

Vinaròs

1957-2007

EL DIARIET

Núm. 2.481 · 3 €

SETMANARI D'INFORMACIÓ LOCAL

Dissabte, 31 de març de 2007

1957-2007

Lo que representa
Núm. 1.000
de "VINARÒS"

Nuestro Semanario VINARÒS cumple hoy una meta importante en su vida, sale a la luz del día el número 1.000 de sus publicaciones. ¿Cuántas revistas mensuales o semanales, de la categoría de la nuestra, llegan a este número? Pocas, muy pocas, por no decir que ninguna de las publicaciones que editan poblaciones como Vinaròs, o que surgen pero para llegar a un solo fin: cumplir una meta. ¿Cuántos interesados en el trabajo de información económica y social de los números? ¿Cuánta labor ardua y de contracción de esfuerzos desde su fundación para no dejar de salir a la luz del día en que, por primera vez, el número de suscripciones supera a los de sus ejemplares? Sin embargo, el éxito de nuestro Semanario es el resultado de un trabajo constante y de una labor que no respaldan nuestros suscriptores. Los que nos leen se entusiasman y nos ayudan económicamente, para que podamos seguir editando este número que representa los intereses de Vinaròs y de su población. Mi gratitud, también, a los que suscriben para mantener la publicación. Mi gratitud, también, a los que suscriben para mantener la publicación. Mi gratitud, también, a los que suscriben para mantener la publicación.

Angel Giner y Vinaroz,
brillantes vencedores en el concurso
de T. V. E. "Los hombres saben..."
los pueblos marchan"

Incierto desenlace,
que hizo estar en
vido a millones de
telespectadores
hasta el final

50 anys de Diariet

Les imatges
de les festes

Mañana
A LA
ERMITA

ICAMPEO

El Vinaroz C. de F.
Tercera Divisió

Carles Santos
tocca el piano!

PAGUE
su tratamiento
hasta en

36
meses
SIN
INTERESES

SOLICITE INFORMACIÓN EN CLÍNICA

Abrimos **SÁBADOS** por la mañana
Plaza Tres Reyes, 5 Tlf. 964 45 91 65
VINARÒS

sumari

Opinió	4
Actualitat	8
Pesca	11
Setmana Santa	12
Entrevista: Francisco Vaquer	16
Són el futur	18
50 anys de Diariet	19
Cultura	99
Vinaròs i Rio Cuarto	100
Esports	102
Tauler	109
Agenda	114

els destacats de la setmana:

Reportatge

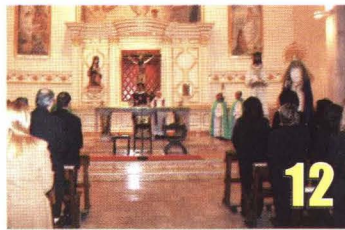

Vinaròs i Rio Cuarto, ciutats agermanades

20

Setmana Santa

Programa d'actes

12

50 anys de Diariet

Entrevista

16

Francisco Vaquer

L'especial dels 50 aniversari del Diariet ha estat realitzat, sota la direcció de Marian Fonellosa, per Yolanda Clares i Xavier Flores a la redacció. El disseny i la maquetació ha anat a càrrec de Joaquim Vt. Guimerà i Rosso i Xavier Flores. Agraïm especialment la col·laboració de Rosa Mari Camps i tots els col·laboradors que l'han fet possible.

Javier Balada Ortega

50 AÑOS

Hace ya 50 años que nuestro semanario, gracias a voluntad del alcalde de aquel entonces y de algunos vinarocenses, vio la luz y año tras año ha ido sobreviviendo hasta nuestros días.

Nuestro Vinaròs ha sobrevivido a cambios políticos de todo signo. Nació durante el franquismo con Ramón Adell, siguió con Juan Carsi y mi padre Francisco Balada, vivió y descansó durante un tiempo en la pre-democracia con Luis Franco, se hizo de izquierdas en la etapa del socialista Ramón Bofill y se escoró a la derecha con Jacinto Moliner, estando ahora conviviendo con un "tripartito".

Nuestro "Diariet" inició su andadura en la vinarocense imprenta Soto, imprimiéndose mediante tipografía letra a letra; después pasó por las máquinas de la castellanense MIALFO, siendo gerente el vinarocense Albella y aplicándose por primera vez la linotipia; de Castellón pasó su impresión a Sant Carles de la Rápita siendo Dassoy quien aplicó por vez primera la tecnología Offset; después llegó el turno de los rotativos de Mediterráneo (PECSA), volviendo así a Castellón y aplicándose la impresión sobre prensa continua; y por fin volvió a llegar el turno de Vinaròs siendo Castell el encargado de aplicar la tecnología offset digital a todo color.

Enhorabuena a nuestro querido "Diariet" y gracias a todos aquellos que durante 50 años han hecho posible su puntual aparición.

MÁS DE 300 ARTÍCULOS EN PROMOCIÓN 3X2

¡LLEVA 3, PAGA 2!

¡ ABRIMOS TODOS LOS DÍAS DE SEMANA SANTA !

Hasta el 8 de abril

Abril							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	

con Carrefour es posible

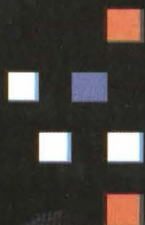
Horario de 9:00h a 22:00h

www.carrefour.es Ctra. Nac. 340, km. 1.049 - VINARÒS

La convicción de Juan Bta. Juan genera ilusión

un ambicioso proyecto_
basado en hechos reales

juan bautista juan_
 candidato a la alcaldía de Vinaròs

De ilusión también se vive

Seguramente que habremos escuchado o incluso habremos pronunciado en alguna ocasión esta expresión que da título a nuestro comentario. De ilusión también se vive. La ilusión es como un impulso difícil de explicar que mueve a quienes sienten la necesidad de trabajar y de dedicarse a los demás a través de una representación política. Juan Bta. Juan está cargado de ilusión, pero sabe que no solo con ella se puede hacer frente a la difícil tarea de gobernar nuestra ciudad. Juan lidera en Vinaròs un proyecto político de ilusión y de convicción que se lleva las siglas del PP. Es un proyecto que incluso por encima de las siglas cree en lo mismo que exaltaba el presidente regional Francisco Camps esta misma semana, cree en nuestras raíces, en nuestras tradiciones, en nuestra manera de ser y también en nuestra prosperidad y en nuestro futuro y eso significa que el PP tiene el proyecto de todos los vinarocenses y de todos los valencianos, los de hoy y los de mañana.

Juan Bta. Juan tiene muy claro que en política se está por ilusión y por convicción y hoy el PP de Vinaròs ha puesto sus máximas expectativas en él porque tiene la ilusión de Vinaròs y es la convicción de Vinaròs con un proyecto de todos los vinarocenses. Juan Bta. entiende la política como un compromiso con su ciudad, con nuestra ciudad, un compromiso personal sin componendas, de manera transparente y abierta y con esa ilusión por liderar **un ambicioso proyecto basado en hechos reales** y con un programa de gobierno claro, que pueda hacer que Vinaròs continúe con plenas garantías el camino de prosperidad y de crecimiento tanto social como económico.

El proyecto del PP que Juan Bta. lidera en Vinaròs es un compromiso real para todas las personas, un proyecto que pretende que la sociedad civil se sienta representada al recoger sus inquietudes y sus demandas, con la responsabilidad de poner en marcha ideas e iniciativas para el futuro y la prosperidad de Vinaròs. Por todo esto, Juan Bta Juan concibe la campaña electoral hablando con todos, escuchando a todos, porque somos un proyecto para todos.

La autovía hacia la utopía

Si enardecidas resultaron las preguntas y propuestas al pleno por parte de Migjorn no menos perversas resultaron sus declaraciones realizadas con posteridad en las que nos han llegado hasta imputar actuaciones e intenciones antidemocráticas.

No pretendemos que compartan nuestro legítimo posicionamiento ni nuestra ideología, pero no les resulta necesario tergiversar ni manipular nuestras intervenciones para justificarse ante nuestra crítica en la que les acusamos de arremeter de forma sectaria contra el Partido Popular. El tono y las formas dejan claro para nosotros de quien es acólito Migjorn. Sus últimas consideraciones en la prensa ponen aún más en evidencia su intransigencia con expresiones que resultan desafortunadas y que suponen una agresión injustificada contra quienes nunca han dejado de defender los valores de libertad y democracia.

Quienes se vanaglorian de trabajar 30 años por el pueblo deberían esforzarse un poco más por actuar y manifestarse de manera veraz y objetiva pues a nuestro entender no siempre quienes están al frente de la asociación tienen en cuenta todas las opciones y les ocurre lo mismo de lo que nos acusan al PP, consideran las críticas a sus actuaciones como ataques a la entidad.

Coincidimos con Migjorn que es necesario reivindicar la utopía, claro que sí, coincidimos en que hay que reivindicar la autovía, claro que sí. Dijimos que hoy nos parece una utopía la autovía en el N-232 porque es el mismo ministerio de fomento el que ha vuelto a sacar a concurso la redacción de un nuevo proyecto para el tramo más conflictivo y no se contempla esta posibilidad. Pedir sí, claro que sí. Demagogia No.

opinió

www.pspv-psoe.net/vinaros
C./ Sant Francesc, 18 - 1er A
Tel. 964 452501

PSPV
PSOE

PARTITS AMB REPRESENTACIÓ MUNICIPAL

La inversión del Estado en la Comunitat

presupuestos

más inversión
que nunca

En la Comunidad Valenciana, con Zapatero la inversión media anual es de 1700 millones de euros, mientras que con Aznar sólo fue de 946 millones de euros.

Con el PP de Camps, los valencianos estamos a la cola de España en inversión por habitante y a la cabeza en deuda pública

El grueso de las inversiones realizadas por el gobierno socialista de la nación en la Comunidad Valenciana se ha centrado especialmente en las infraestructuras de comunicaciones (AVE, Puertos, Aeropuertos, Carreteras...) y en los recursos Hídricos...

Pese a lo que vienen insistiendo el presidente Camps y el gobierno de la generalitat del PP, las inversiones anuales del gobierno de la nación presidido por Zapatero en la Comunidad Valenciana, prácticamente se han duplicado.

Pero la insistencia del PP en la falsedad y el victimismo, hace mella. El agente que contribuye más tenazmente a mantener semejante engaño es una televisión pública valenciana que, con el dinero de todos, se ha convertido en su principal propagandista.

Cuando se recurre a tanta falsedad con la única finalidad de ocultar las incapacidades propias es porque algo comienza a oler a podrido. Son los estertores de algo que fenece día a día. Por eso se convier-

te en la prueba más palpable de que esta Comunidad necesita un cambio político. Una nueva Dirección política. Una primavera que seguro traerá los frescos vientos socialistas.

En Vinaròs y comarca el Estado tiene comprometidas entre otras las siguientes inversiones: Realización de la variante de la N-340, ensanche y acondicionamiento de la N-238, acondicionamiento del tramo del puerto de Querol en la N-232, 11,7 millones de euros para acondicionamiento de caminos rurales de los 22 municipios que forman parte de la Taula del Sénia, 9,5 millones de euros para la tercera y cuarta fase de la remodelación del Paseo Marítimo, 800.000 euros para la pasarela peatonal del río y acondicionamiento de la zona dels Boverals y la playa dels Cossis, 8 millones de euros para la construcción de los nuevos espigones de la playa del Fortí, la segunda fase del Paseo de Ribera que llegará hasta Aiguadoliva y la regeneración y recuperación de la zona marítimoterrestre de la costa norte, etc...

Trobades amb el candidat

Dimarts 20 de març, va tindre lloc la primera sessió de treball i contacte del candidat a l'Alcaldia de Vinaròs pel PSPV-PSOE, Jordi Romeu, amb el sector econòmic de la ciutat: Associació de Comerciants, Associació del Mercat Municipal, Consell Local Agrari, Confraria de Pescadors i Caixa Rural. Es van estudiar els trets fonamentals del programa socialista per a la ciutat de Vinaròs i es van arreplegar les propostes i inquietuds dels sectors representats en la reunió. Entre els temes que es van tractar cal destacar el projecte del Mercat Municipal, el del Port de la Ciutat, la zona comercial i els aparcaments així com la necessitat de creació de sòl industrial.

La propera reunió es portarà a terme amb el sector d'oci i festes: comissió de festes, COC, pubs, discoteques i restauració.

120

Dies des de que l'Ajuntament va entregar el 30 de novembre de 2006 les receptes per aplicar la gratuïtat dels medicaments als titulars de la Targeta Daurada i el PP encara no ho ha posat en marxa

Vinaròs tiene un sitio en el que se puede aprender, viajar a cualquier lugar y vivir aventuras increíbles.

Los vecinos de Vinaròs disfrutan de una nueva biblioteca pública municipal
apostar por la cultura
es apostar por el futuro

PROMESAS CUMPLIDAS

PSOE - VINARÒS

Jordi Romeu - nous temps a Vinaròs

PSOE

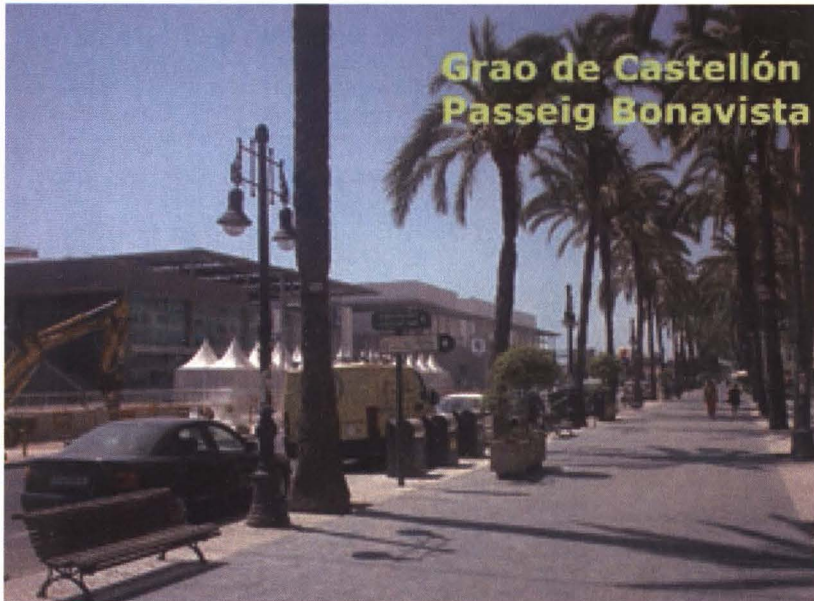
NO NOS GUSTAN LOS PARAPETOS

<http://pvi-vinaros.org>

Estamos oyendo los comunicados que la plataforma Salvem el Nostre Port en relación con las inminentes obras de remodelación del puerto. El alcalde Balala declaró que entre los planos presentados por la Generalitat en la Casa del Mar y los de la contrapropuesta presentada por la Plataforma, se alinea claramente con estos últimos por plantear una reforma mucho más coherente y beneficiosa para los intereses de nuestra población. A los políticos del PP local les ha faltado tiempo para declarar que nos hemos subido al carro en contra de los intereses electorales del PP, cuando su actitud hubiese debido ser la de recriminar a sus compañeros en la Generalitat por su falta de imaginación al haber planteado su reforma de una forma tan poco ambiciosa y tan manifiestamente mejorable.

Y es que es imposible que podamos apostar ni defender el proyecto de la Generalitat, porque la propuesta de la plataforma lo supera prácticamente en todo. Se triplica el tamaño de la playa de arena, se aumentan los metros de atraque, de espejo de agua, de terreno para lonja e instalaciones técnicas, mantiene el transversal para líneas comerciales, etc.

El Ayuntamiento no debe entrar demasiado en las valoraciones

relativas a los aspectos técnicos concretos que competan más a la Cofradía, Club Náutico, industriales del sector naval y demás entidades. Nosotros sí que les reconocemos la validez de su criterio técnico y capacidad para opinar y ser escuchados en sus propuestas.

Pero en donde debe intervenir decididamente nuestro Ayuntamiento es en todo aquello que tenga que ver con la integración del casco urbano con el puerto. En el punto 20 de nuestro programa electoral ya lo expresábamos así:

20. PLAZA DEL 1º DE MAYO. Junto a la reordenación portuaria, se impulsará la adecuada conexión de viales con el puerto –hoy encerrado– y la realización de un amplio parque en la plaza 1º de Mayo, con el estudio de la viabilidad de crear un gran parking subterráneo en dicha plaza.

Y aquí es donde se barajan dos formas muy distintas de ver las cosas que podemos asociar a dos modelos de urbanismo portuario.

Un modelo lo tenemos en el puerto de Barcelona en el que se han

derribado todas las barreras arquitectónicas que se interponían entre el casco urbano y los muelles colindantes, creando unas amplísimas explanadas diáfanas abiertas a la población y desplazando hacia el interior de los muelles las zonas lúdicas y las edificaciones (Maremàgnum, Cines, Acuario, etc.). La consecuencia inmediata ha sido la recuperación y revalorización de un barrio (el de la Barceloneta) que hasta entonces había sido un barrio marginal y peligroso. Antes ya habían hecho lo mismo en su muelle de Costa (Moll de la Fusta). Estas dos fachadas marítimas de la ciudad Barcelona han creado escuela de cómo amalgamar un puerto y una ciudad que, hasta entonces, habían estado viviendo de espaldas.

Vinaròs nunca ha vivido a espaldas ni de su puerto ni de su mar. Por ello nos rebelamos contra todo tipo de actuaciones urbanísticas en nuestro puerto por las que, en vez de desaparecer, se interponen barreras arquitectónicas, como en los siguientes modelos:

La Copa América ha supuesto una inversión millonaria en el puerto de València que, lejos de acercar la vela a la ciudad, ha colocado una hilera de edificios “barrera” entre los muelles y la fachada ma-

rítima de la ciudad que, en aras de la seguridad, impermeabiliza el acceso de sus ciudadanos a las instalaciones de la competición.

El muelle de costa del puerto de Castelló es paralelo al paseo marítimo del Grau que se llama paseo Buenavista. Tras las actuaciones realizadas en el puerto ahora no quedará otro remedio más que cambiarle el nombre al paseo porque su “Buena Vista” ha desaparecido tras los edificios comerciales, los Multicines, el Mercadona, etc.

Estas actuaciones urbanísticas que crean “parapetos” separadores entre puerto y ciudad tendrán la total oposición tanto del PVI como del Ayuntamiento en el que el PVI tenga una mínima capacidad de decisión.

El lunes pasado la Generalitat debía adjudicar las obras de la primera fase del puerto. Debemos empezar a vislumbrar lo que se nos viene encima y elegir y reclamar la solución que más nos convenga, porque además de la inminente subasta de las obras, ahora viene una época electoral que hará que en la Generalitat se vayan quitando los tapones de las orejas.

Guillem Alsina: Per què? Perquè estic fart!

Des de finals de gener que Esquerra Vinaròs va presentar la seua candidatura, moltes persones han estat les que m'han preguntat per què als meus 26 anys m'embolico en una història tan gran, i sempre els explico el mateix... perquè estic fart!

Fart de veure com els quatre de sempre trafiquen amb el meu futur, posant-me les coses cada dia més costa amunt, com a tots aquells que somniem en un lloc on poder viure, sense sentir que a l'hora de comprar-nos la nostra casa ens estan lligant de mans i peus per a la resta dels nostres dies, perquè és indignant que per un miserable pis ens demanen quantitats astronòmiques, quan els que tenen més sort, guanyen uns "tristos" mil euros; perquè estic fart de sentir les promeses de sempre... que faran una "nova" parada de autobusos, que faran l'ampliació de l'hospital, que faran una ciutat esportiva, que faran una gran zona verda, que faran un nou port... i ompliria fulls i fulls amb les seues promeses.

I al cap i a la fi, res, el de sempre,

tristos espectacles als plens de l'ajuntament; mes pisos i cada vegada mes alts; la serra de l'ermita cada dia més urbanitzada; llistes d'espera on la gent es desespera, i "l'última", com que ja se'ls estan acabant els metres quadrats de terra on poder prendre'ns el pèl, ara començarem a veure com especulen amb la nostra mar, amb el nostre port.

Per això i moltes coses més, que tots estem cansats de parlar-ho als bars, al mercat..., per això als meus 26 anys, i fart d'ells, he decidit donar aquest pas, perquè la meua veu s'escolte i la tinguen en compte, encara que sóc jove i nou en tot aquest món, que m'estimo la meua ciutat com el que més, i em preocupa la idea que els meus fills no tinguen un lloc bonic i amb futur on créixer, perquè si tot continua per on ens volen portar...

Per això es l'hora de parlar i demostrar-los que tenen que contar amb tots nosaltres dia a dia, i no sols el dia de les eleccions.

**TOTS JUNTS
HO PODEM CANVIAR!**

Un altre èxit del mercat d'oportunitats en benefici dels gats de carrer

**ASSOCIACIÓ PRODA VINARÒS
(PROFESSIONALS EN DEFENSA DELS ANIMALS) 1ª PART**

Un cop més ens dirigim a tots vostès des d'aquest mitjà de comunicació per agrair el bon resultat obtingut del mercat d'oportunitats que es va celebrar a la plaça de Sant Agustí els dies 10 i 11 de març. La massiva assistència de tots vostès interessant-se per la tasca que estem desenvolupant, per l'intercanvi d'informacions i en la compra dels nostres productes; productes que a la vegada han sigut donacions d'altres persones que tenen una gran estima per tota classe d'animals; ens anima a continuar i a lluitar perquè els gats del nostre poble tinguen millors oportunitats que fins ara se'ls ha donat.

Fins ara en tots els escrits d'agraïment fèiem referència d'una manera molt genèrica al treball realitzat, ara ens agradaria ser una mica més concrets, gràcies a les diferents firetes realitzades, les quals vam començar el 5 d'agost de 2006; això és el balanç final de l'any 2006 (a partir del mes d'agost):

- S'han esterilitzat 8 gates i 8 gats.
- Es van curar 9 gats que estaven malalts.
- 2 gats que vam recollir en molt mal estat a conseqüència de maltractaments els vam intentar curar, però van morir.
- 1 gat que vam trobar la nit de Nadal amb els budells penjant, el vam recollir i el vam operar, i malgrat que l'operació va anar bé, el pobre animalet no va superar els postoperatori.
- Un gat va haver de ser eutanasiat del mal estat en què es trobava a conseqüència del virus de la sida.

Això està comptabilitzat fins al 31 de desembre de l'any passat.

"NO A L'EXTERMINI DE LES MASCOTES ABANDONADES AMB DINERS PÚBLICS; PER UNA LLEI QUE S'APLIQUE I CASTIGUE A TOTS AQUELLS QUE MALTRACTEN ELS ANIMALS"

La redacció del Setmanari recorda que tots aquells escrits que s'envien per a la seua publicació han d'adjuntar una fotocòpia del DNI. A més a més, preguem que es done un telèfon de contacte.

Vinaròs - Río Cuarto

Quins van ser els motius que van impulsar aquella gent a anar a un país que no coneixien?

En alguns casos fa més de cent anys, en altres no en fa tants, van marxar del seu poble per tal de preservar la seua família, per tal d'intentar assolir els seus objectius com a persones i les seues ambicions de progrés.

Alguns diran que eren uns altres temps, d'altres diran que no els quedava altre remei, d'altres fins i tot diran qualsevol barbaritat.

El cert és que aquests dies ens trobem amb una realitat que en el segle XXI hi ha qui no vol entendre, els immigrants ho són.

Si aquells vinarossencs i vinarossencs que van emprendre l'aventura d'anar a un altre país (desconegut en aquell moment per a ells i encara ara per la majoria de nosaltres) haguessen tingut (que suposem que van tindre-la en alguns casos) la mateixa dificultat d'integració que molts dels nousvinguts que tenim en la nostra societat actual tenen, ara no no tindriem l'oportunitat que ens expliquen en directe les seues vivències, no podríem compartir

les vivències dels més grans i en la majoria dels casos no tindriem ni la possibilitat de saber si han pogut sobreviure.

A Río Cuarto (Argentina-Provincia de Córdoba) van arribar a ser unes dues-centes famílies de vinarossencs.

Quantes famílies d'immigrants nord-africans, sud-americans, centreeuropeus tenim a Vinaròs?

Quantes d'aquestes famílies estan trencades ara com ho van estar aquelles que van sortir del nostre poble?

Quantes d'aquestes famílies tindran, amb el pas del temps, l'oportunitat de tornar als seus pobles d'origen, com ara la tenen aquells conciutadans nostres?

Quantes d'aquestes persones no tindran mai la possibilitat de tornar al seu poble acceptant el fracàs de la seua aventura de buscar una vida millor?

Depèn d'ells... però, també, i molt, depèn de nosaltres.

I de nosaltres depèn saber acceptar la diferència i la diversitat.

Si no sabem acceptar-la també serem culpables del seu fracàs i de la seua inadaptació.

Siau benvinguts vinarossencs de Río Cuarto.

**LES
COL·LABORACIONS
PER AL PRÒXIM
DIARIET S'ADMETRAN
FINS AL DILLUNS 2
A LES 13 HORES.
MOLTES GRÀCIES.**

56
TELEVISIÓ COMARCAL
LA NOSTRA TELE

Fábrica de muebles de hogar precisa

COMERCIAL
para sector construcción e instalaciones

Se ofrece:
- Contrato laboral. Alta S.S.
- Sueldo fijo + incentivos
- Formación a cargo de la Empresa
- Posibilidades reales de promoción

Se requiere:
- Don de gentes
- Disponibilidad para viajar

Telf.: (Carmen)
699 951 897

actualitat

L'Equip de Govern repassa la seua gestió al capdavant del consistori

Ramon Adell, Javier Balada i Jordi Romeu

Y.C.

L'alcalde de Vinaròs, Javier Balada; el primer tinent d'alcalde, Jordi Romeu, i el regidor de Participació Ciutadana, Ramón Adell, van fer balanç de la seua gestió al capdavant de l'Equip de Govern des que es va formar el juny de 2003. Els tres representants de les formacions polítiques que componen el Govern municipal (PVI, PSOE i Esquerra Verda) van destacar que s'han realitzat més de noranta actuacions "pràcticament sense cap ajuda de cap estament de Castelló i València, i no hi ha hagut ni una pesseta per arreglar ni un sol camí", va explicar Balada, ja que "en tots els projectes que s'han fet, hi ha el mèrit dels tres partits, ens hem limitat a complir el programa".

Per la seua banda, el portaveu socialista, Jordi Romeu, va centrar la gestió del tripartit en "tres projectes emblemàtics" que estan encetats i que "són irreversibles, estiga després l'Ajuntament que estiga". Estos tres projectes són la ciutat esportiva, la guarderia municipal i el centre de la tercera edat, del qual va destacar que "tindrà 56 places, 10 habitatges tutelats i un pressupost de 3.716.223 euros, 1.800.000 dels quals estan inclosos en el pressupost d'enguany".

Els tres representants de les formacions polítiques que componen el Govern municipal (PVI, PSOE i Esquerra Verda) van destacar que s'han realitzat més de noranta actuacions "pràcticament sense cap ajuda de cap estament de Castelló i València"

Adell des d'Esquerra Verda va assenyalar que els tres partits s'han adaptat i que "estem suficientment satisfets i ho estarem fins al final de la legislatura". Quant a la seua regidoria, creada per aquest Equip de Govern, va explicar que "s'han atès més de 800 telefonades i 500 consultes" i va destacar el fet que s'ha creat una nova associació de veïns i altres actuacions ja fora de la seua àrea com la remodelació de carrers, el concurs d'idees del passeig i del camí Fondo.

Resposta al secretari autonòmic d'Educació

L'alcalde Javier Balada va respondre a les declaracions del secretari autonòmic d'Educació, Màximo Caturla, en les quals assegurava que l'Ajuntament no agilitzava els tràmits per cedir els terrenys a la conselleria per construir el cinqué col·legi públic d'infantil i primària i l'ampliació de l'institut José Vilaplana. Balada va explicar que en el Pla General de 2001 l'Ajuntament va preveure els terrenys per cedir-los a la conselleria i aquesta els va aprovar, però Ciegsa (empresa de la conselleria que s'encarrega de fer els centres educatius) després ho va rebutjar. "Els no poden acceptar un terreny i després dir que no és vàlid, passen els anys i quan donem els terrenys perquè s'està fent el PAI, Ciegsa no els accepta. Quan ens diuen això busquem uns altres terrenys", va assenyalar, "però estem esperant que la conselleria canvie la qualificació d'estos terrenys i així nosaltres podem començar els tràmits d'expropiació".

Per aquesta raó, Balada opina sobre la acusació que "si hi ha un culpable, són els de la conselleria".

Sobre l'ampliació de l'institut, Balada va indicar que hi ha hagut reunions amb els tècnics de la conselleria i amb els veïns, els quals estan d'acord de cedir els terrenys abans de temps per a l'expropiació. Va assegurar que des del consistori s'està esperant que els tècnics de la conselleria diguen "exactament els terrenys que volen perquè els veïns ens donen la cessió anticipada al PAI. Però si nosaltres no sabem el terreny que volen, difícilment poden donar-lo. Quan la conselleria diga la quantitat de metres que vol i com els vol, automàticament parlarem amb els veïns i donarem els terrenys", va concloure.

SU PUBLICIDAD LLEGARÁ CON GRAN DIFUSIÓN EN RADIO

RADIO NUEVA VINARÓS
RADIO ULLDECONA
COPE VINARÓS
SER BENICARLÓ

Y... EN CUALQUIER OTRA EMISORA A NIVEL NACIONAL.

SU PUBLICIDAD MÁS EFECTIVA EN PRENSA

DIARIET-SETMANARI
7 DIES VINARÓS Y BENICARLÓ
CRÓNICA VINARÓS
"EL DISSABTE" BENICARLÓ...

SU PUBLICIDAD EN TV

CANAL 56 COMARCA
ULLDECONA
CANAL NORD

FRANCISCO VAQUER TORRES DELEGADO PROVINCIA CASTELLÓN

REGALOS DE EMPRESA - RECLAMOS PUBLICITARIOS - IMAGEN CORPORATIVA
PROMOCIONES FERIAS

DISEÑO GRÁFICO
DISEÑO DE LOGOTIPOS
IMAGEN CORPORATIVA
RÓTULACIÓN POR ORDENADOR
IMPRESIÓN DIGITAL

PUBLI-VAQUER®

Agencia de publicidad general Nº Reg. 1.006

SAN FRANCISCO, 61 BAJOS
12500 VINARÓS
TEL. 964 45 19 35
FAX. 964 40 79 36
pvaquer@infonegocio.com

actualitat

Vinaròs

El PSOE presenta 'Vinaròs, ciutat viva', on repassa els principals projectes de la ciutat

Antonio Rodríguez i Jordi Romeu

Y.C.
El PSPV-PSOE de Vinaròs va presentar el tríptic *Vinaròs, ciutat viva*, un avanç del que serà el programa d'aquest partit per a les pròximes eleccions municipals i que es distribuirà per la localitat. Segons va explicar el candidat a l'alcaldia pel PSOE, Jordi Romeu, aquest tríptic amb el seu eslògan pretén mostrar "els projectes que s'han anat consolidant i d'altres que estan en fase d'aprovació definitiva" en aquests tres darrers anys. Romeu va anunciar que el dimecres passat es va celebrar una comissió extraordinària d'urbanisme en la qual es va aprovar el projecte d'execució de la guarderia municipal, ja que des de la conselleria d'Educació s'ha donat l'homologació al centre i una vegada "comence la urbanització del solar es posarà la primera pedra i s'iniciaran les obres". "Hem volgut ressaltar tot allò que són trets fonamentals per al desenvolupament o per a la consecució del benestar i la qualitat de vida de tots els que vivim a Vinaròs", va explicar el

candidat Romeu, que va destacar que durant aquest temps a l'Equip de Govern "s'ha arbitrat una gestió de Govern "s'ha arbitrat una gestió d'aquest pla general perquè siga bo per a la ciutadania". També va fer un repàs per algunes de les actuacions fetes com la remodelació de carrers i dels "deures" que s'han de fer per completar la zona per a vianants del centre amb les obres del carrer de l'Àngel, la plaça de Sant Valent i, finalment, el passeig marítim. D'altra banda, va marcar el que seran les línies de treball del seu partit, com ara la creació d'habitatges de protecció oficial i la creació de sòl industrial. Romeu també va destacar que Vinaròs està "creixent molt, és un model de creixement", i va fer referència a les noves zones de la ciutat com el PAI de Fora del Forat (on s'ubicaran la futura casa de la música o l'estació d'autobusos), el Parc Central del camí Fondo o el PAI de Foret, que "serà un dels espais verds i la plaça d'esbarjo de la ciutat".

PER AL DIARIET DEL PRÒXIM 7 D'ABRIL, CORRESPONENT A LA SETMANA SANTA, LES COL·LABORACIONS ES TANCARAN EL DILLUNS DIA 2 A LES 13 HORES. MOLTES GRÀCIES.

David Aguado, guanyador del logo de la Marató Popular 2007

Aquest és el logo guanyador del concurs organitzat per l'Associació de Comerciants per a la Marató Popular. L'ha dissenyat David Aguado Aixalà.

Contacontes "Los tres cerditos"
2 d'abril al saló d'actes de la biblioteca a les 17.30 hores en commemoració del dia del llibre infantil i juvenil, per a xiquets de 2 a 5 anys.

GOMBAU
MUDANZAS - TRANSPORTES
MONTAJE Y DESMONTAJE, EMBALAJE
GUARDAMUEBLES, PLATAFORMA ELEVADORA
Y ESCALERA MONTAMUEBLES

ESCALERA MONTAMUEBLES HASTA 21 MTS.

C/Puente, 87
12500 VINARÒS
(Castellón)

Tel. 964 45 11 21
Fax 964 45 92 00
Particular 964 47 55 57
Móvil 666 57 91 80

PUBLI-VAQUER

Los colegios de Vinaròs apuestan por actividades "verdes"

Cada día, un par de alumnos por cada nivel, ataviados con petos verdes, controlan la hora del patio para evitar que ningún alumno lance cosas al suelo

Emili Fonollosa

Los colegios de Vinaròs organizan periódicamente actividades relacionadas con la protección y mejora del medio ambiente. Una de las más destacadas es la que organiza la concejalía de Servicios del Ayuntamiento, consistente en la Setmana de l'Arbre y en la que participaron en este mes de marzo todos los colegios plantando árboles y arbustos en el cerro de la ermita, pero cada centro también crea actividades por su cuenta. Una de ellas, es la "brigada o patrulla verde" que acaba de ponerse en marcha este curso en el colegio Asunción. Cada día, un par de alumnos por cada nivel, ataviados con petos verdes, controlan la hora del patio para evitar que ningún alumno lance cosas al suelo. Al que lo hace se le recrimina esta acción, se toma nota de la "infracción" y se le insta a rectificar. En el próximo curso, está previsto incorporar en el patio papeleras variadas para realizar una recogida selectiva de restos, que normalmente son los envoltorios de los bocadillos y almuerzos de los alumnos. La brigada verde forma parte de otras actividades relacionadas con el medio ambiente que también se hacen este curso y que están reflejadas en un gran mural colocado en el pasillo del colegio.

Cabe recordar también la participación de algunos centros en campañas como Mulla't en la costa en las que se estudia, entre otras cosas, el estado de la costa en cuanto a la presencia de desperdicios lanzados por las personas.

II Fira Intercomarcal de Formació Professional

Professorat i alumnat de cicles van mostrar una part de la seua activitat als centres de Formació Professional en 19 estands

Redacció

El passat 22 de març es va celebrar la II Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa al passeig marítim de Vinaròs.

La fira, dirigida a tota la població, té com a objectiu mostrar l'oferta educativa en formació professional específica dels centres de les nostres comarques.

La fira constituïx una acció que se situa dintre de les anomenades polítiques actives d'ocupació, concretament la línia d'orientació professional, i respon una inquietud compartida pels equips educatius de formació professional dels centres participants.

L'alumnat de 4t d'ESO dels centres de la comarca van visitar la fira com a activitat extraescolar al llarg del matí. La tarda es va destinar a la visita lliure per a l'alumnat de batxillerat i la població en general.

En total, professorat i alumnat de cicles van mostrar una part de la seua activitat als centres de Formació Professional en 19 estands en els quals van tindre representació els IES Leopoldo Querol i José Vilaplana de Vinaròs; Joan Coromines i Ramón Cid de Benicarló; els IES de Sant Mateu, Alcalà de Xivert i l'Alcora, i el Centre d'Educació Especial Baix Maestrat de Vinaròs. La fira ha comptat amb la col·laboració dels Ajuntaments d'Alcalà de Xivert, Benicarló, Sant Mateu i Vinaròs, a més de la Caixa Benicarló i la Caixa Vinaròs.

L'assistència de públic va ser constant al matí i a la tarda, encara que el fort vent va obligar a iniciar el desmuntatge de la fira una hora abans del previst. Tot i així, es considera un èxit d'organització i de visitants.

Una de les qüestions que més ha interessat al públic és la manera d'accedir als cicles formatius. En aquest sentit, ja s'ha obert el termini d'inscripció (fins al 4 d'abril) per a les persones que han de realitzar la prova d'accés. L'examen es realitzarà el 19 de maig.

TOTA LA INFORMACIÓ DE
VINARÓS A INTERNET:
<http://news.vinaros.net>

TODO EN ROTULACIÓN

ROTULART

Arte en Rotulación

RÓTULOS LUMINOSOS - PLACAS GRABADAS - IMPRESIÓN DIGITAL - ROTULACIÓN PVC

LETRAS CORPÓREAS - DIRECTORIOS - VITRINAS Y PANELES DE INFORMACIÓN
PANCARTAS PUBLICITARIAS - SISTEMAS MODULARES DE SEÑALIZACIÓN
DISPLAYS Y SISTEMAS DE PRESENTACIÓN

San Francisco, 61 Bajos - Tel: 964 45 19 35 - VINARÓS

pesca

Andrés Albiol

Capturas del bou preparadas para la subasta

Mar encapotado

Se esfumaron los aires secos dando paso a una borrasca húmeda que dejó por nuestro litoral abundante agua. El estado de la mar resultó un poco alterado por marejadillas del noreste, no llegando a desencadenarse el típico temporal de levante. Los pesqueros han faenado a medias. Las capturadas, en general, han sido flojas.

La flota de arrastre operó casi en su totalidad, y los catorce bous llevaron a diario a lonja bastantes cigalas a 35 €/kg, calamar a 40, pescadilla de 5 a 10 (según calidad), peluda a 7, caracol a 12, rape de 4 a 6, salmonete a 8, sepió punxa a 12, miseria a 8, galera a 9, caballa, burros y pota a 3, cintas, cangrejo, aranya y mòllera a 2 y jurel, pulpo blanco y morralla a 1.

La pesquería del cerco sigue con sus normales extracciones de peix blau. El lunes entre las cuatro traíñas de nuestra base pescaron 1.350 cajas de alacha, que se cotizó de 7 a 18 €/caja (12 kg), según el tamaño, y 50 de boquerón a 63. El martes, quince barcas atraparon 2.900 cajas de alacha de 2 a 12, de sardina 300 a 11 y 50 de seitó a 65. Y el miércoles, sólo dos embarcaciones capturaron 250 cajas de alacha a 13. La procedencia fue de cuatro barcas de Vinaròs, dos de Borriana, una de Mazarrón y el resto del Grau de Castelló.

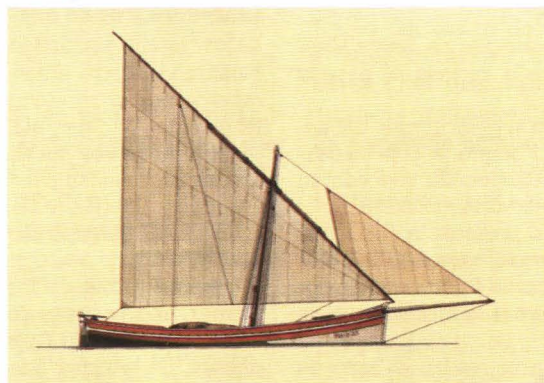
Las barquitas artesanales de los artes menores son las más afectadas por la climatología, y los chubascos acompañados de mar algo rizada, les obligó a parar varias jornadas. Cuando pescaron, unas lo hicieron con los trasmallos cerca de la costa en busca de sepia a 9 €/kg y sargos a 7. Los xarxers que faenan en fondos medios llevaron lenguado y rombo a 22 y raya a 4. Y los trasmalleros que pescan por fondos profundos y rocosos en las inmediaciones de Les Illes Columbrets, arribaron un par de días con langosta a 52, bogavante a 35, gallineta a 23, pargo a 18, corvas, mamonas y pescado duro a 4.

Del resto de pesqueras sólo se faenó a la recolecta de pulpo roquero con cadufo, para vender los ejemplares de 2 kg a 6 €/kg.

Embarcaciones perdidas

El falucho fue un barco a vela, de casco ligero, corto de cinta. Muy común en nuestro Mediterráneo occidental, y seguramente de origen árabe. Su esplendor fue del 1700 al 1940. Era un velero muy polivalente, se empleó en la navegación de cabotaje, en la guerra, en el corso y en la pesca.

Tenía cubierta e incluso podía disponer de remos. Arbolaban un palo caído

a proa con vela latina y un largo bauprés para el foque. Con ellas se pescaba al arrastre a la pareja con el arte de bou, pero no eran de alta mar, faenaban cerca de la costa. También auxiliaban a la almadraba y a pequeños artes de enmalle. Faenó al palangre.

El tamaño convencional que vemos en la foto tiene una eslora de 15 m, manga de 6 m y puntal de 1,7 m. Su desplazamiento es de 26 t. Alcanzaba una velocidad de 14 nudos. Estaba tripulada por 10 hombres.

Vaqueta de Dòmino

Al nostre litoral rep este peculiar nom, potser pel dibuix del dors paregut a este joc de fitxes. La principal característica d'estos peixos és que causen descàrregues elèctriques de certa tensió, però no més de 45 volts.

Quan les barques del tremall xorraven a mà i agarraven una vaqueta a bord, normalment enganxada a la xarxa, de vegades els pescadors notaven les descàrregues que llançava per la conducció de la xarxa mullada.

En català, se l'anomena tremoló o vaca comuna; en castellà, tremielga de ojos, tremolina, tembladera, temblón; en gallec, ortiga i trémaro; en basc, eskuikara; en anglés, eyed electric ray; en francès, torpille tache-tée, i en alemany, augenzitterrochen. El seu nom científic és Torpedo ocellata.

Pertanyent a la família dels batoïdeus, són peixos d'esquelet cartilaginós i tenen un cos aplanat, deprimat i circular. Les aletes pectorals rodegen tot el cap que el fusiona i dona forma a un cos redó i discal. El morro és arrodonit. La boca ventral esberlada. Les dents són xicotetes i fines amb 18-33 al maxil·lar superior i 15-28 a l'inferior. Els ulls són prominents i té espiracles a la part dorsal proveïts d'un replegament valvular rodejats de papil·les curtes. La cua és fusiforme i carnosa, amb dos aletes dorsals. La caudal és triangular. Sense anal, i les ventrals un xic amples. Té cinc clevills branquials a la cara ventral. El seu aparell elèctric situat a un costat i a l'altre del cap, de forma arrenyona, és capaç de disparar molt corrent de cert voltatge. La seua naturalesa ha transformat en piles elèctriques una substància gelatinosa, constituïda per gran quantitat de prismes formant una columna vertical a manera de cel·les d'un bresca d'abelles, amb el positiu dalt i el negatiu baix.

La pell és llisa, nua, forta i brillant, i sol estar coberta d'un moc transparent. Són de coloració de terrosa rogenca a canella pel dors, amb 5 ocells (esta espècie en pot tindre de 0 a 7) de color blau fosc vorejats de negre i groc. El ventre és blanc.

Són vivípars incubants i de gestació fins a 10 mesos de 5 a 32 embrions, que naixen a la tardor. La seua talla màxima arriba als 80 cm i el pes a 2 kg.

És bentònic i mal nadador. S'enterra amb els ulls caçant a l'aguait, és un solitari depredador nocturn. Atrapa les seues víctimes com per exemple peixets, que sorprén quan passen per davant seu immobilitzant-los amb una descàrrega elèctrica, o també desenterra mol·luscos que localitza a manera de radar amb l'aparell elèctric.

Té una carn molt blana i d'escàs valor comercial. En canvi, entre els pescadors sempre han tingut molta acceptació culinària, així se les mengen tan fregides com torrades o en suquet, fins i tot la part on tenen les piles gelatinoses és deliciosa.

En temps passats és curiosa la proesa d'alguns xiquets per aconseguir pixar sobre una vaqueta viva sense que els agafés rampa "entre" els dits.

A finales del xix sus formas se modifican diversificando mucho para adaptarse a los tiempos o según cada parte del litoral y faena. En las costas catalanas los faluchos de pesca se conocieron con el nombre de barques de mitjana y tenían el codaste inclinado hacia proa. Por el litoral levantino muchos dicen que los faluchos son los antecesores de los llaüts.

Los transportes comerciales le cambiaron el tipo y lo adecuaron hasta un porte de 100 t, con una eslora de 20 m, y para según qué travesías y navegaciones construyeron y aparejaron faluchos de dos palos, siendo un mayor y otro de mesana con el consiguiente foque.

Ecós de mar

Según datos expuestos en publicaciones oficiales de industrias pesqueras, el consumo de los españoles del total de productos marinos en el mercado es el siguiente: 67% de pescado fresco, un 20 % de congelado o envasado, un 12% a granel y un 1% refrigerado.

setmana santa 2007

Presentació de la Setmana Santa 2007

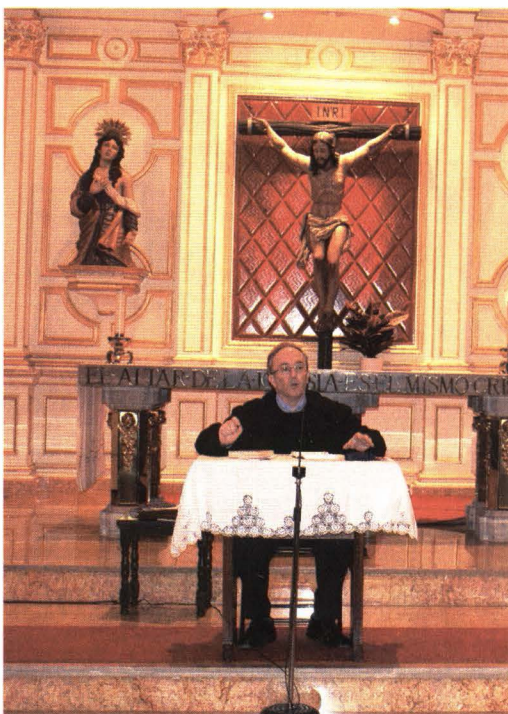
Y.C.
Pere Suquet, Marisín Grau i Agustín Roda van presentar el programa d'actes de la Setmana Santa 2007. Un programa d'actes que compta com a novetat el canvi de dia i hora de la Trobada de Bombs i Tabals, ja que enguany es farà el dissabte 31 a les 8 de la tarda per evitar que les bandes

visitants viatgen de nit ja que abans, quan era a les 12 de la nit, la trobada acabava molt tard. En esta trobada es reuniran vint-i-dos bandes procedents de poblacions de Castelló i Tarragona i la de Vall-de-roures, a Terol. També com a novetat, la confraria de l'Hermandad de Nazareno de Nuestro Padre Jesús Cautivo y Nuestra Señora de la Merced estrena

pas, amb unes dimensions més grans que l'anterior. A més, es comptarà amb l'actuació a l'arxiprestal del grup de gaiters Noega, procedent de Gijón. La Setmana Santa de Vinaròs és una de les més importants de la Comunitat Valenciana. Es calcula que en la processó de Dijous Sant participen unes 1.800 persones.

Informació de la Setmana Santa 2007

Per Salvador Quinzà Macip

Mosén José Luis Arín conferenció sobre los pasos Virgen de las Angustias, Descendimiento, Cristo de la Familia Juan y Crist dels Mariners

Fue en la parroquia de Santa Magdalena el pasado viernes día 23, haciendo como introducción unos comentarios sobre los evangelios de Mateo, Marcos Lucas y Juan y adentrándose en los Evangelios apócrifos.

Dado el éxito de su conferencia, mosén Arín fue largamente ovacionado al finalizar su conferencia.

Finaliza el quinario al Cautivo

El pasado sábado y en la parroquia de Santa Magdalena finalizaba este quinario iniciado el pasado martes día 20.

Se contó en esta ocasión con la participación del anterior párroco mosén Miquel Romero, el cual se desplazó desde la ciudad de Nules donde vive con su familia después de su bien merecida jubilación.

Mosén Romero dirigió unas palabras a todos los asistentes que llenaron el templo, haciendo una breve historia de la imagen de Jesús Cautivo desde noviembre de 1990 en que entró a formar parte de la parroquia.

También en esta celebración se realizó el "voto de silencio" de los costaleros de Jesús Cautivo y de las costaleras del paso de Nuestra Señora de la Merced, procediéndose a la veneración de las imágenes al finalizar la misa.

Posteriormente, se trasladaban a un local de la cofradía para bendecir el nuevo paso que llevará a hombros la imagen de talla de Jesús Cautivo.

Cena-entrega de los premios de los carteles Semana Santa 2007

Finalizado el acto anterior, en un restaurante de nuestra ciudad se otorgaban los premios al cartel ganador, Mi fin es el comienzo de Teresa Juan Vidal, y a los dos semifinalistas (primer finalista: Luz en la oscuridad del matrimonio María Amparo Belenguier Castelló y Rafael Mingo Solís; segundo finalista: Soledad perpetua de David Aguado Aixalá).

El vicepresidente de la Junta de Cofradías, Sr. Gómez, hacía entrega de la placa al segundo finalista. El concejal de Cultura, Joaquín Arnau, hizo entrega de la placa a los finalistas del segundo premio, mientras el alcalde de la ciudad, Javier Balada, hizo entrega de la placa al primer premio a la ganadora Teresa Juan Vidal.

El presidente de la Junta de Cofradías, Sr. Suquet, daba las gracias por la asistencia y colaboración con unas palabras de despedida, dándose por finalizado el acto.

setmana santa 2007

Programa de actes

31 de març. **Sábado de Dolores**

19:00 Misa en memona de los cofrades difuntos.

Lugar: Parroquia de Nuestra Señora de la Asunción.

20:00 Trobada de Bombos y Tambors

RECORRIDO :

Plaza Parroquial, c/ San Cristóbal, c/ San Pascual, c/ Remedios, pza. San Valente, c/ Sto. Tomás, pza. San Agustín, paseo Colón, pza. San Antonio, c/ Arcipreste Bono, avda. País Valencià, c/ Dtor. Fleming, c/ Socorro, travesía Safont, c/ Mayor, plaza Parroquial.

1 de abril. **Domingo de Ramos**

09:30 CONVENTO DIVINA PROVIDENCIA

Bendición solemne de ramos en la calle Convento, frente al Colegio Divina Providencia. Celebración de la santa misa en la parroquia.

10:00 EL CARME DELS MARINERS

Bendición de ramos y a continuación celebración de la santa misa.

10:30 RESIDENCIA HOGAR SAN SEBASTIÁN

Bendición solemne de ramos y procesión en el interior. Celebración de la santa misa.

11:30 PARROQUIA DE NUESTRA SEÑORA DE LA ASUNCIÓN

Bendición solemne de ramos en la plaza San Agustín y procesión por la calle Santo Tomás, calle del Rosario, calle Mayor y plaza Parroquial.

Celebración de la santa misa.

11:30 PARROQUIA DE SANTA MAGDALENA

Procesión de la "borriquilla". Bendición solemne de ramos en la plaza Primero de Mayo (pza. Santísimo) y en procesión por la calle Arcipreste Bono a la parroquia. Celebración de la santa misa.

13:15 Inauguración de la exposición y procesión en miniatura de la Semana Santa en el Auditorio Municipal W. Ayguals de Izco, sito en la plaza San Agustín. Organizada por la Junta de Cofradías y con la colaboración de Francisco Gombau Blanchadell.

17:00 Vía Crucis en el calvario de la ermita. SERVICIO DE AUTOBUSES GRATUITO con el horario siguiente:

Salida desde la parada en la avda. Libertad (frente Juzgados): 13, 14, 15, 16, 18, 19 horas. Salida desde la ermita: 13:30, 14:30, 15:30, 17:30, 18:30, 19:30 h.

Nota: Se ruega a las personas que utilicen este servicio, respeten el de las 13 h IDA y el de las 18:30 h, REGRESO para la FRATER.

3 de abril. **Martes Santo**

20:30 IGLESIA DE NTRA. SRA. DE LA ASUNCIÓN

Celebración comunitaria de la penitencia. Invitamos a los comerciantes de nuestra ciudad y a los vecinos de las calles del recorrido de las procesiones, que decoren y engalenen

los escaparates y balcones con motivos de Semana Santa.

El Jueves Santo, día 5, por una comisión de esta Junta, serán elegidos los mejores decorados y serán premiados con una placa conmemorativa.

5 de Abril. **Jueves Santo**

MISAS DE LA CENA DEL SEÑOR Y PROCESIÓN AL MONUMENTO

16:30 Residencia Hogar San Sebastián

17:00 Convento Divina Providencia

17:30 Parroquia de Nuestra Señora de la Asunción

18:30 Parroquia de Santa Magdalena

18:00 PLAZA PARROQUIAL. Concentración y exposición de pasos de las cofradías de Semana Santa.

PROCESIÓN DEL JUEVES SANTO

20:00 Pasacalle de las bandas por el recorrido de la procesión.

21:00 PROCESIÓN. Recorrido: pza. Parroquial, pza. Jovellar, c/ Socorro, c/Arcipreste Bono, avda. País Valencià, c/ Costa y Borrás, paseo Blasco Ibáñez, pza. San Agustín, c/ Mayor y pza. Parroquial.

PARTICIPAN LAS SIGUIENTES COFRADÍAS:

Cofradía Oración del Huerto, Cofradía San Pedro, Hermandad Estudiantil de los Azotes en la Columna, Cofradía del Ecce Homo, Hermandad de Jesús Cautivo y Ntra. Sra. de la Merced, Venerable Cofradía de la Santísima Faz, Cofradía del Santo Sepulcro y Jesús Nazareno, Portantes de la Virgen de los Dolores, Cofradía del Cristo de la Paz, Cofradía Crist dels Mariners, Cofradía del Descendimiento, Cofradía Virgen de las Angustias, Cristo de la Familia Juan y Cofradía del Santísimo Sacramento.

BANDAS DE MÚSICA:

Banda de Gaitas y Tambores Noega, Banda de Cornetas y Tambores San Pedro, Banda de Cornetas y Tambores Hermandad Jesús Cautivo, Banda de Bombos y Tambores de la Cofradía del Cristo de la Paz, Grup de Bombos i Tabals Benicarló, Banda de Bombos y Tambores Crist dels Mariners, Grup de Bombos i Tambors Santíssim Crist de la Mar de Benicarló, Banda de Bombos y Tambores A. A. Alumnos de la Salle de Benicarló, Banda de Música Sociedad Musical La Alianza de Vinarós.

HORA SANTA ANTE EL MONUMENTO

23:00 En todas las parroquias.

6 de Abril. **Viernes Santo**

EXPOSICIÓN DE PASOS

10:00 En la plaza Parroquial, concentración y exposición de pasos de las cofradías de Semana Santa.

VÍA CRUCIS

09:30 CONVENTO DIVINA PROVIDENCIA.

Vía Crucis por las calles e interior del con-

vento.

09:30 PARROQUIA DE SANTA MAGDALENA. Traslado de la Serena Majestad Crist dels Mariners, desde su capilla en el Carmen, hasta la barca para llegar al puerto por mar. Acompañado de los mayores y devotos. Seguidamente y tras la llegada del Crist dels Mariners.

10:30 XXV VÍA CRUCIS POR EL PUERTO.

CELEBRACIÓN DE LA MUERTE DEL SEÑOR

16:30 RESIDENCIA HOGAR SAN SEBASTIÁN

17:00 CONVENTO DIVINA PROVIDENCIA

17:30 PARROQUIA DE NUESTRA SEÑORA DE LA ASUNCIÓN

18:30 PARROQUIA DE SANTA MAGDALENA

PROCESIÓN DEL VIERNES SANTO

20:30 Desfile de bandas por el recorrido de la procesión.

21:00 Procesión por el mismo recorrido del Jueves Santo, con las cofradía que participaron en el día anterior.

BANDAS DE MÚSICA Y CORALES:

Banda de Gaitas y Tambores de Gijón, Banda de Cornetas y Tambores San Pedro, Banda de Cornetas y Tambores Hermandad Jesús Cautivo, Banda de Bombos y Tambores de la Cofradía del Cristo de la Paz. Banda de Bombos y Tambores Crist dels Mariners. Coral García Julbe y Banda de Música Sociedad Musical La Alianza de Vinarós.

7 de Abril. **Sábado Santo**

Parroquia de Nuestra Señora de la Asunción

19:00 Concierto de la banda de gaitas y tambores Noega. Ofrecerán un concierto con órgano y gaita, interpretando varias piezas religiosas adaptadas a dichos instrumentos.

VIGILIA PASCUAL Empieza el tiempo pascual

21:00 RESIDENCIA HOGAR SAN SEBASTIÁN

21:00 CONVENTO DIVINA PROVIDENCIA

22:00 PARROQUIA DE SANTA MAGDALENA

22:30 PARROQUIA DE NUESTRA SEÑORA DE LA ASUNCIÓN

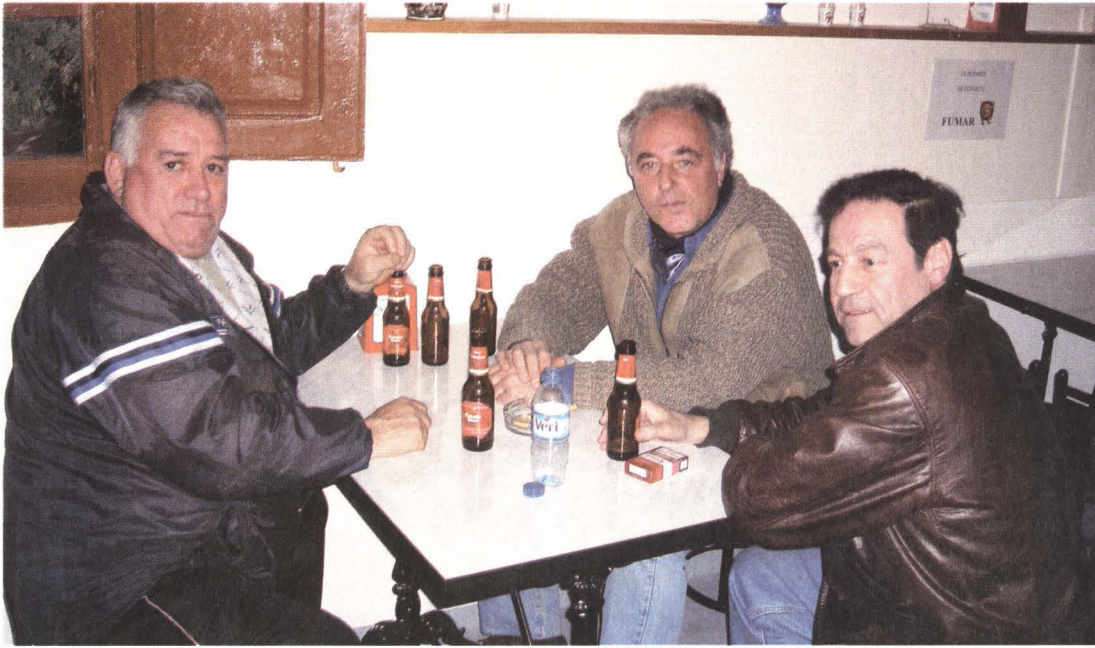
8 de abril. **Domingo de Resurrección**

LA PASCUA

07:00 Por la Banda de Bombos y Tambores de la Cofradía del Cristo de la Paz. DIANA por el siguiente recorrido: ermita San Gregorio, avda. Mª Auxiliadora, c/ Hilarión Claramunt, Mª Auxiliadora, c/ Sanchis y Vilaplana, avda. Barcelona, c/ Leopoldo Querol, avda. 29 Septiembre, c/ Centelles, c/ Tomás Mancisidor, pza. Corts Valencianes, avda. Libertad; c/ Carreró, c/ Villarreal, pza. Hort dels Escribano, c/ San Ramón, c/ San Cristóbal, c/ Sto. Tomás, c/ Sta. Rita, c/ Ángel, paseo S. Pedro, c/ San Pascual, pza. Tres Reyes c/ Puente, avda. Libertad, avda. Mª Auxiliadora, ermita San Gregorio.

Misas durante toda la Semana Santa

societat

Julio Chillida y Antonio Bienvenida (hijo del torero), que están de vacaciones en Vinaròs desde Madrid, junto a Ricardo Ferrández.

Marta, avui, dia del teu aniversari, Paula, Pol i Carlos et desitgem moltes felicitats i que passes un bon dia.

**SE NECESITA
APRENDIZ DE ARTES GRÁFICAS
LLAMAR A SR. JORGE,
TEL.: 600259597**

**LES
COL·LABORACIONS
PER AL PRÒXIM DIARIET
S'ADMETRAN FINS
AL DILLUNS 2
A LES 13 HORES.
MOLTES GRÀCIES.**

HOY SÁBADO 31 DE MARZO

**GRAN EXPOSICIÓN DE
PRENDAS DE PIELES DE**

José Luis Cote
en

modas

Carolina

Acceptaremos prendas
para transformar

Plaza San Antonio 32
Tel 964 451 144
VINARÒS

La familia de Julián Gazulla, fallecido recientemente, quiere expresar su más profundo agradecimiento a toda esa gran cantidad de personas que han expresado su condolencia, demostrando el aprecio que le tenían y han ofrecido su apoyo en unos momentos tan difíciles.

HORÓSCOPO

POR LOLA MONREAL, TU BRUJITA TEL. 617 411 532

ARIES

Mercurio, Saturno y Marte transitando por tu casa siete harán que te sientas inquieto en lo que a tu vida en pareja se refiere. Respecto a tu salud, el azar no te va a ayudar, para mejorar debes hacer ejercicio físico todos los días. Semana especialmente favorable para solucionar algún asunto pendiente con bancos.

TAURO

Tus asuntos económicos saldrán adelante, siempre que no te exijas más de lo que realmente puedes conseguir. Respecto a tu salud, piensa que si no te encuentras a gusto con tu actual forma de vida debes de hacer cambios para que mejore. Buscarás gente que te aporte originalidad, que te inyecte ideas nuevas.

GÉMINIS

Sentimentalmente, debes mantenerte frío, y no ser demasiado confiado con determinadas personas. Tienes todo a tu favor para mejorar tu estado físico, sin embargo no debes gastar tu energía a lo loco. Para que tus asuntos económicos vayan como tú quieres posiblemente tengas que hacer algunos reajustes.

CÁNCER

Poner un poco de distancia con tu pareja para analizar tu situación de forma real te dará la clave que buscas. Respecto a tu salud, piensa que todo lo bueno que le regales a tu cuerpo te lo devuelve con creces. En asuntos económicos busca siempre el equilibrio y nunca te dejes llevar por el exceso de confianza.

LEO

Tu filosofía más íntima se revitaliza, lo que hace que puedas sacar a la luz aspectos tuyos de gran valor. En asuntos de salud ten cuidado con sentirte demasiado agitado por motivos de trabajo. Respecto al dinero, piensa que quien sabe sembrar en los momentos difíciles tiene mucho ganado.

VIRGO

Con Júpiter transitando por tu casa siete vives un momento excelente para vivir un romance que saque lo mejor de ti mismo. Respecto a tu salud, no postergues la solución de los problemas que te puedan surgir. Venus transitando por tu casa dos te ofrece la posibilidad de poder materializar tus ideas económicas.

LIBRA

Es importante que liberes tu vida de antiguos prejuicios sentimentales. No te quedes en casa. Puedes vivir algo especial en el amor. Respecto a tu salud, el ejercicio y una buena dieta te ayuda de forma rápida a eliminar toxinas. En asuntos económicos ahora puedes conseguir con más facilidad lo que antes te suponía mucho esfuerzo.

ESCORPIO

Si evalúas con criterio todo lo que vas consiguiendo día a día te sentirás feliz. Respecto a tu salud, tienes la mente centrada, no dejarás que nada te perturbe. Con Venus transitando por tu casa dos la capacidad que tienes en este momento para mejorar tus recursos económicos es muy buena.

SAGITARIO

Trata de cultivar una mayor diplomacia en tu forma de actuar y todo irá bien con tu pareja. Respecto a tu salud, deberías darle a tu cuerpo un poco de disciplina. No te abandones. El tránsito de Venus por tu casa dos indica que puedes vivir momentos económicos felices, encontrándote con nuevas oportunidades.

CAPRICORNIO

Para que todo funcione bien en el amor debes coordinar tus propias necesidades con las de tu pareja. Respecto a tu salud, ahora puedes tener más oportunidades para cambiar la calidad de tu vida. En asuntos económicos la clave está en asumir más riesgos para lograr lo que deseas.

ACUARIO

Venus transitando por tu casa siete indica que vas a vivir una especie de resurgimiento en el ámbito afectivo. Respecto a tu salud, no debes abandonarte. Mercurio y el Sol transitando por tu casa ocho indican un período bastante importante en lo que respecta a tu dinero compartido, ya sea con tu pareja o con tus socios.

PISCIS

Con Venus transitando por tu casa cinco te apetece gozar lo que la vida te ofrece. Tus negociaciones serán delicadas y complejas pero muy constructivas. Vas a aprender a manejar mejor tu economía. Busca experiencias en el amor que te resulten motivadoras y te cambien la rutina diaria.

SUBSCRIBIU-VOS A EL DIARIET

964 450 085

El passat 22 de març, al restaurant Veles i Vents de Vinaròs es va celebrar el reconeixement a Mª José Arnau Fibla per la tasca realitzada com a directora del CEIP Manuel Foguet des de l'any 1998 fins al 2006. Es van reunir companys de tots els sectors de la comunitat escolar: l'anterior directora, mestres antics i nous del centre, el conserge, personal de neteja de l'Ajuntament i personal de cuina i educadores del menjador. També la van acompanyar els familiars més propers. Amb molt bona harmonia entre els presents, la nova directora li va dirigir en nom de tots unes emotives paraules d'estima i elogi al desenvolupament de les seues funcions en aquest període. Després dels regals, el sopar va acabar amb la projecció d'un simpàtic vídeo que recollia anècdotes de la seua vida quotidiana a l'escola. Actualment, Mª José ocupa el càrrec d'inspectora als Serveis Territorials de Cultura, Educació i Esport a Castelló. Des d'aquí li volem desitjar tot el millor en aquesta nova responsabilitat. Col·legi Manuel Foguet

Nuestra bruja, Lola Monreal, estuvo en la manifestación contra la guerra el pasado sábado en Madrid

Viaje de la Coral Misericordia a Tarragona con motivo del ensayo de la cantata de Carlos Santos que interpretarán en el Palau Sant Jordi de Barcelona el próximo mes de mayo.

ESTIMADO AMIGO JULIÁN:

LA VIDA TE DA SORPRESAS
SORPRESAS TE DA LA VIDA... AYUDOS...

Éste era tu canción;
¡Cuántas veces la embobamos juntos!
Y ahora, la "sorpresa" fatal.
Cuesta mucho de asimilar y con el paso de los días
Te das cuenta de la dura realidad.

Solo nos quedan recuerdos, pelelebas;
momentos que no olvidaremos jamás.
Eres polifacético, originalísimo,
Metódico, emprendedor, encantador, divertido;
Te agradece... EDON JULIÁN;

Que nos dejas un vacío muy difícil de ocupar.

Com nosotros, estarás siempre
Eso no lo dudas jamás;
Pues hemos perdido a UN GRAN AMIGO
Al que nunca podremos olvidar.
Aunque nos duela decirlo
No nos cansaremos jamás,
de repetir todos:

¡¡HASTA SIEMPRE, JULIÁN!!
Tus desolados amigos nunca te olvidarán.
Joaquín Ferrerrotó

Eloi Miralles,
amb Ismael
i Cristóbal
Cardona, a
la platja del
Fortí. Era
l'estiu de
1957

**OMS Y MUNDO SL
PROMOCIONES**
ÚLTIMAS VIVIENDAS EN
PROMOCIÓN CALLE DUC DE VENDOME

TODA LA INFORMACIÓN EN
C/LUIS SANTAPAU Nº 8 VINARÒS
TEL: 964 455 043 - COMERCIAL: 635 089 273

PUBLI-VAQUER ROTULART

REG. AGENCIA Nº 1009

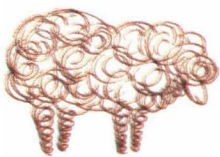
Xavier Flores

Fill de família artista —el seu avi era escultor i el seu pare decorador i dibuixant—, Francisco Vaquer Torres va adquirir les mateixes inquietuds familiars però va decidir aplicar-les al món de publicitat, una professió pràcticament desconeguda al Vinaròs dels anys seixanta. Eren temps difícils per a una feina tan creativa com sovint ingrata, que només van poder ser superats gràcies a la seua constància i dedicació. Pioner en la publicitat a la nostra ciutat, de la seua creativitat ha sortit gran part de la imatge corporativa de moltes empreses de la nostra ciutat, i molts dels seus dissenys han perdurat al llarg dels anys i continuen encara vigents. La feina de Vaquer també ha estat una de les claus que El Diariet haja mantingut la seua publicació al llarg de cinquanta anys. Ara, als seus 65 anys és a la vora de la jubilació i serà la seua filla, Irene Vaquer Puigcerver, qui continuarà al capdavant de l'empresa creada pel seu pare.

Creativitat durant quasi 50 anys

Fa 46 anys que Francisco Vaquer crea logotips per a empreses i associacions. Aquesta és una mostra d'alguns dels més antics.

LANAS FIGOLS

verdadera
calidad
en sus marcas

Santo Tomás, 31. Tel. 524. Vinaròs

RENAULT
AGENCIA OFICIAL

VINAROZ

Sebastián Torres

ESTACION SERVICIO TELEFONO 201

pioner de la publicitat a Vinaròs

En aquella època sembla difícil que algú vulga ser publicista. Hi va haver algun fet concret que et decidís a dedicar-t'hi professionalment?

Recordo que, de menut, em va impactar la pel·lícula de debut de Jack Lemmon, anomenada *La rubia fenómeno*. La protagonista, Judy Holliday, s'havia desplaçat a Nova York i veia que per les façanes es penjaven publicitat escrita. El fet és que va voler constatar què passaria si s'anunciava ella mateixa en una d'aquestes publicitats. Amb els seus diners va contractar-la, i a partir d'aquell moment es va fer famosa. Recordo aquesta pel·lícula com un fet que em va ajudar a decidir la meua professió, tot i que crec que jo ja ho duia dins. Més tard va ser quan vaig estudiar la carrera de publicitat a Vilanova i la Geltrú.

Va ser vocacional.

Crec que sí. De menut ja m'agradava dibuixar i va ser el meu pare qui em va iniciar en aquest art. Suposo que es tracta d'una cosa vocacional o genètica familiar, no ho sé. El meu avi va ser escultor i el meu pare també va ser-ho, a més de dibuixant i decorador. El meu pare era un autèntic artista, un bohemí, però ser bohemí no és massa comercial. Tots hauríem de tindre la sort de ser artistes i a la vegada més coherents amb les necessitats que es necessiten per poder viure. Si no es tenen les dos coses, es necessita la col·laboració d'una segona persona. En el meu cas, era la meua dona la que duia la part administrativa i jo m'ocupava de la part artística, d'aquesta manera hem pogut anar tirant endavant l'agència. A la meua filla Irene també li agrada el dibuix, el disseny gràfic i la publicitat i serà ella qui en un futur immediat es farà càrrec de l'empresa.

Com recordes els primers anys?

Els inicis van ser molt durs. Fa 46 anys, quan vaig començar, a Vinaròs no hi havia una cultura publicitària i semblava més que els anunciants et feien un favor a tu que no a ells mateixos. No hi veien el negoci de donar-se a conèixer. Els primers anys anava pels comerços per contractar la publicitat. Vam superar a poc a poc la crisi gràcies a la contractació de tanques publicitàries dins de la ciutat. En aquella època, a principis dels anys seixanta, es cobrava 3.000 pessetes a l'any per tanca, inclosa la pintura i els impostos. Però hi va haver un moment en què l'ajuntament va decidir suprimir-les. El que més féiem era tanques publicitàries, però també passàvem anuncis als descansos del cinema.

Com es feia llavors la publicitat al cinema?

El meu pare i jo confeccionàvem el disseny i a Barcelona ens feien el fotòlit que permetia passar l'anunci a la sala. I recordo que fins i tot anunciàvem alguna primícia que realitzàvem manualment i al moment, com per exemple els resultats del futbol. Si es produïa alguna cosa extraordinària fins i tot es podia interrompre l'emissió.

Des de quan t'encarregues de la publicitat d'*El Diariet*?

Des de fa més de 35 anys. Al principi, Antonio Gerada era qui s'ocupava de les esqueles, una de les primeres coses que es van introduir a *El Diariet* i que més èxit han tingut. Era una forma d'informar la gent d'un esdeveniment social que desgraciadament passa. I avui dia continuen vigents.

Com a suport publicitari, com definixes *El Diariet*?

Considero les pàgines d'*El Diariet* com un suport publicitari entranyable. *El Diariet* és, sens dubte, una de les bases primordials per donar a conèixer les botigues i els productes que hi ha a Vinaròs.

L'any 1978 hi va haver un parèntesi d'un any i dos mesos en què no va sortir la publicació.

I va ser llavors quan va nàixer *l'Informator*. Vinaròs no es podia quedar sense informació. I juntament amb Vicent Vidal

Tabueña vam tindre la idea d'editar un full informatiu que pal·liés en part el buit d'informació que deixava *El Diariet* a Vinaròs. *L'Informator* oferiria informació local, de farmàcies, pel·lícules, misses, horaris de trens i autobusos, i publicitat.

Ha evolucionat molt la mentalitat dels anunciants?

Sí, però ha costat molt. No obstant això, també avui dia ha d'estar continuament oferint coses creatives i originals als clients perquè s'anuncien. En una capital potser la gent encara està més mentalitzada. Aquí considerem que tots ens coneixem i amb això ja n'hi ha prou, la qual cosa crec que és un error, primer perquè no només els clients són de Vinaròs. Totes les empreses haurien de destinar una part dels seus beneficis a la publicitat. Coca-Cola, per exemple, destina menys del 0,1% a la publicitat, i sembla que en facen molta. Per ells no representa res, però si no la fessen, sortirien altres empreses dedicades a les begudes que ja l'haurien anul·lat. I, en canvi, la publicitat fa que es mantinga i incrementa les vendes.

De la mateixa manera, també ha evolucionat la tècnica de confeccionar els anuncis.

I de quina manera. El canvi ha sigut molt gran. Els ordinadors han variat i facilitat el mètode de confecció, però no han retallat la creativitat. Afortunadament, encara tot partix d'una idea. Això sí, abans havies de plasmar-la manualment i ara segurament té el mateix mèrit que abans, però la confecció és molt diferent. Personalment, continuen cridant-me més l'atenció els dibuixos artístics. També m'he hagut d'adaptar als nous temps i introduir-me en la informàtica, però aquesta és una cosa que domina molt millor la meua filla Irene.

Amb quins suports publicitaris has treballat i quin és el teu preferit?

Hem plasmat gràficament els anuncis en pràcticament tots els suports publicitaris: premsa, televisió, tanques, cinema... Hem fet dissenys no solament per a Vinaròs, sinó per a tota la comarca i per a empreses de Madrid i Barcelona. De tots els suports, possiblement les tanques publicitàries siguen un dels suports més impactants i més agraïts per a un publicista. Una altra cosa molt amena és la publicitat gràfica a les revistes, perquè la gent sol mirar-les i fins i tot la guarden. Realment, crec que als amants de la publicitat ens atrauen tots els mitjans.

Quan passeges pel carrer, penses en publicitat?

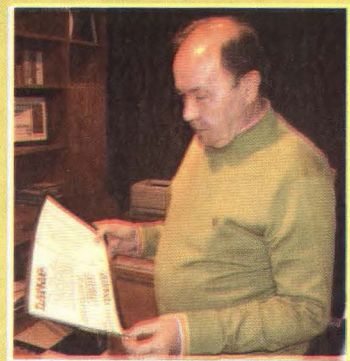
No ho puc evitar. De vegades passo per davant de façanes on penso que posaria un cartell ben cridaner. També em fixo en les façanes de comerços als quals hem realitzat el logotip fa molts anys i encara perdura, i això m'ompli de satisfacció.

De què et sents especialment satisfet després de tants anys?

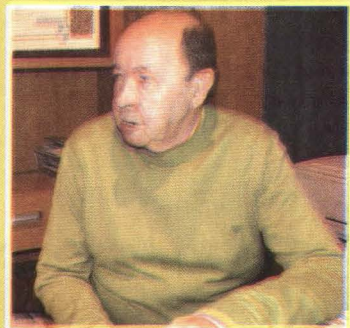
Em sento satisfet de tots els logotips que hem fet perquè he posat molta estima en la seua confecció. Ara amb l'ordinador pots dissenyar qualsevol cosa, però abans tot això s'havia de fer a mà i presentaves a l'empresa un esbós fet a mà i, si no li agradava ho havies de tornar a fer. He fet molta feina manual, i em quedo amb aquella satisfacció de quan t'aproven un logotip i aquest logotip perdura en el temps i continua sent la imatge de la empresa. Per mi, és una gran satisfacció.

A què et dedicaràs ara que ja has decidit jubilar-te?

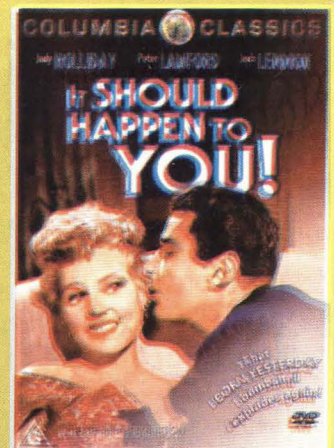
Ja tinc ganes de deixar de treballar, però encara em queda algun temps per enllestir-ho tot fins que la meua filla Irene se'n faça càrrec. La meua il·lusió, a part de pintar, és cultivar i muntar trens elèctrics. El problema de quan et jubiles és que ja ets tan gran que moltes coses ja no les pots fer. Ens hauríem de jubilar als trenta anys que seria quan podríem fer tot allò que volem.

“Considero les pàgines d'*El Diariet* com un suport publicitari entranyable”

“Em sento satisfet de tots els logotips. He posat molta estima en la seua confecció”

Una pel·lícula que va marcar el seu futur

Traduïda a l'espanyol com *La rubia fenómeno*, aquesta pel·lícula de 1954 –que tocava el tema publicitari–, va ser l'estímul que necessitava Francisco Vaquer per dedicar-se a la que ha estat durant 46 anys la seua professió

Col·legi Consolació són el futur El Día del Árbol

El Día del Árbol se celebra en muchos países del mundo, pero en diferentes fechas. El primer país que se celebró fue en Suecia (1840). Nosotros lo celebramos cualquier día del mes de Marzo. Cada colegio sube a la ermita de Vinarós. Nosotros nos unimos con otros colegios lo celebramos el 12 de Marzo. Cuando llegamos a la ermita almorzamos, y a media mañana todos juntos fuimos a plantar una carrasca. Para tener una buena vegetación en el futuro. Nos lo pasamos muy bien. Comimos los niños de la Consolación y los de la Divina. Jugamos a un partido de fútbol. Algunas chicas jugaron a las cartas otras escuchando música. Esta excursión se hace para renovar el medio ambiente y también para que la gente se conciencie y lo respete. Tenemos que cuidar nuestro entorno. Todos los niños y niñas de los colegios de Vinarós han participado en El Día del Árbol.

El día del árbol

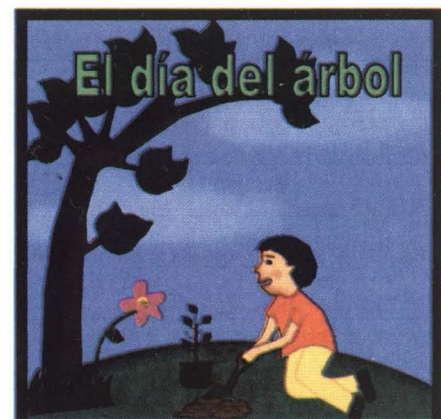
El día 12 de marzo todos los colegios de Vinarós participaron en una salida cultural. Nuestro colegio, Ntra. Sra. de la Consolación, participó en una excursión denominada "El día del árbol". Dicha excursión está dedicada a la sabia naturaleza que nos cuida y por eso, cada año, vamos a plantar un árbol en la Ermita de San Sebastián.

Subimos a la Ermita. Allí hablamos de cómo sería interesante el día. Después de almorzar, jugamos un partido de fútbol con otro colegio que nos acompañaba:

"La Divina Providencia". Cuando se terminó el partido, salimos de la Ermita. Estábamos muy entusiasmados por saber lo que íbamos a hacer. Entonces nos pusimos contra una pared donde dos hombres muy educados nos atendieron y nos explicaron el funcionamiento de las ambulancias. Luego nos hicieron pasar dentro de la ambulancia y nos enseñaron el material. Nos dieron como hay que actuar en caso de accidente. Después fuimos a lo que todos esperábamos con muchos ánimos: la plantada del árbol.

Antes de la plantada, una chica nos explicó como teníamos que plantar el árbol. Luego nos fuimos mi amigo Eduardo y yo con un jardinero. Eduardo llevaba el cubo y yo la planta. El jardinero nos hizo un agujero con la azada. Yo puse la planta en el agujero y Eduardo tiró el agua. Luego pusimos unas piedras alrededor para que el árbol crezca grande y robusto. A continuación nos fuimos a la Ermita para comer nuestros bocadillos. Después de comer nos dejaron jugar un rato para divertirnos y pasárnoslo bien. Conocimos un chico de Protección Civil. Se llamaba Iván y era muy simpático.

Cuando estábamos en el autobús de regreso, comentamos lo bien que nos lo habíamos pasado

Excursión a la ermita

El lunes 12 nos fuimos de excursión a la ermita. Cogimos el autobús a la plaza 1º de Mayo. Cuando llegamos, jugamos un poquito y almorzamos. Más tarde jugamos a fútbol con la Divina Providencia contra la Consolación. Luego fuimos a plantar el árbol, nos explicaron que plantaríamos carrasas porque era un árbol autóctono y porque se había extinguido en la ermita. También vino la ambulancia y nos explicaron de que se encargaba, que funciones tenía y en que ocasiones se utilizaba. Finalmente bajamos con el autobús hacia la escuela, allí jugamos un rato hasta la hora de marcharnos a casa.
Helena Roig 5ºEP

LA SENIA

Edifici "OSCA"

Aticos con grandes terrazas

Viviendas de 1, 2 y 3 dormitorios

Plazas de Parking y trasteros

Excelentes calidades

PROXIMAS PROMOCIONES EN:

Calig - Alcanar - Sant Carles de La Rapita - La Senia

Visite nuestras oficinas en Vinaròs, calle Music Carles Santos, 4
frente al club Nautico, tel y fax: 964 456 126

www.promotoraacteoo.com

¡ Ven a Banesto y llévate tu PLAYSTATION®3 !

DOMICILIA TU NÓMINA
Y DOS RECIBOS.

¿Quieres la
PLAYSTATION®3?

llévate tu
llévate tu
llévate tu
llévate tu

 Banesto

PLAYSTATION®3

infórmate en **C/ SOCORRO, 13 - VINARÒS - 964 40 72 00**

La Boutique del Automóvil

Talleres ROMAX

Ctra. N.340, Km. 1051-Tel. 964 40 17 17 y 964 40 17 62-Fax 964 40 17 17-VINARÒS

E-mail: romax.vinaroz@worldonline.es

EDIFICIO VINAMAR

Venta de Apartamentos y Parkings
A 50 MTS. PLAZA DE TOROS Y PLAYA DE ARENA

Telf/Fax. 964 40 23 80 VINARÒS

INFORMACIÓN: Conde Benavente, 14 bloque A bajos 3

Tota la informació de Vinaròs a Internet:

<http://news.vinaros.net>

1957-2007

Vinaròs

50 ANYS d'informació

MARIAN FONELLOSA

Estem d'aniversari

El Setmanari Vinaròs recull una tradició periodística que s'inicia a 1864 amb El Progreso vinarocense fundat i dirigit per José Rafels García, va tenir una durada de pocs mesos; i serà a partir de 1882 en que es reprendran les publicacions d'aquest tipus a la ciutat, algunes també de curta durada i amb ideologies diverses.

La de més llarga vida serà la revista mensual Sant Sebastià fundada per Mossén Pascual Bono a 1908, que malgrat algunes interrupcions, arribarà fins 1936. Durant el període de la II República en sortiran de noves amb un fort component polític.

I serà a 1957, tal dia com avui, quan sortirà a la llum el primer número del *Vinaroz*. Des d'aleshores ha passat per diverses etapes, d'acord amb els temps, canviants, tant política com socialment. Sorgeix com un element d'informació local i de la vida social i cultural de la ciutat.

Als anys vuitanta del passat segle XX es converteix, a més d'un mitjà d'informació de l'activitat municipal, en l'expressió de les inquietuds polítiques diverses dels ciutadans vinarossencs.

El *Diariet* s'ha fet resó de tot tipus d'esdeveniments i s'ha nodrit de les col·laboracions espontànies i de tots aquells ciutadans que l'han fet seu per donar a conèixer esdeveniments de tipus cultural, festiu, social, associatiu i

familiar. També s'ha fet resó dels vinarossencs que voluntària o involuntàriament viuen fora: per la resta d'Espanya, per Europa i inclòs per Amèrica. Ha estat un lligam amb la terra que els va veure nèixer.

En aquest aniversari he de dedicar un record molt especial per a tots aquells que ja no estan entre nosaltres i que ja sigue amb una implicació molt directa i de llarga durada, o com a redactors i col·laboradors van treballar pel *Diariet*. Als qui ho van continuar i continuen. Tots ells, de manera desinteressada i entusiasta, han fet possible que avui commemorem aquesta data.

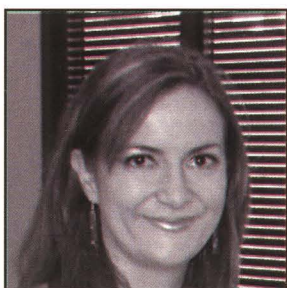
Per suposat una agraïment molt efusiu a tots els lectors, la seua fidelitat ha estat una constant que ha mantingut el setmanari sempre viu.

També agrair a tots els qui han respos a la crida per participar en aquest número especial i a Yolanda Clares, a Xavier Flores i a Joaquim Guimera per la feina feta, que ha estat molta.

Desitjo que les generacions futures puguin celebrar altres aniversaris, potser amb un altre format, ¡qui sap!, els temps canvien amb molta rapidesa i les noves tecnologies donen moltes possibilitats. A les pàgines següents hi trobaran un recull de tots aquests anys, tan sols és un xicotet reflex, però confio que els agrade.

¡Gràcies a tots!

YOLANDA CLARES

Aquest número especial del *Diariet* ens ha permès comprendre la importància d'aquest setmanari per als vinarossencs i vinarossenques. I és que *El Diariet*, sols per la seua durada, ja confirma el gran interès que sempre ha alçat entre tots els ciutadans, que generació, rere generació l'han llegit. Sols per això, aquest setmanari es mereixia una edició especial per que els lectors recordaren com han sigut les seues diferents èpoques i al seua evolució, la qual ha sigut molta. També calia fer un homenatge a aquelles persones que han fet possible que durant estos anys es poguera editar *El Diariet* per a gaudi dels vinarossencs. Des de la redacció del *Diariet* hem intentat repassar els fases pels quals hi ha passat el setmanari i donar cabuda a alguns dels personatges fonamentals en la història d'este mitjà, així com hem comptat

amb la col·laboració dels nostres companys de la premsa. Per fer este extra hem fet un repàs per tots els números i ens hem dut varies sorpreses, sobre tot, com ha canviat tot i tots, i sobre tot per comprendre la història de Vinaròs. I és que hem pogut comprovar que *El Diariet* és una autèntica enciclopèdia, i no sols per la gran quantitat de toms que ocupa. Totes les persones que han col·laborat o que han sigut entrevistades ens han aportat dades, anècdotes, curiositats... però tots coincideixen en què és i ha sigut un mitjà imprescindible per a la localitat. Esperem que esta edició seguisca del grat de tots i tots. També esperem que este setmanari arribe al centenari i que les persones que ens porten puguen fer un altre número extra per al 2057.

Yolanda Clares és la redactora en cap del Diariet

XAVIER FLORES

En un món que avança vertiginosament, ple de tecnologies, és difícil imaginar avui dia qualsevol cosa que perdure durant 50 anys. El repte era gran. Fer un especial d'un setmanari que va nèixer amb la dictadura i va madurar amb la democràcia, que fins i tot quasi ens dobla la edat, ens resultava difícil d'encarar. Calia lligar moltes coses, aclarir moltes idees. Ara, que ja ha vist la llum, continuem amb la incertesa, la preocupació i els dubtes d'haver estat a l'altura que requerien les circumstàncies. Sense passar a discutir el seu contingut, fet des del màxim respecte, en l'aspecte formal l'equip de redacció i maquetació ha intentat dissenyar un especial clar, amb molts espais en blanc per facilitar al màxim la seua lectura. També s'ha intentat aconseguir combinar la calidesa de les primeres publicacions del *Diariet* -amb una tipografia clàssica amb *serif*- i la modernitat pròpia de l'actualitat

gràcies a la combinació de tipografies sense *serif* i un toc de color en alguns dels seus apartats.

Personalment, he tingut una satisfacció especial de tenir a les mans els setmanaris de les diferents èpoques d'impressió, especialment de les primeres. Observar detingudament el seu disseny, llegir alguns textos i, sobretot, tocar el diferent paper que s'ha utilitzat. El suport en paper continua sent únic avui dia. En aquest sentit, entre la teoria de Nicholas Negroponte, que defensa que el llibre digital substituirà les impressions en paper, i la d'Umberto Eco, que ho nega de manera rotunda, prefereixo la d'aquest últim. Almenys aquest és el meu desig. Perquè no m'imagino veure el nostre *Diariet* amb un altre suport que no siga el paper. Només el seu tacte, la seua olor, és capaç de transportar-te en un viatge pel temps. Un viatge que hem tingut la sort de poder realitzar amb la confecció d'aquest 50 aniversari.

Xavier Flores és el subdirector del Diariet

espacios para llenar de vida

FORTIS
Mediterránea

www.fortismediterranea.com 964 825 998

1957, la fundació

El fundador: Ramón Adell Fons

Ramón Adell Fons, alcalde i mestre de Vinaròs a 1957 recupera la tradició de publicacions a la ciutat que començà a les darreries del segle XIX i va continuar durant la primera part del segle XX fins la Segona República, fundant el Setmanari Vinaroz.

El primer consell de redacció

Entre els redactors, els que figuren a la foto: Mossén Manuel Milián Boix, Manuel Foguet Mateu, José Molés Puell, Antonio Carbonell Soler i on també apareix Joaquín Simó Federico, que era l'administrador. La foto data de 1961.

Antonio Carbonell

Antonio Carbonell era Mestre de Primària i va formar part del primer consell de redacció. Excel·lent dibuixant i caricaturista. Entre altres va col·laborar en revistes tant destacades com Don José dirigida per Antonio Mingote; va ser uns dels primers dibuixants (1944) de la revista *Hola* on va publicar les seues sèries *Sonrisas* com va fer aquí en el *Diariet* durant molts anys. Reproduïm algunes d'aquestes.

Mossén Milián

Mossén Milián era arxiver de Vinaròs i escrivia sobre temes d'actualitat i històrics. Al cap d'un temps va ser traslladat a Roma, a l'església espanyola d'aquella ciutat de la Mare de Déu de Montserrat i va investigar els arxius del Vaticà

Sonrisas

Antonio Carbonell Soler

El santo de perro es San Roque y el de la paloma San Basilio.

Línea quebrada es una recta que se puso a bailar el "rock".

De niños lo primero que nos comíamos de la zanahoria era la h.

El pulpo es de los que les das la mano y se toman el brazo.

Por supuesto, el turrón de Jijona; y el Sporting de Gijón.

A lo que más le teme elefante es a un resfriado de nariz.

La estalactita està, la pobre, con el gotero puesto.

La Q es un cero que siempre està queriendo hacer pis.

Yo nunca tomo sopa de letras, por si las zetas son venenosas.

MANUEL MILIAN

“Mi tío, Mossen Manuel Milián Boix, llegó a Vinaròs procedente de El Perelló para recobrar su salud maltrecha, y sus inquietudes intelectuales le llevaron al reencuentro de viejos amigos copartícipes de su misma motivación cultural

50 años en la memoria

“**H**ace medio siglo nació en Vinaròs *El Diariet* que pregona el topónimo. Una aventura en mi adolescencia que recuerdo con el calor de aquellos años poblados de bellas memorias y de nostalgias. Mi tío, mossén Manuel Milián Boix, llegó a Vinaròs procedente de El Perelló (Tarragona) para recobrar su salud maltrecha, y sus inquietudes intelectuales le llevaron al reencuentro de viejos amigos copartícipes de su misma motivación cultural. Querían construir un órgano informativo como vehículo de coincidencia entre los vinarocenses del lugar y de otros horizon-

tes, que la posguerra, emigración o las andanzas profesionales habían repartido por la diáspora. **De esta guisa Ramón Adell** –alcalde a la sazón–, Carbonell –entusiasta local–, José Molés –pintor y amante de la tauromaquia, algo connatural al clima cultural de la ciudad–, Manuel Foguet –ejemplo de educadores, maestro de tantas generaciones y poeta meritorio–, optaron por mostrar al mundo que Vinaroz era algo más que un topónimo. El proyecto fue posible por la existencia de los Soto, impresores oriundos de Morella, que materializaban, semana a semana, *El Diariet*. Desde Venezuela (los vinarocenses de Caracas) a Barcelona, de Tortosa a

Roma, las gentes del lugar leíamos puntualmente ese frondoso mensajero procedente de la cultura local. **Mi nostalgia de estudiante** está repleta de tertulias, reuniones, discusiones y afanes de este racimo de hombres de bien que en mi casa, o en el primer piso del ayuntamiento, se convocaban periódicamente para darle contenido. ¡Oh tiempos aquellos de ansiedad y vida! Se hacía lo que se podía en medio de tantas limitaciones. Hoy el *Vinaròs* es la memoria viva de la que mana todo el saber y el vivir de medio siglo. **Me siento orgulloso** y emocionado de haber conocido y tratado a aquella extraordinaria generación de seres cultivados y buenos.

José Molés

Va escriure sobre indrets de Vinaròs, com del seu carrer sant Francesc, de temes d'actualitat i va ser cronista de bous signat com a Joselito com ara reproduïm

Manuel Foguet

Manuel Foguet va ser al llarg dels anys i des de la seua fundació, una peça clau dins del setmanari. Escribia de tot, sobre història, de bous, d'esports, textos literaris, feia entrevistes. Quan faltaven pàgines per omplir ell ho solucionava amb els seus escrits.

Meseta de toril

Joselito (José Molés)

¡Toros...!

Con la primavera se abren, como flores brotadas en los ruedos. como mariposas alborotadas, los capotes toreros en las plazas de España. Van adquiriendo los toros toda su pujanza y ensayan los añajos sus derrotes fieros contra un enemigo que sólo presienten. El sol arranca destellos nuevos a los caireles y alamares de los trajes de luces; se visten los palcos y tendidos de galas nuevas; y sobre la arena se gestan unas lides que pueden ser triunfos y pueden ser tragedias.

Bullen ya los elementos que giran alrededor de la Fiesta. Se buscan, se evitan, se abrazan o se van ceñudos. Tira y afloja de unos intereses materiales ligados a la ilusión de gloria. Los cafés y bares son punto de cita, bolsas de contratación. Se habla, se exhibe, se captan noticias y consejos y se logra o no el poner en los "sitios de costumbre" y en otros el alegre cartel con los nombres que interesan.

También Vinaroz, con su prestigio de afición taurina. También aquí se mueve

el cotarro taurino, y "para hacer boca" se prepara una novillada picada para el día 5 del próximo Mayo, con la actuación de los diestros A. Rodríguez Caro, de Castellón, Angel L. Mellado y el venezolano "Negro Lucas", con ganado de Sánchez de Benavente. Así, que señores aficionados... ¡a los toros!

20 abril de 1957

JOSEP FOGUET ALBIOL

«'El Diariet' no ha faltat mai a casa meua, i era normal vore el meu avi escrivint en qualsevol paper algún text que acabaria publicat en el setmanari. He buscat el primer text publicat d'ell, al mes d'abril de 1957, i correpon a una entrevista que es va realitzar en plena carretera d'Ulldecona, al campió ciclista espanyol Miguel Poblet

Des que jo recordo *El Diariet* no ha faltat mai a casa meua, no ens perdiem el fer-li una ullada i era normal vore el meu avi escrivint en qualsevol paper algún text que acabaria publicat en el setmanari. Cadascú de casa teníem la nostra preferència; a mi, de menut el que més m'agradava era vore la classificació del Vinaròs C.F.

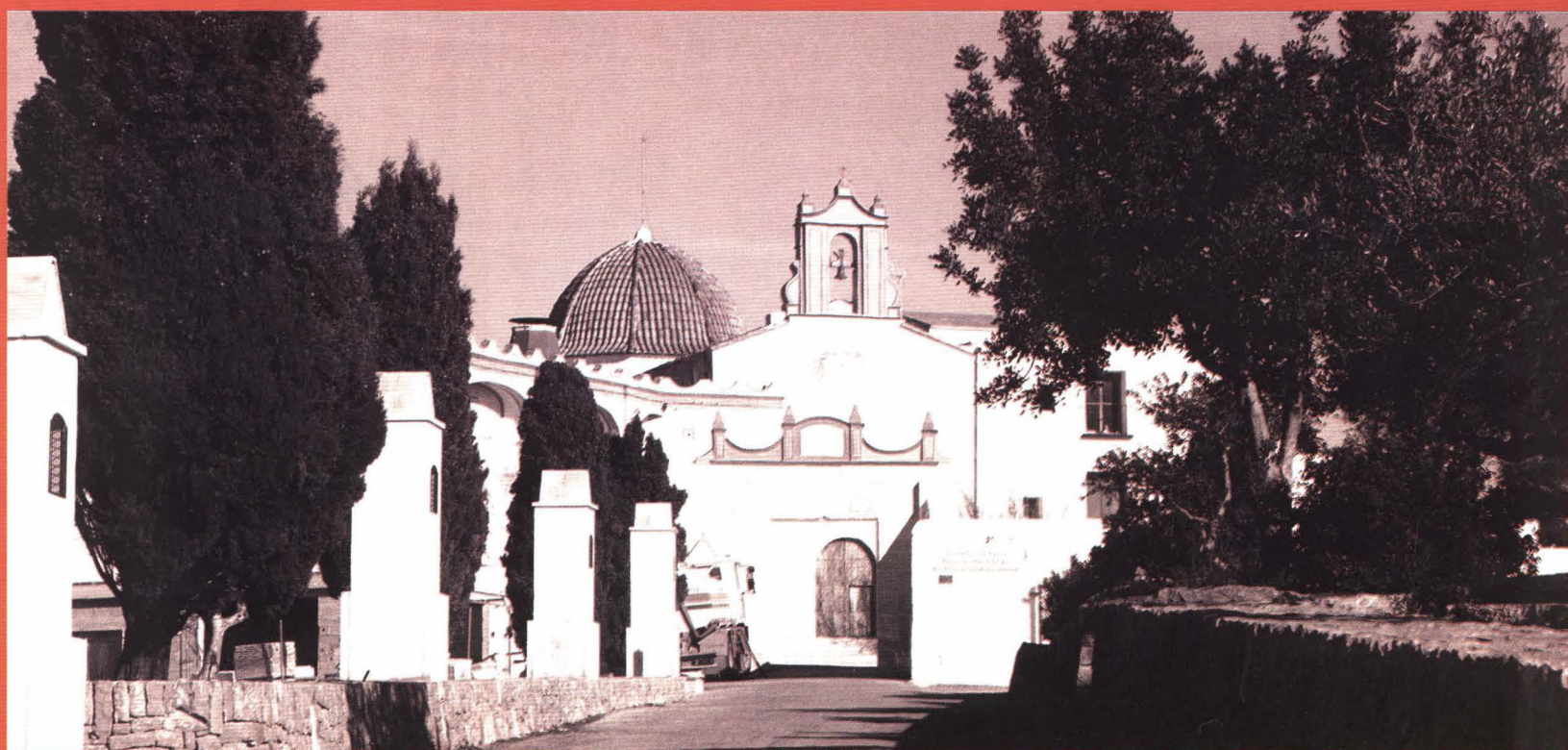
La meua família ha estat sempre vinculada a *El Diariet*, el meu avi, un

dels fundadors, va publicar innumerable entrevistes, poemes, cròniques d'esports i altres escrits molt diversos. Per curiositat he buscat el primer text publicat d'ell, al mes d'abril de 1957 al Setmanari n. 2, i correpon a una entrevista que es va realitzar en plena carretera d'Ulldecona, al campió ciclista espanyol Miguel Poblet, que durant el seu entrenament havia fet una parada a Vinaròs. Mon pare i jo hem seguit publicant cròniques relacionades amb la nostra ciutat, i ens sentim molt orgullo-

sos d'haver-ho fet.

D'El Diariet d'avui en dia, crec que éss una veu important del poble, on s'escriu sobre les nostres aficions, simpaties, idees, i del que ens agrada, i crec que es aquí on rau la seua essència i la seua longevitat, que un vinarossenc puga expressar-se plenament a la resta de ciutadans.

Des d'aquestes línies volem agrair a la direcció d'*El Diariet* l'oportunitat de felicitar i recordar a tots els que han fet possible 50 anys de *Diariet*.

L'ARMITA

Manuel Foguet

Armita!... La nostra Armita!...
la del timó i del romé!...
La de la groga argilaga,
l'aspígol i'l té roqué!

Armita!... La nostra Armita!...
Com t'anlloro!... Sols ho ho sé!...
Aquí, dins de Barcelona,
posat dins d'eixe avespé,
en que's confónen les vides
dels jovers que ans se fan vells...

Com t'anlloro, Armita nostra,
la del timó i del romé!...
Quan debatí, also la vista
pa vóre si fa bon temps,
no veig la silueta blanca
d'aquelles teues parets
que, damunt lo Puig, corónen
l'ància dels vinarocencs...

Armita!... L'Armita nostra,
la del timó i del romé!...
Quan lo sol està a mitjdia,
donant llum al món sancé,
per més que gire la vista
la teua llum no voré,
iluminant tot lo terme
desde'l Saldonà a l'Estret,
i de la Closa d'Alejos
hast'l nostre mar inmens...

Armita!... La nostra Armita!..

Com t'anlloro!...
Sols jo ho sé!...
Quan la nit damunt lo Cel
posa negrós de tinté
i s'adornen los baladres,
lo garrofé i l'amelé;
quan me miro a les estrelles,
com en l'aspill més lluent,
i vull adormir.me pronte
al perfum dels tarongés,
ni sento éste, ni tinc
la del clàssic timonet
que s'adorm, damunt la Serra
regalan perfums als vents...
Armita!... L'Armita nostra,
la del timó i del romé!...
Aquí, no tinc l'alegría
que un día de Maig ne té,
damunt la Serra, ahón puja,
en estusiasme, la gent,
pa vóre't, Misericordia,
la nostra Mare de Déu...

Armita!... La nostra Armita,
la del timó i del romé!...
Aquí, no tinc la emoció
que té un día de Giné,
quan, pa San Antòni, pujen
eixa Serra els carratés.
Aquí, no tinc l'antussiasme,
plè d'aromes de romés,
lo día San sebastià,
día, entre tots, lo primé...

I no puc vóre la Serra
a cormull, plena de gent;
ni puc cremà l'argilaga,
ni puc collí un timonet,
ni puc trovar-me a laera,
ni puc anà hasta la Creu,
ni puc vóre les calderes
d'arròs pera tots los vells,
ni puc vóre les paraes
d'aquells clàssics tarronés,
ni oixo Missa Majó
dins d'aquell àmbit inmens
de les teues naus, Armita,
ni puc jugà a pilanet;
ni puc vóreles paelles
d'arròs, baix los garrofés,
ni puc torrè llangonisses
a la flama d'un romé
ni quasi'm surt de la gola
lo clàssic viva, l'crit plé
que córre tota la Serra,
soltat pels vinarocencs..

Armita!... La nostra Armita!,
la del timó i del romé!...
La de la groga argilaga,
L'aspígol i 'l té roqué!...

Armita"... La nostra Armita!...
Com t'anlloro!... Sols jo ho sé!

Barcelona, desembre de 1945

La Cenia

S. Farga

Les parets emblanquinades
 cara al mar, un bon parral,
 gallines desperdigaes
 per la mota i pel parral.
 La mosca que't desespera,
 un mosquit que t'ha picat...
 A la sombra- unafiguera
 panxa al sol adormiscat.
 Una granota que canta
 lo seu cant desafinat,
 un borinot que s'espanta
 sagant la sarpa d'un gat.
 Los cadufos van voltant
 ben lligats en cordes tosques,
 lo seu rabo pendulant
 l'aca, escarruixa les mosques
 Corre l'aigua pel regué
 buscant lo sol capritxosa,
 rodejant un sireré,
 abeurant l'herba verdosa.
 -¡Gira'l solc, que ja está al cap!
 L'aixada trenca 'l tarrós
 ferint la panxa d'un nap
 dixant-li señal d'un mos.
 -¡Gira'l solc!...Atra vegada,
 obri l'aigua nou camí.
 No cal que salle l'aixada,
 poc a poc, sense patí,
 Un nubolot perponent,
 amenant tronadota,
 tapa'l sol per un moment
 asustant a la granota.
 Lo panís de branques altes
 no dixa pasá'l garbí.
 Tinc anseses les dos galtes
 en un foc que no's del vi.
 Cau la tarde poc a poc
 i cau sense ferse mal.
 Les sopes d'all tinc al foc
 i un bon vi dins del barral
 La pau, d'Irta a Sol de Riu
 prop d'un mar com un espill.
 En esta tarde d'estiu
 sols sento el ric-rac d'un grill.
 Ya no cimbreijen les canyes
 ni tremola l'espigó
 Fuig lo sol per les muntanyes
 les muntanyes de cartó.

13 setembre de 1958

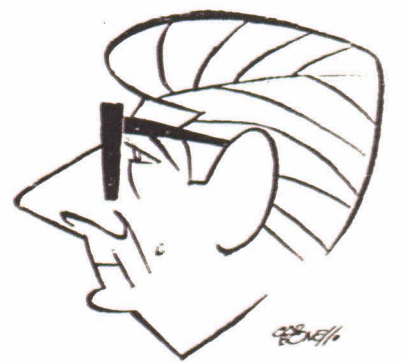
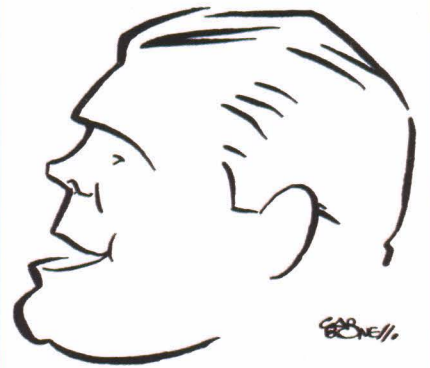
Pescadó de canya

Venancio Ayza

Ilusionat d'afició,
 lo vorás entrá pel moll,
 carregat al pescadó.
 En sac ó cabás al coll,
 una canya i un salabre
 un sombrero i un suret
 una cadira, un pot buit
 i un catut en un amet.
 Se necesita paciencia,
 si no entens no cal pescá
 estalviat matinaes
 i no prengues soleijá.
 Sempre diu que ompli'l cabás
 i no l'omplert de bon tros
 pos sols pesca un samaruc
 i se li'n va'l peix més gros.
 Entre sardina salae,
 pasta, gambeta y bromeig,
 te obliga a taparte'l nas
 i fugirli per mareig;
 Pescadó de llença y canya
 i paciencia ilimitae,
 cada vegae que enroques
 pesques més forta enrabiae;
 Pero quan te veig passá
 se m'obri el corper moments
 pues igual que la oroneta
 mos anuncies lo bon temps...

31 de maig de 1958

Tres de les caricatures realitzades per Antonio Carbonell i publicades al seu llibre "Sonrisas" (Antonio Figueredo, Chaldy i el mateix Antonio Carbonell)

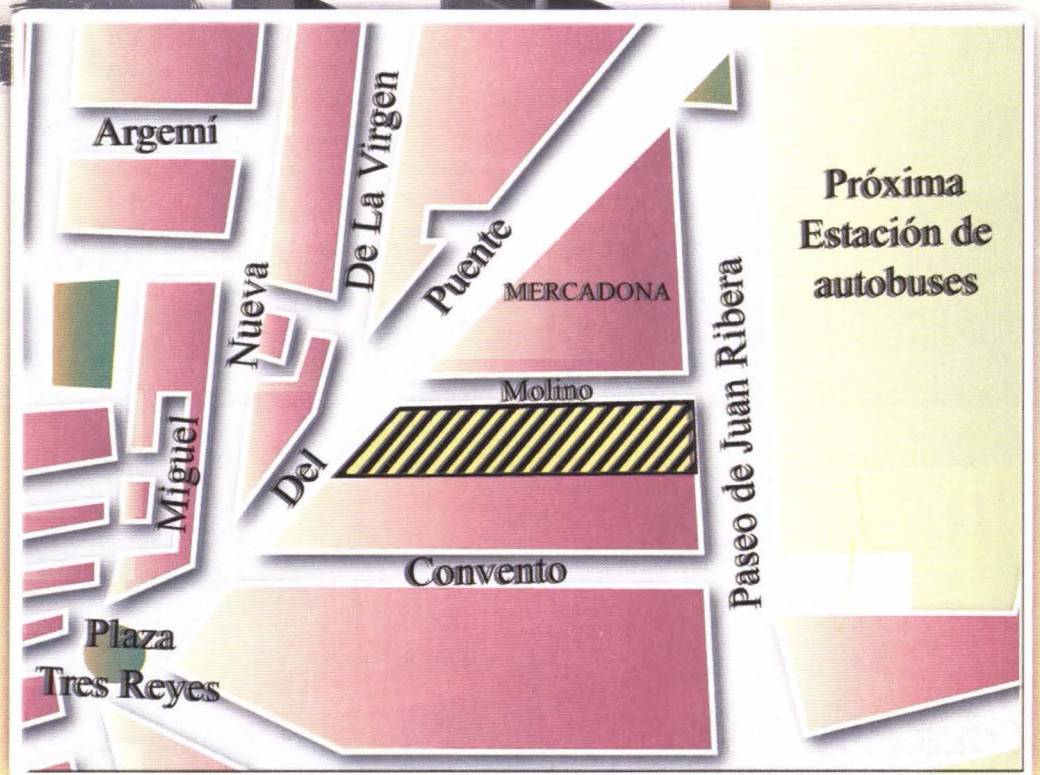

URBANIZACIONES VINARÒS, S.L.

a la i Ya
a la venta!

VIVIENDAS DE 1, 2
Y 3 DORMITORIOS,
PARKINGS Y LOCALES
COMERCIALES
EN CALLE MOLINO
DE VINARÒS

INFORMACIÓN: Tel. 964 40 76 04 - 964 45 60 11
Horts del Escribano VINARÒS

**COMPRA / VENDA / ALQUILER
ASSEGURANCES**

Tel. 964 45 07 87
Avda. Libertad, 2

Tel. 964 45 66 00 - 615 501 454

Galería comercial
supermercado SABECO

VINARÒS

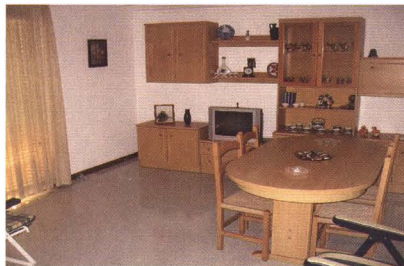
VINAROS

Pisos de nueva construcción, de 2 y 3 habitaciones. Muy céntricos y de 1er calidad. Consulte últimos disponibles con 2 baños, amplio salón comedor y cocina independiente: Opción a parking. Entrega inmediata.

PRECIO DIRECTO CONSTRUCTOR

De 2 habitaciones desde:

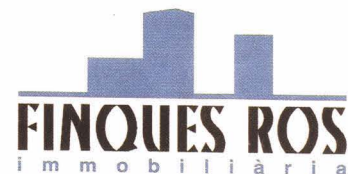
Desde: 26.700.000 Ptas
Desde: 160.000 €

En Vinaròs FR.Vin11

Fantástico piso de 3 Habitaciones, baño completo, cocina independiente, salón-comedor. Completamente amueblado y muy luminoso. Reformado. A 2 mn de la playa.

PRECIO: 23.500.000 Ptas
PRECIO: 141.237,84 €

VINAROS FR.Vin512

Piso muy céntrico de nueva construcción de 70m2 útiles, dispone de 3 habitaciones, baño completo, cocina americana. Acabados de 1era calidad, a solamente 50 m del paseo marítimo. Ultimo disponible. PRECIO DIRECTO DE CONSTRUCTOR.

Precio: 162.270 €
Precio: 27.000.000 Ptas

MES SERVEI, MES OFERTA, MILLORS PREUS !!!

En Vinaròs FR.Vin61

Fantástico apartamento en planta baja de 45m2 1 habitación doble, baño completo, salón-comedor con cocina americana equipada. Nueva construcción y a estrenar. Plaza de parking incluida en el precio.

PRECIO: 22.500.000 Ptas
PRECIO: 135.200 €

En Vinaròs FR.Vin64

Fantastico piso de nueva construcción de 2 habitaciones (la de matrimonio lleva vestidor) baño completo, cocina americana y amplio salón-comedor con terraza. Plaza de parking incluida en el precio.

PRECIO: 26.500.000 Ptas
PRECIO: 159.268,20 €

Vinaros FR.Vin81

Estupendo apartamento en 1er línea de mar en Costa Norte

De 45m2 de vivienda, cocina americana, salón comedor, 1 habitación doble, Terraza y Garaje. Piscina comunitaria y zonas ajardinadas. Amueblado y con electrodomésticos. IDEAL PARA VACACIONES O ALQUILER

PRECIO: 18.500.000 Ptas
PRECIO: 111.187 €

En Vinaròs FR.Vin97

Piso centrico de 98 m2 con 3 habitaciones, 2 baños, cocina independiente, amplio salón-comedor muy luminoso. Completamente amueblado. En perfecto estado.

PRECIO: 25.950.000 Ptas
PRECIO: 156.000 €

Agip

Europetrol
TORRES, S. L.

Avda. Castellón, 30

¡ TU MEJOR ENERGÍA !

Ctra. N-340
Km. - 1.052,5
VINARÒS

Nuevo **Ford** Ranger

Autovima, S.A.

Benicarló Telf. 964 47 19 50
Vinaròs Telf. 964 40 02 54

ASISTENCIA PERMANENTE GRÚAS Y COCHE TALLER
Telf. 902 473 473

Una empresa seria, 24 horas al servicio de sus clientes y amigos

Feel the difference

Joaquín Simó: “Un any vam tenir una pesseta de benefici”

Joaquín Simó va ser administrador del Diariet des de l'any 1959 fins el 1970. Ell se n'encarregava de vetllar perquè la publicació no tingués dèficit, una cosa que assegura que va aconseguir.

Recorde la època d'administrador

M'ho vaig deixar quan el Vinaròs es va començar a editar a Castelló a l'impremta Mialfo. Fins aleshores puc dir que en aquests anys el Vinaròs no havia estat mai deficitari perquè amb lo que se cobrava de la subscripció i els anuncis era suficient per pagar a la impremta el cost dels numeros editats.

Recorda quan costava mensualment i quina tirada tenia?

Encara conservo algunes factures de lo que costava el setmanari. Mensualment costava 6000 o 7000 pessetes i es feia una tirada setmanal de 1000 exemplars.

Com contractaven la publicitat?

La publicitat era molt escassa, no com ara, quasi no n'hi havia. Anavem casa per casa i contractàvem mòduls petits.

Com funcionava el diariet d'aleshores

El consell de redacció d'aleshores era mossen Milian, pepe molés, José Foguet, José Antonio Carbonell i jo mateix. Erem un equip compacte i suficient per cobrir els temes que sortien. Ens reuníem cada setmana o un parell de cops al mes. Mossén Milian era qui controlava els textos i qui manava si calia escriure més. Era una cosa molt de casa. I després estaven els col·laboradors

“En aquella època es parlava molt poc de política en el nostre diariet. Avui dia això ha canviat molt”

espòradsics que van començar comn per exemple Angel Giner, amb la seua gacetilla, amb moltes més virtuts que defectes al meu entendre que li donava un sabor molt nostre a la revista.

Era deficitaria la publicació?

Conservo encara dos llibres de comptes dels anys 60 i és curiós vore els ingressos anuals i els pagaments. Un any per curisoiat vam tenir el benefici d'una pesseta. Els altres anys l'improtant es que no vam tenir dèficit. L'ajuntament no va haver d'abonar ni una pesseta mentres ho va imprimir la impremta Soto, tot es cobria amb el preu de venda i la publicitat. A partir de la impressió a Castelló es va començar a tenir dèficit perquè al voler fer un setmanari més gran i amb mes pàgines i fotografies i mantenir el mateix preu. L'any 1970 vaig deixar de ser administrador i patia molt perquè venia l'època del cobrament i hi havien devolucions de lletres, la impremta Mialfo volia cobrar i no hi havia

diners...finalment després de 10 o 12 anys m'ho vaig deixar amb la tranquil·litat ede que no es devia res a ningú. Amb el canvi d'impremta el Vinaròs va deixar de tenir aquell sabor nostre. En aquella època es parlava molt poc de política en el nostre diariet. Avui dia això ha canviat molt. La gent anava a buscar la societat i la cronica de futbol i de bous. **Quin és el secret per a que el Diariet s'haja mantingut viu al llarg de 50 anys**

Vinaròs sempre ha tingut moltes publicacions. Sempre hem tingut dins els vinarossencs un desassosseg. L'any 1957 quan va començar el Diariet, hi havia una errada que es va cobrir: la colònia vinarossenca a Barcelona era molt nombrosa i amb el naixement del Diariet es va agafar com aigua d'abril, amb alegria, i també ho van agafar així a Vinaròs. *El Diariet* estava més enfocat al record enlloc de a la política com estaven enfocades les altres publicacions. La revista Sant Sebastià era de l'església, i potser en aquella epoca l'església era una associació política més, pero era una revista més suau, més tranquil·la. Era més el record de la revista Sant Sebastià el que va portar al naixement del Diariet i ha durat i durarà sempre que hi haja persones que se'n cuiden.

Què li fa falta al Diariet d'avui dia?

Avui dia, tant el Vinaròs com les altres publicacions, estan massa sobrecarregades de política i deixem de costat la nostra història. Hi ha molts records i moltes coses que es podrien transmetre per mig dels setmanaris de Vinaròs. Les ideologies son respectables, però ocupen massa.

Voste és un col·leccionista de Diariets

Tinc un problema perquè a casa no em caben. Tinc des del número 1 fins el dia 31 de desembre de 2006, la qual cosa significa que està tot enquadernat. Sembla l'Espasa Calpe. Són uns 70 toms. Els vaig començar a col·leccionar des del primer dia que va sortir. No col·leccionava postals ni res, pero el Vinaròs me'l vaig guardar des del primer dia. Avui dia a casa tinc els primers numeros guardats 10 o 12 còpies dels primers numeros. A algu faré content.

Angel Giner va dir que un dissabte sense Diariet no seria dissabte

Hi haurà una epoca abans d'Angel Giner i una època després d'ell. La “gacetilla” s'ha perdut. Ell tenia unes connexions i tothom li anava a dir què passava a la seua família perquè ho escrivís. Moltes vegades es confonia de noms, però aquella època era molt de casa i ara s'ha perdut. Angel va ser molt criticat per tothom però ara te n'adones que la seua labor era molt important. Sempre anavem a buscar què deia “Angelito”.

PANORÁMICA

GOLF & COUNTRY CLUB

¿Quieres aprender
a jugar a golf ?

Ven a conocernos

- Campo de Golf de 18 hoyos
- 3 hoyos Par 3 para iniciación y entreno
- Cursos de iniciación para grupos
- Alquileres de palos
- Cafetería y restaurante
- Próxima inauguración de pitch & putt con instalaciones deportivas (tenis, padel, fútbol, ...)

Urbanización Panorámica

12320 Sant Jordi

Tel. 964.49.30.72

info@panoramicaclubdegolf.com

Acceso a través de la carrera N-238
dirección hacia San Rafael del R ío

aymerich
GOLF MANAGEMENT

NOTICIARI

EL GORDO EN VINARÒZ

24 de desembre de 1964

HACE UN SIGLO

Vinaròz propugnó la construcció del canal del Ebro

18 d'octubre de 1958

COLONIAS VINAROCENSES

Antigüedad de la Fiesta de San Sebastián en Barcelona

23 de gener de 1960

SORTEO DEL GRUPO DE VIVIENDAS SUBVENCIONADAS "15 DE ABRIL" DE LA OBRA SINDICAL DEL HOGAR

17 d'abril de 1965

PILAR CARSI

“Elegant i señorial, pipa al rastre per fumar, sempre el veuràs passejar del Socors per l'Arrabal...”. Así retrató en su poesía nuestro recordado Sr. Manuel Foguet a mi padre, alcalde accidental del Vinaròs de los sesenta

“**E**legant i señorial, pipa al rastre per fumar, sempre el veuràs passejar del Socors per l'Arrabal...”. Así retrató en su poesía nuestro recordado Sr. Manuel Foguet a mi padre, alcalde accidental del Vinaròs de los sesenta. **Él nació en Barcelona** en 1901, pero muchos años antes a familia ya era propietaria del Molí Carsi, negocio que re-

tomó y que le sirvió para formarse en economía, banca y gestión del negocio familiar. Don Juan no fue un alcalde electo, y mientras estuvo en el cargo siempre quiso escuchar y atender las necesidades de los ciudadanos, aunque era tarea difícil si tenemos en cuenta la situación económica y política del momento. **Una de sus preocupaciones** fue la de ordenar el centro de Vinaròs, donde se encontraba el campo de fútbol, para lo que se tenía que abrir la zona que ahora

El Semanario "VINARÒZ", en el umbral de las Fiestas y Feria, las desea muy dichosas a todos sus queridos anunciantes, colaboradores, lectores y simpatizantes.

23 de juny de 1962

es la Avenida del País Valencià, y contribuir así a la apertura de Vinaròs hacia el mar. **Dejó el cargo** por asuntos personales, por atender sus negocios y el Teatro Ateneo, cita de medio pueblo, y cuyo aforo de 999 butacas era insuficiente todos los festivos. **Queda en nuestra memoria** por ser una persona de carácter afable y acogedor, lector empedernido, un gran conversador y curioso hasta sus últimos días de vida.

HABLA EL ALCALDE

Vinaroz, por vez primera, final de etapa en la Vuelta Ciclista a España

28 de gener de 1967

NATACION

Marcelino Rodríguez, subcampeón regional de gran fondo y recordman de los 400 m. libres (infantil)

2 d'agost de 1958

Mercedito homenaje al maestro D. Manuel Foguet Mafu

Entrevista realizada por Angel Giner el 24 de setembre de 1960

16 d'octubre de 1965

Vd. tiene la palabra?
ANTONIO FIGUEROA

AL HABLA con RICARDO ZAMORA

Entrevista realitzada per Ángel Giner el 15 de març de 1958

Vd. tiene la palabra...

Emilio Fandos Aragüete

Joven ciclista que ha despertado la atención del mundo deportivo local por sus recientes y destacadas actuaciones. Natural de Cañada de Benetanduz (Teruel) y vecino de Vinaroz. Dieciseis años de edad. Atlético, de ojos vivos, se expresa con firmeza y el diálogo surge fácil.

—¿Cómo nació en ti la afición por el ciclismo?
—Casualmente. Fuimos «Torretes» y yo a París

30 d'abril de 1960

Vd. tiene la palabra?

DON ANGEL GINER RIBERA, Presidente del Círculo Mercantil y Cultural

Entrevista realitzada por Antonio Carbonell el 24 de febrer de 1962

Marcelino Rodríguez, recordman
POR A. FIGUEROA

26 setembre de 1959

NATACION
CAMPEONES
Marcelino, quintuple campeón regional

2 de setembre de 1961

Vinaroz

SEMENARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año I

Vinaroz, 30 de Marzo de 1957

Núm. 1

DEDICATORIA

A nuestro Caudillo el Generalísimo FRANCO, Jefe del Estado y Jefe Nacional de la Falange, artífice del resurgimiento de la Patria; paladín de la unidad entre los pueblos y entre los hambres de España.

A VINARÓZ, nuestra patria chica, a cuyo servicio consagramos nuestro esfuerzo; en cuya prosperidad y grandeza ciframos nuestra ilusión. A Vinaroz y a todos los vinarocenses.

Vinaroz

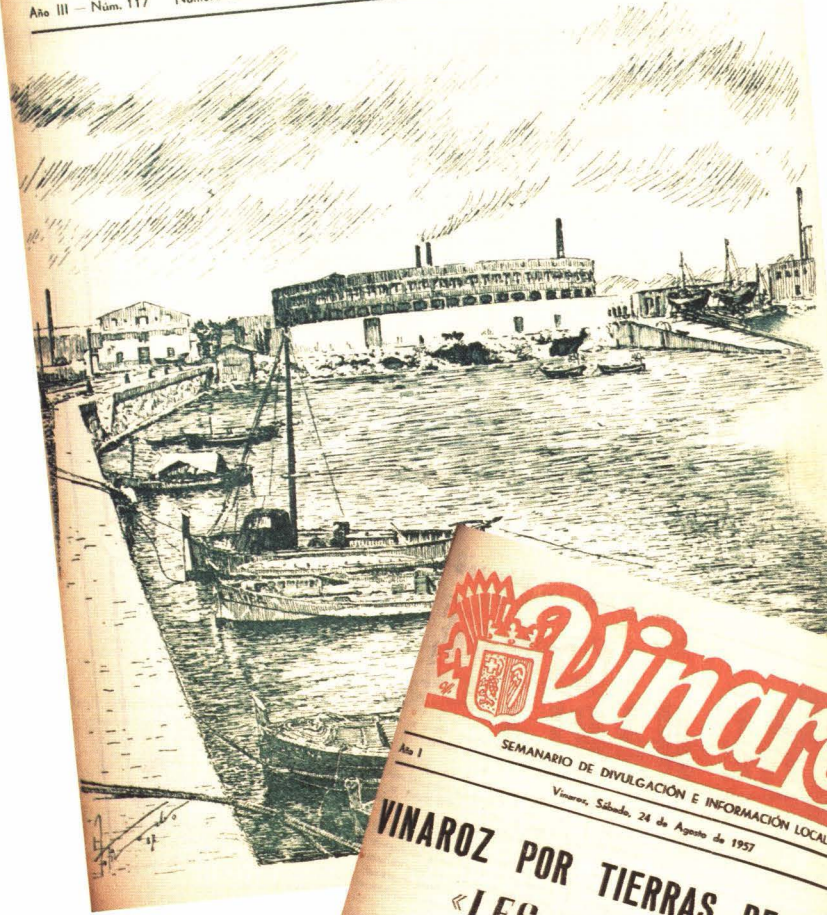
SEMENARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año III - Núm. 117

Número extraordinario

Vinaroz, Sábado, 20 de Junio de 1959

Depósito Legal C.S. 33-58

Vinaroz

SEMENARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL
Vinaroz, Sábado, 24 de Agosto de 1957

VINARÓZ POR TIERRAS DE ESPAÑA «LES CAMARAE»

La Sección Femenina de la Falange, en su intensa labor de revalorización material y espiritual de España, ha dedicado parte de su actividad al resurgimiento del valioso patrimonio artístico de las incomparables zonas populares y tradicionales.

Ya en los primeros años posteriores a nuestra Cruzada de Liberación, se constituyó en la Local de nuestra ciudad el Grupo de Coros y Danzas que, con la magistral colaboración de varios vinarocenses y muy particularmente de El Sabero, recompono tonadillas, pasos y figuras, obteniendo preciosas interpretaciones de nuestras canciones y bailes, llenos de gracia, de armonía y plasticidad.

En varias ocasiones el Grupo de Vinaroz ha participado en los concursos provinciales y regionales, pasando por ello a actuar en los festivales nacionales de Castellón, Valencia, Barcelona, Bilbao, Almería, Málaga, Madrid en repetidas ocasiones, y en las ciudades españolas, han concedido su apoyo a los «Jolins de Vinaroz», al señorial «Boler» de Coros y Danzas de la Sección Femenina de Vinaroz.

Los más recientes éxitos de nuestro «Toll» son los obtenidos en el último Concurso Nacional celebrado en Madrid y la última de las actuaciones, en Jilón, donde se dio a conocer el «Toll» de Vinaroz, que se ha organizado con motivo de la FERIA DEL MAR.

Nuevamente el Grupo de Coros y Danzas de la Sección Femenina de la Falange será embajador de la ciudad vinarocense en el ambiente de la cosmopolita ciudad marinera que lleva por nombre el de nuestro patrio San Sebastián. Embajado que Vinaroz destaca por los pueblos y tierras de España.

Vinaroz

SEMENARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año III - Núm. 111

Vinaroz, Sábado, 9 de Mayo de 1959

Depósito Legal C.S. 33-58

La Cenicienta y el Turismo

La historia de «La Cenicienta» suena siendo parto de la imaginación poética de un conspicuo literato, producida para entretenimiento infantil, tiene un fondo realista, humano, tan verídico y reafirmadamente acontecido, en la historia de la humanidad, que no es difícil hallar su réplica cada día y en cada lugar.

Algo así, lamentamos, ocurre en la consideración de ciertas publicaciones cuando a nuestra Provincia castellanense se refiere. No conservamos los recursos periodísticos, ni los libros o folletos turísticos; pero sí archivamos en la memoria esta incomprendida actitud, que a fuer de imparciales y sinceros, hemos advertido en publicaciones que, por su bondad e intención, deberían gozar de objetividad sin exclusivismos ni favoritismos a costa de una realidad histórica, incontrovertible e irrefutable.

Somos claros. Nos referimos al trato desconsiderado y omisión voluntaria y desconocimiento incalificable de aquellos escritores y tales publicaciones que hacen caso omiso de nuestra Provincia como si fuera un país de otro continente, o inexistente, o que no merece la pena nombrarlo.

Estas omisiones duelen más cuando se advierten en publicaciones de gran circulación, patrocinadas por organismos oficiales y rubricadas por buenas plumas en las que no sería justo admitir malévolo, invidioso, ligereza e irresponsabilidad o incompetencia.

Meses atrás vimos un artículo y un croquis turístico ocupándose de las playas y atractivos turísticos castellanenses, con la exclusión de Vinaroz. Ahora aparece, en Barcelona, el número 5 de la revista «TURISMO». Órgano de la Junta Provincial de Información y Turismo y Educación Popular de dicha Ciudad Condal, publicando ediciones separadas en español, francés e inglés, dedicado al tema «Barcelo».

en Puerto del Levante Español», con una preciosa información gráfica y literario-reporteril sobre la Costa Brava, ruta del Levante Español en dirección Sur a partir de Barcelona, Castelldefels, Tarragona, Valencia, Alicante y la Costa Blanca de Benidorm.

Y la provincia de Castellón ¡qué! Vinaroz, Benicarló, Peñíscola, Alcocebro, Torremblanca, Oropesa, Benicamis y Castellón, ¡es que no están en la Ruta de Levante! ¡Es que sus playas, sus monumentos, su paisaje, su folklore, su historia, sus atractivos turísticos, su confort no merecen la atención de figurar en esta Ruta de Levante! Lo sentimos profundamente. Lo lamentamos, y levantamos nuestra débil voz en demanda de un trato más sensato, más justo, más objetivo, más español, ¡llegará ya la hora de que la provincia de Castellón deje de ser Cenicienta para ciertos publicistas y su la considere a tono con sus hermanas aledañas!

Queremos nos sobre razón, y aconsejamos la lectura de las Guías turísticas internacionales; los folletos de la Delegación Provincial de Información y Turismo de la Provincia de Castellón, de Elías Turmo; la Geografía de la Provincia de Castellón, de Carlos Sarthou; la revista Penavolosa, de la Excmo. Diputación Provincial de Castellón; el libro Jornadas del Atlántico, con reportajes enjuntados del grupo de periodistas que, en 1957, efectuaron una gira por esta extensa comarca castellanense, dirigidos por el veterano y prestigioso periodista D. Gaspar Gómez de la Serna, y Mundo Ilustrado, n.º 101-102 Año XXXII-Madrid, 1953.

Así se convencerán de nuestra razón, y nos lo agradecerán. Y la provincia de Castellón, será justa y correctamente reivindicada, por cuyo noble empeño hemos dado este toque de atención.

Manuel Medina, Vnc.

Vinaroz

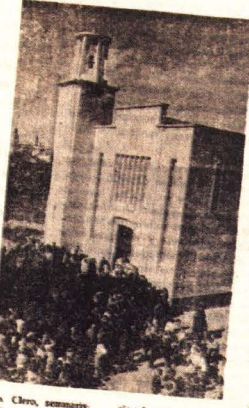
SEMENARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año V - Núm. 237

Vinaroz, Sábado, 7 de Octubre de 1961

Bendición e inauguración de la Iglesia de Sta. M.ª Magdalena

LIgno, al fin, la deseada fecha de la inauguración del nuevo templo erigido en el sector marítimo. El domingo próximo pasado, día 1.º de octubre, con espléndido sol y gran ambiente, se celebraron los actos religiosos. A las diez horas, en la plaza de la Iglesia, fue la solemne recepción del Excmo. Sr. Obispo de la Diócesis de D. Manuel Moll y Saborit, a quien acompañaban el Ilmo. Sr. Vicario General, los Excmos. Sres. Canónigos Capellanes Ds. Samuel Esteva y Dr. Jesús Carda, el Maestro de Ceremonias D. Ramón Cabré, Beneficario de la Catedral y el Familiar del Preboste D. Antonio Ripollés Pless. Le acompañaban, en la que figuraron el Ilmo. Sr. Abad de San Juan de Cardener, Sr. Teniente de Alcalde, Sr. Concejal, Sr. Ayuntamiento de Música, Sr. Capitán de la Guardia, Sr. Consejo de F. E. T. y de J. O. N. S., Cabildo de la Catedral de Vinaroz, Delegación Comarcal y Local de la C. N. S., Hermandad de Labradores y Ganaderos y Cooperativa Agrícola, representantes de otras entidades, Pápa Clero, seminaristas y asociaciones religiosas con sus banderas, los niños de las Escuelas Nacionales y gran multitud de fieles, a los actos de la Banda de Música «La Alamos» se trasladó al nuevo templo. Siguió, el Excmo. Sr. Obispo, reverente de la procesión, trasluciendo la bendición. A continuación se organizó un lavado por el Excmo. Preboste, desde el Oratorio del Colegio de Sta. M.ª Magdalena. Después del Te Deum, el Excmo. Sr. Obispo, con exultante palabra, elevó la marea

Iglesia a mayor gloria del Señor y al servicio espiritual de Vinaroz y del sector marítimo en que está erigida.

Celebrado, acto solemne, la primera misa en dicho templo, oficiada por el Ilmo. Sr. Vicario General D. Joaquín Blasco, después la cual el Curo Parroquial, dirigido magistralmente por D. Tomás Manóvil, interpretó en la misma misa uno de la palabra nuestro querido Sr. Arcobispo D. Álvaro Capellán, recordando las vicisitudes de la erección de los precedentes «Cruzada de Vinaroz», y invitó a los vinarocenses para utilizar asiduamente los servicios espirituales de la recién bendecida Iglesia.

El templo estuvo atestado de fieles, obediendo un magnífico espectáculo lleno de procelosidad y esperanza.

Para terminar, queremos una mención del Sr. Arcobispo: «¡Amadísimo vinarocense! Os agradezco vuestra asistencia al Excmo. Sr. Obispo por su personal participación en este memorable jornada. Merecidos aplausos para con el Ilmo. Sr. Vicario General, Excmos. Capellanes, Maestro de Ceremonias, Ayuntamiento, demás Autoridades, entidades, asociaciones y fieles.

Ahora sólo resta el que osen, los habitantes de nuestro querido Barrio del Mar, llevéis esta Iglesia los días festivos y procesiones, para que seas portadora de los beneficios espirituales que, por mediación de Sta. M.ª Magdalena, os señoree.

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año III - Núm. 96 Vinaròs, Sábado, 24 de Enero de 1959 Depósito Legal C. S. -33-58

¡VINAROCENSES!

En la magna fiesta de S. Sebastián del año anterior surgió la idea de celebrar con máximo esplendor el SEPTIMO CINCUENTENARIO de la llegada a las playas y querida ciudad de Vinaròs, de la amada Reliquia del invicto Mr. S. Sebastián.

Ahora podemos anunciar que ya affora en tangible realidad aquel propósito. Hoy fervientemente invitamos a todos los vinarocenses para participar en la gran tarea.

Aquel acontecimiento histórico, ocurrido el 20 de Enero de 1610, de la singular entrega de la venerada Reliquia de nuestro Santo Patrono a esta Noble y Leal Ciudad de Vinaròs por el Conde de Benevente y Embajador de España en Roma, D. Juan Alfonso Herrera de Pimental, vamos a revivirlo D. m. con todo el esplendor y entusiasmo en este Año Jubilar 1959 a 1960.

Si grande fué el fervor y entusiasmo al celebrarse el Tercer Centenario, en 1910, no debe serlo menos en este año que hoy se inicia, en el que se cumplirán los 350 de tan laudable acontecimiento cívico-religioso. En entonces, Cura Arcipreste Rvd. D. Pascual Bono—de inolvidable memoria—puso a contribución todo su talento y voluntad para el logro de tan feliz conmemoración, consiguiendo la más unánime correspondencia de los ciudadanos y fuerzas vivas de Vinaròs. Contó con la bendición del Obispo de Tortosa Dr. D. Pedro Rocemora y García, con la del gran patricio vinarocense el Arzobispo de Granada Dr. D. José Meseguer y Costa (q. e. p. d.) y con la constante colaboración de todos los vinarocenses de esta Ciudad y de los ausentes.

También ahora, se ha requerido la aprobación de nuestro amado Prelado Excmo. y Rvdmo. Dr. D. Manuel Moll y Salord, quien, complacido ha bendecido nuestros propósitos, y, alentados por ello y por vuestras exaltadas virtudes piadosas y ciudadanas, lanzamos este manifiesto, para que sea ampliamente recogido por todos los vinarocenses que tenéis la dicha de convivir en nuestra amada ciudad y por todos los que en Madrid, Valencia, Barcelona - cuya numerosa y ejemplar Colonia es veterana en sus manifestaciones de acendrado amor a Vinaròs y a San Sebastián - y en cualquier rincón de nuestra Patria o del extranjero residan.

Invocamos la celestial ayuda de nuestros amados Santos Patronos San Sebastián y la Sma. Virgen de la Misericordia, y recordamos entusiásticamente la devoción y el patriotismo de nuestros antepasados, para que, a imitación suya, os lancéis enardecidos a trabajar y participar en la preparación del magno acontecimiento. La celebración solemnísimamente del Séptimo Cincuentenario que hemos de conmemorar, haciendo honor a aquellos egregios antepasados y honrando a nuestro querido Vinaròs.

Para el buen éxito de estos propósitos se ha creado la Junta Organizadora y Comisiones indispensables con el ánimo de que todos los vinarocenses os déis por incluidos y secundéis sus proyectos y sugerentes actividades. Ella será el valioso complemento para el mayor logro de tan laudable acontecimiento cívico-religioso.

[Vinarocense] por nuestro amado Patrono S. Sebastián y por la gloria de Vinaròs. ¡Adelante! ¡Viva San Sebastián!

El Cura Arcipreste: **Alonso Capdevila, Pbro.**
El Alcalde Presidente: **Ramón Adell Tons**

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 431 Vinaròs, Sábado 18 de Junio de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

NIEVE

Siempre ha estado sobre los montes de la zona de Vinaròs, pero en estos días ha descendido a las playas y a las ciudades de la zona.

Molés

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año X - Núm. 443 Vinaròs, Sábado 18 de Junio de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

VINARÒZ en FIESTAS

Vamos a entrar en la semana de las Fiestas y Feria tradicionales de San Juan y San Pedro. El ambiente ciudadano acusa la proximidad de los días de nuestras fiestas, como corrientemente son llamados. Son de campanas al vuelo, explosiones de tracas y cohetes, aire de alegres pasodobles y procesiones de corrida de toros, constituyen un todo entusiasmado que atrae una vistosa de alegría y la luminosidad de nuestras fiestas sanjunerinas que han de verse animadas por la alegría juvenil de las verbenas y carnavales. Vinaròs en fiestas. Primera expansión de nuestros genes en el verano que se abre sobre nuestro cielo azul y nuestro mar incomparable. Que sean muy felices para todos.

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 439 Vinaròs, Sábado 14 de Agosto de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

Fiestas del Langostino

Actos de la Organización Juvenil Española

El viernes de la semana anterior, cuando ya estaba entrando en su vigésimo aniversario, la Organización Juvenil Española celebró en la ciudad de Vinaròs, los actos de las fiestas del Langostino. Los actos se realizaron en la Plaza de España, donde se celebró una gran fiesta de baile y canto.

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 434 Vinaròs, Sábado 20 de Febrero de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

Vinaròz y el Arzobispo de Oviedo

VINARÒZ es la ciudad en la que nació el doctor de leyes, el día 8 de agosto de 1720, el que hoy figa la sede episcopal de Oviedo, el Sr. Arzobispo de Oviedo, Sr. D. Víctor Balaguer y Casanova.

Muchísimo ordenado presbítero en Tortosa, donde cursó sus estudios, en el colegio de San Agustín de Valencia, entonces Universidad Pontificia, donde se licenció en Sagrada Teología.

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 431 Vinaròs, Sábado 19 de Junio de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

Vinaròz cara al futuro

El panorama de Vinaròs ha cambiado por completo en los últimos tiempos. La construcción se ha enfocado casi totalmente pensando en el turismo; la edificación ha tomado un ritmo descomulgado; las calles se han adaptado casi por completo, se han adornado, presentando grandes y numerosas zonas de aparcamiento.

Gran Espiga

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 430 Vinaròs, Sábado 12 de Agosto de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

EN CAMINO

En estos días se va de camino hacia el futuro. La ciudad está en constante movimiento, buscando nuevas formas de desarrollo y bienestar para sus habitantes.

Vinaròs

SEMANARIO DE DIVULGACIÓN E INFORMACIÓN LOCAL

Año IX - Núm. 430 Vinaròs, Sábado 12 de Agosto de 1960 Depósito Legal C. S. 33-58

SEMPRE VINARÒS

Vinaròs siempre será una ciudad que se va desarrollando y mejorando. Siempre será una ciudad que se va haciendo más grande y más hermosa.

Nova etapa... i aturada

Impremta: MIALFO

El Diariet enceta una nova etapa amb la seua impressió a la impremta MIALFO (Miralles, Albella i Forcada) del vinarossenc Sebastià Albella, situada a Castelló. L'alcalde és Francisco José Balada Castell. Entre les novetats interessants en aquesta etapa, cal destacar la combinació de les notícies de portada, una barreja de fets que han succeït i un avanç d'algun esdeveniment del cap de setmana. Més tard, sent l'alcalde Luis Franco, les complicades circumstàncies polítiques del moment van "aconsellar" la suspensió de la publicació, que va durar una mica més d'un any i dos mesos.

Agustín Cervera Fonellós

Agustín Cervera va col·laborar durant molt de temps en el setmanari. D'una banda, eren molt interessants les seues "Historietas judiciales", sobre fets curiosos, però reals que ell va viure al llarg de la seua trajectòria ocupant diversos càrrecs al jutjat de Vinaròs i el seu districte. També va escriure sobre costums, records i històries diverses de la nostra ciutat sota el títol de "Cosas de mi pueblo", de les quals en reproduïm una.

Nuestras añejas navidades

Agustín Cervera

Pasó la Navidad. "Per Nadal, cada ovella al seu corral". Estas fiestas las celebramos ahora, de forma diferente, con más gasto y ostentación; las mesas mejor surtidas de viandas, champañas y licores a la hora de comer. Ello supone un mejor nivel de vida, bien lo sé; pero a medida que vamos mejorando en este aspecto, vamos perdiendo, poco a poco, a mi modo de ver, aquellas costumbres que nos legaron nuestros antepasados, y que tan íntimamente formaban parte de "NADAL".

Sentado frente a l chimenea casera, com mi familia y mis nietos, ellos jugando, observé que allí faltaba, como antaño en casa de mis padres, la "zambomba". Hacía frío, diluviaba en la calle, pero yo no oía aquello de la "zambomba está borracha" y el "qui la toca també". Los villancicos que nos hacía cantar la abuela Marianeta, al son de la zambomba y el pandero.

Semanas antes del día 25 ya se preparaba la confección de la zambomba. Había que ir a la huerta de algún pariente o amigo de casa para que nos diera un canjilón de barro (caduf), de los de la noria, que tenían un agujero en su extremidad inferior. En el interior se adosaba un objeto metálico; se buscaba una cañita, a ser posible verde, con un pezón en su parte más gruesa - para que cimbreara mejor-, la cual se ataba fuertemente, a modo de muñón, en el centro de una piel de conejo, que la madre ya nos guardaba y que había puesto a secar en el tejado.

Se cerraba la bocana del canjilón, atando la piel de conejo alrede-

dor de suancho reborde, y al friccionar la mano sobre la caña, se producían unos sonidos "mol Nadalencs", a su paso por el reclamo metálico, al expandir el aire que el canjilón contenía.

Unas semanas antes de Navidad, al anochecer, los niños y también los jóvenes, invadían las calles y casas de sus familiares, a modo de murga, haciendo sonar la zambomba, als compás del pandero y los palillos, entonando las canciones tradicionales. Así se anunciaba la llegada de la gran fiesta anual.

Vamos olvidando, con tristeza, cosas muy nuestras que, pesea su sencillez, tenían su encanto. En muchas casas se montaba, todos los años, el nacimiento. Ahora nos hemos extranjerizado y parece que viste más montar el árbol.

En nuestra niñez se celebraba la Navidad a base de aquellos "pastissets" de cabello de ángel, y la botella de moscatel y "vi blanc". Nada de champagne.

Otra cosa que también ha desaparecido es el "allogué". el día de Navidad, por la mañana, los niños salían a visitara sus familiares más allegados, para recibir el aguinaldo.

Un buen amigo mío y compañero de colegio- ya fallecido-, todos los años recibía el mismo "allogué" de su abuela. le entregaba un duro "Amadeo" (una pieza de 5 pesetas, en plata), un melón de "tot l'any" y un cestillo de higos secos y almendras delas fincas. No se rían ustedes, que es verdad. A pesar de ser una señora pudiente, este era el aguinaldo del nieto todos los años.

Francisco José Balada Castell

Francisco José Balada havia estat abans col·laborador d'*El Diariet* enviant cròniques des d'Alemanya. Va ser la primera vegada que l'alcalde era director de la publicació per una ordre ministerial de l'època que així ho indicava. Balada va iniciar les festes del Llagostí i un decidit impulsor del turisme.

El Canal CHERTA-CALIG

Després que, en el Consejo de Ministros celebrado el 15 de septiembre de 1972, se autorizara el acuerdo de autorizar el expediente para la contratación de las obras del canal de la margen derecha del río Ebro en el tramo comprendido entre Cherta y Calig, se han ido cubriendo las etapas de la puesta en marcha de esta obra que ha de transformar definitivamente la gran extensión de terreno irrigado por el Canal. En el 'Boletín Oficial del Estado' de fecha 7 de octubre último, se publicó la resolución de la Dirección General de Obras Hidráulicas, anunciando al concurso-público de las obras; por el presupuesto que rebasa los ochocientos sesenta y nueve millones de pesetas. Noticias, ambas, satisfactorias de las que, en su día, dimos cuenta para destacar por la trascendencia de una importante obra que hizo pasar nuestra zona en la primera nacional y que, por fin, en su obra en marcha, con optimas perspectivas. Una vez más, destacamos su noticia por lo que tiene de interés general y particular para el terreno municipal vinarozense afectado por la construcción de esa vía de riego que verá, incluyendo también la explotación de grandes zonas agrícolas de nuestro río, y mañana comenzar en otras de regadío, distancia, pues, en vinaroz de ver, en nuestro terreno, el desarrollo de las obras al impulso de las máquinas adecuadas para la mayor bienestar de aquéllas. Y, en esta oportunidad, nos complacemos en recordar al amable recibidor de la Compañía Hidrográfica del Ebro: Sr. Alfonso de Ochoa Alarcón, por el que se cede a los propietarios de los terrenos afectados por el tramo Cherta-Calig, del Canal del Ebro y que dice así:

La Confederación Hidrográfica del Ebro ha resuelto señalar el día 3 de abril de 1973, a las 18 horas, para proceder correlativamente, y en los locales del Ayuntamiento de Vinaroz—sin perjuicio de practicar reconocimientos de terreno que se estimarán a instancia de partes pertinentes—, al levantamiento de las actas previas de ocupación de los bienes y derechos afectados a consecuencia de las obras: «Canal bajo Ebro, margen derecha, Tramo Cherta-Calig»; las cuales por estar incluidas en el Programa de Inversiones Públicas del Plan de Desarrollo Económico y Social, han de cumplir la autorización de utilidad pública y urgente ocupación, según prescribe el apartado 3.º del art. 4.º del Texto refundido de la Ley, aprobado por Decreto de 15 de junio de 1972.

No obstante, su reglamentaria intervención resumida en los «Boletines Oficiales del Estado y Provincias» y periódico «Boletín», el presente señalamiento será notificado por cédula a los interesados afectados, que son los titulares de derechos sobre los terrenos afectados por el Canal, comprendidos en la relación que figura expuesta en el libron de actas del indicado Ayuntamiento, y en esta Confederación Hidrográfica del Ebro, los cuales podrán concurrir al acto asistiendo de hecho y un Notario; así como formular alegaciones—al sólo efecto de subsanar las posibles errores de que pudieran adolecer la relación aludida— bien mediante escrito dirigido a este Organismo Expresante o bien en el mismo momento del levantamiento del acta correspondiente.

Valencia, a 15 de marzo de 1973.

El Ilustre Director:
JUAN AZÚA

C. P. Gráficas Balada Tarancón O. J. E.
mañana en la Pista Polideportiva

El momento del lanzamiento por parte de CRUJERAS BALADA, VINARÓZ - TRESILLAS.

ALCOYANO VINARÓZ
DE RESULTADO INCIERTO

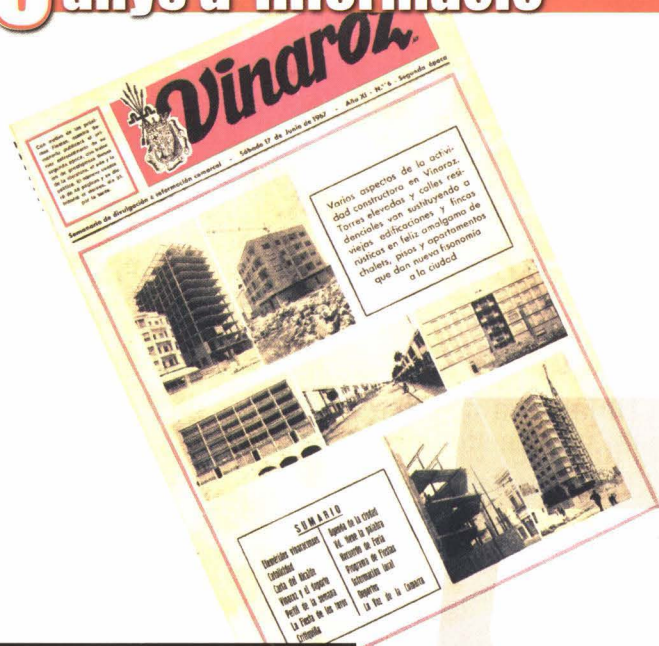
CRUJERAS PLAZA

Vinaroz
¡CAMPEONES!

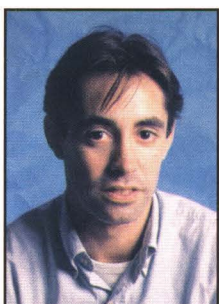
El Vinaroz C. de F.
en Tercera División

EL ILLUSTRE HIJO ADOPTIVO DE VINARÓZ,
DR. D. VICENTE ENRIQUE Y TARANCÓN,
ARZOBISPO PRIMADO DE LAS ESPAÑAS

ALFREDO GÓMEZ

Podria contar centenars d'anècdotes de la vida d'El Diarriet que em va contar el meu pare. Una que li agradava contar molt és que durant uns anys va signar una sèrie d'articles polèmics amb pseudònim i que tots volien saber qui era, i tan sols ho sabia ell i l'alcalde Balada, pare d'amagat, i que van portar molt de rebombori a la població

En l'aniversari d'El Diarriet (1957 - 2007)

En record del meu pare i fidel col·laborador Gómez Sanjuán

Estem d'enhorabona perquè celebrem els cinquanta anys de l'aparició del primer setmanari *Vinaròs*, o *Vinaroz* com es va titular al principi. El primer número va aparèixer el 30 de març de 1957 gràcies a la iniciativa d'una sèrie de persones entre les quals hi havia l'alcalde Ramon Adell, Manuel Foguet, mossén Milián, Jaume Nos, Antonio Carbonell, José Farga, etc.

Ràpidament, va anar creixent en nombre de lectors, ja que era l'única publicació que es feia aleshores a Vinaròs i seguint els models de la premsa local d'anys anteriors tocava temes variats com política, societat, esports i opinió. A poc a poc, l'equip de redacció es va anar ampliant fins que es va renovar. Es va canviar la capçalera el 1967 amb un nou disseny de Gómez Sanjuán, qui també va dissenyar la nova anys després i de la qual conservem el clixé original fet de fusta i plom, totalment a mà com es feia abans, ja que la impremta no anava com avui en dia amb ordinador, sinó amb tipografies de plom. Potser, i sense errar, el col·laborador Gómez Sanjuán ha estat la persona que més articles ha escrit a *El Diarriet* al llarg de la seua història, ja signant amb el seu nom o amb pseudònim, i amb il·lustracions que feia ell a casa seua amb el sistema litogràfic del gravat amb planxes de plom i que ell mateix passava al paper amb una premsa que encara conservem.

I parlem d'articles de fons, perquè la persona

Manuel Foguet i Gómez Sanjuán

que més ha col·laborat al nostre *Diarriet* ha estat sens dubte Ángel Giner, que amb les seues notes de societat es va fer el referent d'aquesta publicació fins a l'últim moment de la seua vida.

Podria contar centenars d'anècdotes de la vida d'El Diarriet que em va contar el meu pare, però que no recordo ben bé i no voldria equivocar-me. Potser una que li agradava contar molt és que durant uns anys va signar una sèrie d'articles polèmics amb pseudònim i que tots volien saber qui era, i tan sols ho sabia ell i l'alcalde Balada, pare d'amagat, i que van portar molt de rebombori a la població. Ho

van portat molt d'amagat entre ells dos.

Jo personalment vaig començar a escriure a *El Diarriet* fa ja més de quinze anys, i va ser gràcies a Salvador Quinzà que em va dir que per què no escrivia temes d'història a *El Diarriet*... i així va ser. I també em va animar l'amic Antonio Carrasco per tocar temes de cultura local.

Des de llavors tenim centenars d'articles publicats, sobretot de temes de cultura, història local i opinió. De la mateixa manera que els amics Emili Fonollosa i Julián Zaragoza, dos referents de la premsa d'actualitat al nostre *Diarriet*, des de fa molts d'anys.

Desitgem, doncs, un feliç aniversari al nostre *Diarriet* i que continue igual amb les col·laboracions dels nostres fills i dels nostres néts, com a herència indiscutible del nostre poble perquè amb tot el que s'ha publicat a *El Diarriet* es podrà escriure la història ben completa de la nostra ciutat d'aquí uns quants anys. Volem destacar també que aquesta publicació s'ha fet i continua fent-se gràcies a les col·laboracions de tots, que escriuen de manera desinteressada, sense ànim econòmic, obert a tots i que per això podem dir que ha sigut un mitjà plenament "democràtic" des dels inicis, en el sentit que ha estat obert a tots i fet pels vinarossencs amb les seues col·laboracions escrites i fotogràfiques, i que això li ha donat la seua fisonomia particular i popular. Feliç aniversari, *Diarriet*...

es compartir tu primer hogar

*Enhorabuena a todos
los colaboradores que
han hecho posible
que esta publicación
llegue a los 50 años
de historia*

nueva promoción en Vinaròs

Información en Vinaròs:

Tel.: 964 40 12 11

C/Febrer de la Torre, 10 - 12500 Vinaròs
También abierto Sábados y Domingos
de 10 a 14 h.

Información en Zaragoza:

Tel.: 976 23 16 66

C/Coso, 66, entr. C - 50001 Zaragoza

info@vinarosplaza.es

www.vinarosplaza.es

**¡Reserve
ahora su
vivienda!**

Amplias viviendas de 2 y 3 dormitorios con
espaciosas terrazas. Localización inigualable
junto al mar, en el centro de la ciudad.

PROMUEVE:

EN CONSTRUCCIÓN 17 VIVIENDAS EN CALLE LA MURALLA DE VINARÒS

Vivienda 3 dormitorios + 2 baños PRECIO: 228.200 € + IVA

Vivienda 2 dormitorios + 2 baños PRECIO: 200.000 € + IVA

CARACTERÍSTICAS:

- Viviendas totalmente exteriores a calle La Muralla
- Situación en calle La Muralla recientemente urbanizada y en el centro de Vinaròs.
- Comunidad exclusiva por el número reducido de viviendas.
- Préstamo hipotecario del 77 % del precio de venta.
- Cuota mensual a satisfacer por préstamo hipotecario:
 - Vivienda 3 dormitorios 849 €
 - Vivienda 2 dormitorios 743 €

INFORMACIÓN Y VENTA:

Cerámicas y
Construcciones
ROCA, S.L.

Avda. Barcelona, nº 3, 1º - H
VINARÒS - TELF: 964.45.07.43

CAIXA CATALUNYA

Luis Franco:

“M’hauria agradat continuar editant *El Diariet* durant l’any en què no es va publicar”

Com a vinarossenc, va lamentar profundament la pèrdua de la edició del Diariet mentre ell fou alcalde, però les complicades circumstàncies polítiques del moment van “aconsellar” la seua suspensió, que va durar una mica més d’un any i dos mesos. La història local va tenir un parèntesi de notícies. Així ens ho explica Luis Franco.

Dins de la seua època com a alcalde de Vinaròs, com era la seua implicació en el setmanari?

Quan jo vaig ser alcalde no estava molt implicat en *El Diariet*, el qual era, i és, un importantíssim mitjà d’informació local. En l’última època en què vaig estar van aparèixer coses d’àmbit més nacional, algun article signat per persones d’esquerres. L’època més difícil va ser la transició però es va fer tranquil·lament.

Quina ha sigut la seua relació amb *El Diariet* com a ciutadà de Vinaròs?

El Diariet a Vinaròs era i és molt esperat. Abans, per exemple, les pàgines d’Àngel Giner eren esperades perquè cridaven molt l’atenció. Actualment, el *Vinaròs* sembla massa polititzat, no crec que els polítics hagen de posar-se en este cos local, hi ha massa bel·ligerància i tendència a tirar punxes per aquí i per allà, a uns i a altres.

Tal volta l’única condició que vaig posar quan estava jo era que quan s’escrigués no es molestés a ningú. També que escrigueren el que volguessen, però mai per simpatitzar políticament.

Jo no censurava, si s’havia de fer ho feia Foguet, però tampoc gaire. Alguna coseta per a no molestar ningú. I trobo que al *Vinaròs* actual hi falta alguna cosa més de notícies locals de Vinaròs.

Quines són les figures que més recorda del setmanari?

“Quan es va dissoldre el *movimento*, vaig canviar la capçalera *Vinaroz* en nom de l’Ajuntament, però no hi havia director perquè en aquells moments no n’hi podia haver, i vaig decidir que el pròxim govern municipal decidís el futur d’*El Diariet*; mentrestant es va deixar de publicar”

Manuel Foguet i Juan Bover eren l’ànima d’*El Diariet*. A Bover el vaig fer cronista de Vinaròs. Foguet ho vivia i feia *El Diariet*, escrivia molt bons articles.

Per què va deixar de publicar-se *El Diariet* el 1978?

El Diariet era de la prefectura local del *movimiento*, i el cap era la mateixa persona que l’alcalde, però l’alcalde no n’era el director. Quan es va dissoldre el *movimento*, vaig canviar la capçalera *Vinaroz* en nom de l’Ajuntament, però no hi havia director perquè en aquells moments

no n’hi podia haver, i vaig decidir que el pròxim govern municipal decidís el futur d’*El Diariet*, mentrestant es va deixar de publicar.

Com a vinarossenc, va notar la pèrdua d’*El Diariet*?

Sí que ho vaig notar i haguera volgut continuar editant-lo durant l’any que no es va publicar. Vaig sortir el 1979 i va entrar Ramón Bofill i de seguida va tornar a editar-se. La capçalera sí que la vaig guardar jo i el traspàs perquè l’Ajuntament pogués seguir editant-lo, però no podia decidir jo llavors, i clar, van decidir continuar quan van entrar Ramon i Palacios.

Per què creu que *El Diariet* ha durat cinquanta anys?

Perquè és d’àmbit local i la gent espera vore què diu el *Vinaròs*, per això ha durat tant; en canvi recordo altres publicacions que van durar molt poquet. Guardo tots els *Diariets* de la meua època, del 1971 al 1979. Em vaig acostumar a veure’m a les fotos, però tot i així no apareixia molt, una prova d’això és que no hi ha cap foto de la meua presa de possessió com a alcalde.

Com recorda la seua època com a alcalde?

Molt bé, és un orgull ser l’alcalde del poble. Vaig entrar a l’Ajuntament amb un pressupost molt limitat i el vam anar apujant. Per exemple, vam fer la xarxa d’aigua potable del pou que encara funciona i també urbanitzacions i altres obres, tot i així el poble ha canviat molt.

Com va viure des de l’alcaldia els temps convulsos en els quals estava immers el país?

Tot va ser molt normal, no es va notar gaire. Vinaròs és un poble molt liberal, era més menut que ara i no hi va haver cap fet molt cridaner, es va dur bé i en naturalitat. No hi havia ressentiment.

Vostè va ser alcalde abans i després de la mort de Franco, com diferència ambdues èpoques?

Jo vaig començar el 1971 i vaig acabar el 1979. No vaig notar moltes diferències en esta època des de la meua posició. Mentres jo vaig ser alcalde, vaig intentar mantenir el diàleg amb tots i sobretot durant els últims anys en què van començar a entrar els socialistes, gent d’esquerra. Un lloc on es desenvolupava el diàleg i on es podien expressar més idees era en el centre excursionista i fins i tot em van cridar per fer una xarrada al carrer de San Cayetano, on tenien la seu. Diferència allò que es diu diferència entre ambdues èpoques no ho sé, perquè mai no he sigut dictador, en el sentit d’imposar un criteri. Diferència no en vaig trobar molta, però va ser pel meu caràcter. Potser és per la meua professió d’advocat, en què sempre defenso el diàleg i l’intercanvi d’opinions sense decantar-me per una part o l’altra.

Vinaròs

ARO XVII

Núm. 914

Sábado, 28 sepbre. 1974

Depósito Legal: CS. 33-1958

LOS MILLONES «cayeron» en Vinaroz

En el sorteo de la lotería, celebrado el pasado día 21, salió premiado con el «gordo» el número 37.971, del que el vigilante nocturno de nuestra ciudad, D. Pedro López, con el cual les ofrecemos una amplia entrevista en páginas interiores, había expedido numerosas participaciones de veinticinco pesetas, por lo que el importe de los cuarenta millones de pesetas que corresponden a Vinaroz se encuentra muy repartido y son, por tanto, en gran número las personas agradecidas. Se da la circunstancia que dicho número, que expende el Cuerpo de Inválidos Civiles de la provincia, tiene en nuestra ciudad una extensa lista de abonados, desde hace cinco años. En esta ocasión, además, la suerte ha visitado numerosos

hogares de las calles San Pascual, Remedios, San Gregorio y plaza Tres Reyes, aunque son también muchos los de las restantes calles de la ciudad. Al saberse la noticia, a primeras horas de la tarde del sábado pasado, la euforia invadió la calle y fueron muchísimas las manifestaciones personales de satisfacción y alegría por la «caída» de ese puñado de pesetas que acababan de llegar por el capricho de la suerte. Desde estas columnas, haciéndonos eco de la noticia, enviamos nuestra más cordial enhorabuena a todos los poseedores de participaciones del número agotado, deseándoles, al mismo tiempo, que no haya sido la

CON EL SEGUNDO PUESTO EN JUEGO

Mañana un incierto Manresa-Vinaroz

EN DOS LINEAS

El Vinaroz venció y convenció el domingo pasado un Llérida que se las vio y se las deseó para aguantar. El equipo local puso en evidencia un mayor apoyo y las mismas ganas de resolver el partido a su favor que en las confrontaciones anteriores.

Nos gustó esa táctica de acorralar que empleó adelantándose y atrasándose todos según las circunstancias. Nos muestra clara de eso que hoy día se llama "fútbol" que todos trabajan para todo el equipo. Exceptuando los quince primeros minutos del partido no ofreció demasiadas dificultades, el resto causó una gran impresión por las brillantes jugadas que se llevaron a cabo.

Todos rayaron a buen nivel, pero hay que decir que todos, a Ervíl, que en su presentación en el C. de Vinaroz actuó defendiendo y atacando. Junto a él, muy positiva la acción de Herrera en la punta. Colé en el centro del campo, serenando el juego y gran empuje a las jugadas.

Y MAÑANA

El Vinaroz rinde visita a Manresa, en un partido en el que se ventilará por lo menos el tercer puesto de la clasificación general y quien sabe si hasta el cuarto. Por vencer en este encuentro ha de ser Manresa, si ello es posible. Los jugadores han de jugar con la firme decisión y la constancia de siempre, porque pueden hacerlo si saben plantear un juego defensivo u ofensivo. Angelito, con su gol y su continua creación de oportunidades de mayor envergadura, es el delantero fuerte de sobra. Confiamos en que el equipo sepa jugar como hasta ahora lo viene haciendo y que salga al menos uno.

¡Ánimo y que todo salga bien en Manresa!

El Capitán General del Departamento de Castellón de la Cuesta ha comunicado al Sr. Alcalde que, en nombre de las Fuerzas Armadas de las Islas Baleares, ha condecorado con la Cruz de San Jordi al Sr. D. Juan María de Vinaroz, a quien se le ha concedido la distinción de Caballero de la Orden de San Jordi por sus servicios al servicio de la población de Vinaroz.

VINARÓZ, PUERTA TURÍSTICA DE LA PROVINCIA, INICIA SUS FIESTAS DEL LANGOSTINO 1968

Por sexto año consecutivo, la ciudad se convierte en un punto de máxima atracción turística, gracias a sus naturales condiciones y al decidido apoyo que en todo momento encuentra en el Ministerio de Información y Turismo y en sus Directores Generales, conscientes de nuestras posibilidades y de nuestra fe en el futuro.

Vinaròs
Sábado, 11 de abril de 1970 - Año XIV - Núm. 103 - Segunda época

Angel Giner y Vinaroz, brillantes vencedores en el concurso de T. V. E. "Los hombres saben... los pueblos marchan"

Las respuestas del equipo de la "Casa de la Cultura", fueron decisivas para el gran triunfo

Incierto desenlace, que hizo estar en viño a millones de telespectadores hasta el final

Reedició i consolidació

Impremta: DASSOY

Passats un any, dos mesos i catorze dies, la reedició d'El Diariet va ser molt ben acollida per la ciutadania de Vinaròs. Amb el socialista Ramon Bofill com a alcalde, Juan Bover, José Palacio, Jordi Romeu i Gaspar Redó van exercir de directors de la publicació local durant una llarga etapa (1979-2000). La impressió es realitzava a la impremta Dassoy de Sant Carles de la Ràpita. La capçalera d'El Diariet, que reivindicava el nom històric de Vinaròs, es modifica de format en diverses ocasions i s'incorporen alguns canvis en el disseny.

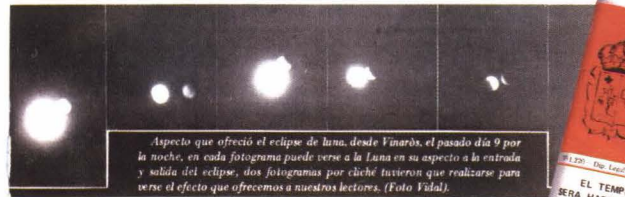

Juan Bover Puig

Va posseir el càrrec de director d'aquest setmanari en diferents períodes a partir de 1979, a més de publicar-hi en nombroses ocasions i des de fa molts anys escrits sempre relacionats amb la nostra història. Gràcies a les seues transcripcions de documents fets públics en aquest mitjà i la resta de premsa de Vinaròs, part de la nostra història va estar a l'abast de molts ciutadans que d'altra manera no l'haguessen coneguda. A més, va realitzar moltes interessants entrevistes.

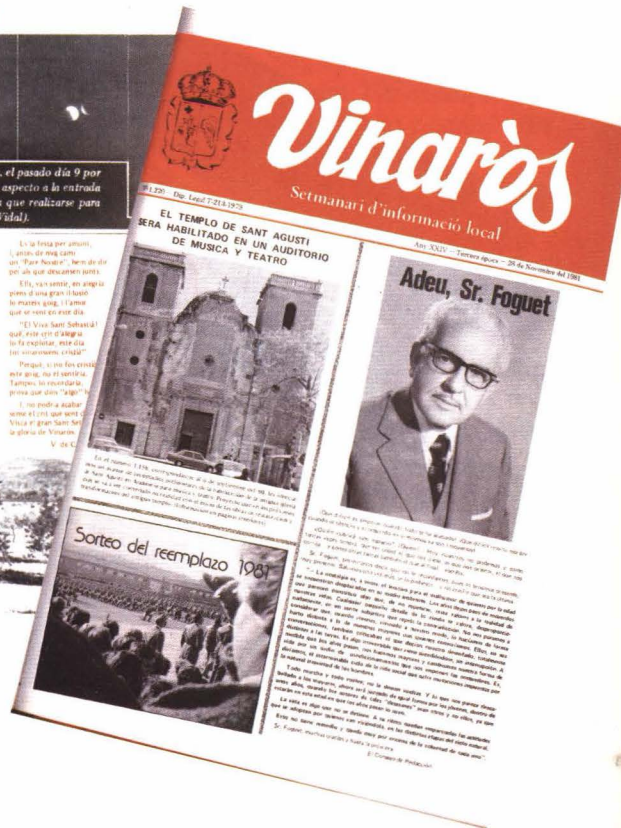

ECLIPSE DESDE VINAROS
Así lo vimos

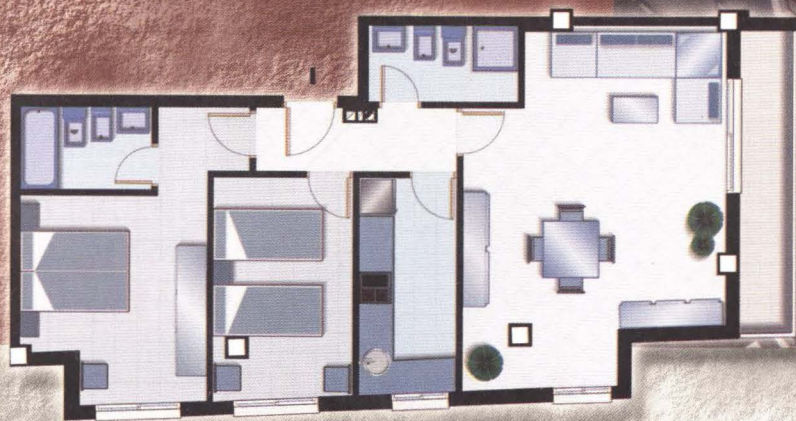
Dimecres, SANT SEBASTIA

A SANT SEBASTIA
En la festa per sant Sebastià, un gran nombre de vinarosencs van poder disfrutar del gran festival de música que se va celebrar en aquest poble...

Los concejales de Urbanismo y Cultura convocan a todas las entidades religiosas culturales, deportivas, etc. y a todas las personas interesadas a la reunión que tendrá lugar, en el salón de actos del Ayuntamiento, el sábado día 22 a las 17:30 horas, para tratar asuntos relacionados con la restauración del Ermito del Puig.

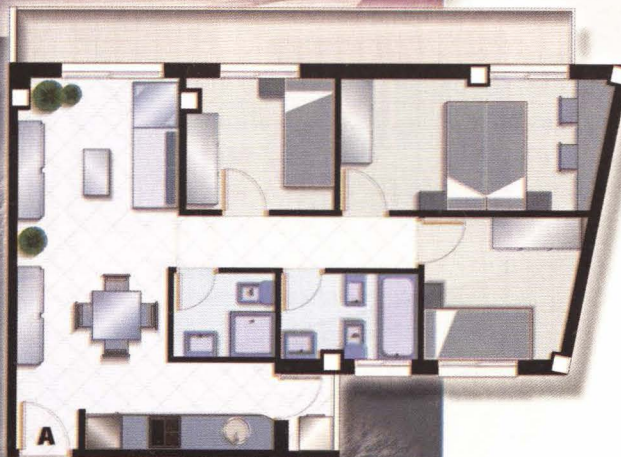
PROMOCIÓN BENLLIURE

P. 3 Tipo 1

PROMOCIÓN CATALUÑA

P. 2-3 Tipo A

coinsom
promociones inmobiliarias

Avda. Marqués de Benicarló, 40 Bajos
12580 Benicarló - Castellón
Tel. 964 467 163

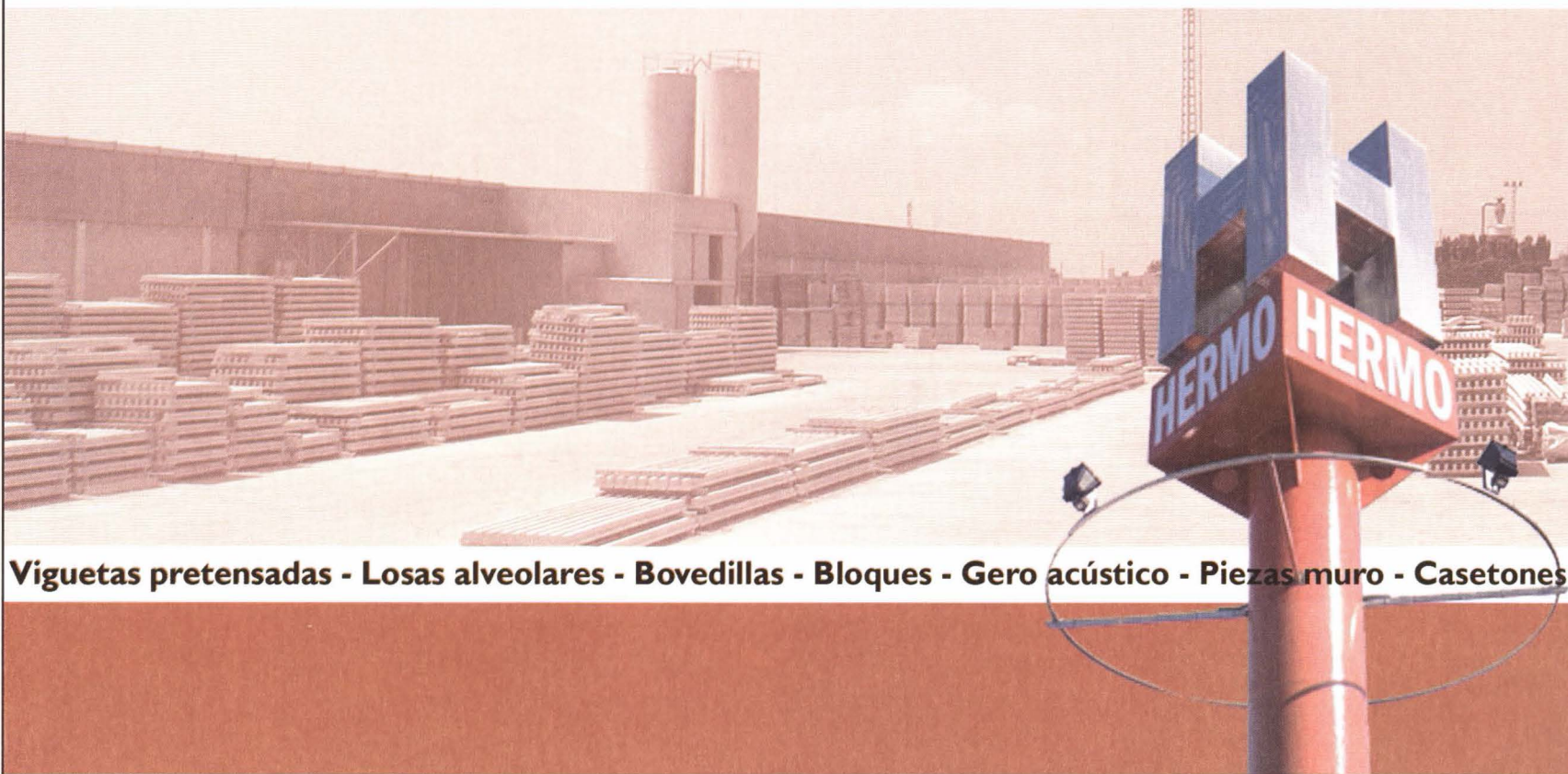
www.coinson.com

H Prefabricados de Hormigón
ermo S.L.

Ctra. Uldecona km,1 12500 Vinaròs (CS) - Telf: 964 450212 / Fax: 964 407979

[http:// www.hermosl.net](http://www.hermosl.net)

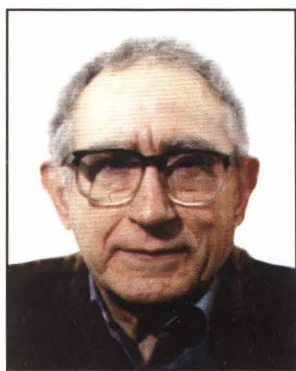
Viguetas pretensadas - Losas alveolares - Bovedillas - Bloques - Gero acústico - Piezas muro - Casetones

Promovelilla

8 viviendas unifamiliares
Zona Boverals

Pablo Ruiz Picasso, 27 | Teléfono 964 41 21 05
VINARÒS

AGUSTÍ COMES

“Cada dimarts ens reuníem per revisar i escollir els articles i els dijous Juan Bover recollia el material de la setmana i el portava a St. Carles de la Ràpita, on s’editava el setmanari; en un d’aquests viatges el vaig acompanyar, juntament amb el Sr. Foguet i em va sorprendre l’habilitat que mostraven els impressors”

Transcorrien els dies de la reencetada democràcia, quan vaig ser convidat per la municipalitat a la nova etapa del diariet *Vinaròs*. Em vaig trobar amb D. Manuel Foguet; amb Pepe Palacios, que en un principi ocupà el càrrec de director i que després, a causa de les seues obligacions polítiques, fou substituït per Juan Bover, de llarga i assentada direcció; amb Lluís Terol, que mantenia i manté el seu tarannà crític; amb Àngel Giner amb les seues afeccions esportives; amb José A. Córdoba, autor de la nova portada; amb Mª Lluïsa Falcó, l’única representant femenina, i jo personalment em vaig deixar seduir pel cultural.

Cada dimarts ens reuníem per revisar i escollir els articles i els dijous Juan Bover recollia el material de la setmana i el portava a St. Carles de la Ràpita, on s’editava el setmanari; en

un d’aquests viatges el vaig acompanyar, juntament amb el Sr. Foguet i em va sorprendre l’habilitat que mostraven els impressors.

Tinc molt present la mort del Sr. Foguet, mestre i amic, que la nit abans havia acudit a la reunió i va marxar d’hora perquè no es trobava bé.

Un grup, capficat en motivacions festives, entre ells recordo José A. Gómez, persona sempre atenta als esdeveniments de la nostra ciutat, acudiren a la redacció presentant la idea de celebrar falles o carnivals, finalment s’imposaren aquests últims que tant d’èxit han aconseguit fins ara.

Enllestida la part que em pertoca, testimoni d’uns dies d’il·lusió i esperança que una crònica fluïxesa democràtica ha anat afeblint fins als nostres dies.

Agustí Comes ha estat redactor i col·laborador del Diariet

RAMON PUIG

“Durant gairebé 40 anys, aquest setmanari m’ha permès opinar amb més o menys llibertat. Avui, he de recordar amb simpatia les trifulgues amb un tolerant Luis Franco o el pànic de ser cridat al jutjat, que al bonàs de Juan Bover li produïen alguns articles”

El Diariet del “poble”

Devia ser el 1969 quan vaig escriure el meu primer article. Va ser després d’una reunió, al despatx de Gómez Sanjuán, per anunciar la constitució del Cine-Club. La fundació va “coincidir” amb una bona època per a l’economia dels pàries de la dictadura. Els tecnòcrates del nou franquisme s’havien adonat que per modernitzar l’Estat no hi havia altre remei que fomentar el consum general i això volia dir que la classe treballadora i la xicoteta burgesia havien de tastar el pastís que fins aleshores només havia estat de quatre.

Saciada en part la set i la gana, un ample sector de la població començà a pensar en coses per al esperit i aixecà el to de veu per donar a conèixer la cara fosca d’una realitat que no apareixia en els No-dos, *partes* radiofònics, ni en la premsa. Els joves d’aquella època no teníem experiència i hagué de ser un humanista com Agustí Comes, “el mestre”, qui ens donà la idea d’aprofitar armes de l’enemic, com el cinema manipulador, i capgirar-los.

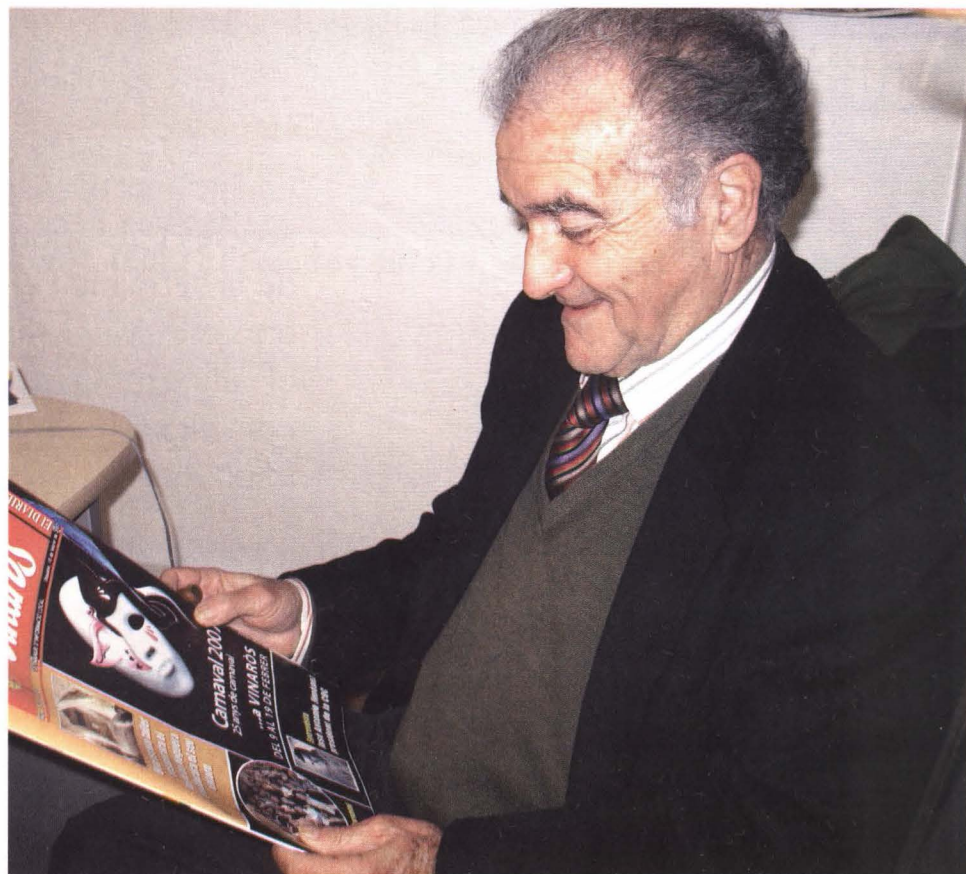
Ell ens va donar la clau per connectar amb una part del poble amb un llenguatge subliminal que ofuscava la incompetència delsensors, estimulava la complicitat dels lectors d’*El Diariet* i el públic de les tertúlies cinematogràfiques. Una colla, però, no en teníem prou i vam fundar el Centre Excursionista: una escola de “mestres” autodidactes i alumnes compromesos que es manifestava públicament en català a través del *Vinaròs*.

Durant gairebé quaranta anys, aquest setmanari m’ha permès opinar amb més o menys llibertat. Avui, he de recordar amb simpatia les trifulgues amb un tolerant Luis Franco o el pànic de ser cridat al jutjat, que al bonàs de Juan Bover li produïen alguns articles. **Tanmateix, l’època més difícil** fou la de Pepe Palacios, quan molta gent d’esquerres va deixar d’escriure i només la meua tenacitat –i el suport de membres del consell redactor com José Córdoba– van permetre que continués publicant; això sí, amb menys regularitat.

Ramon Puig és col·laborador del Diariet

Ramón Bofill:

“La reedició va ser ben acollida perquè als vinarossencs sempre els ha interessat que existisca *El Diarier*”

El primer alcalde de la democràcia va tornar a editar el Setmanari Vinaròs per l'interés de la ciutadania. Amb ell es va encetar la tercera etapa de la publicació. La ciutat va recuperar el nom històric a la capçalera

Per què es va decidir que es tornés a editar el setmanari Vinaròs?

Van decidir tornar a editar-lo perquè creien que era un vehicle per a donar l'opinió pública, perquè els ciutadans poguessen opinar i poguessen estar informats de tot el que passa al poble. Pensaven que era una cosa important per al poble tindre un setmanari perquè Vinaròs sempre ha sigut una població amb publicacions periòdiques i creiem que era necessari tonar-lo a editar, per això, ja el vam denominar “segona època” del setmanari *Vinaròs*. I este va ser el motiu: per l'interés dels ciutadans

Com va ser acollida la reedició d'*El Diarier*?

Va ser acollida bé perquè el setmanari és una publicació que als vinarossencs sempre els ha interessat que existisca, així com també altres revistes periòdiques.

Quin era el significat d'*El Diarier* des de la seua posició com a alcalde?

Sempre s'ha apostat perquè fóra prou independent malgrat tot, encara que altres poden pensar que ha sigut partidista, però en definitiva *El Diarier* es deu al seu motiu d'existència: ser un bon vehicle d'informació. Per exemple, el primer director, Juan Bover, tenia molta independència i va ser un gran director, com ho va ser Pepe Palacios.

I com a vinarossenc?

És un gran vehicle d'informació i també considero que el *7 dies*, de Paco Castell, és un gran encert perquè hi haja més informació distinta i que es pugui contrastar. Paco és una gran persona amb una gran idea a muntar un setmanari sobretot quan *El Diarier* el feien a Castelló i va tindre la idea de traure un altre setmanari a Vinaròs per a donar informació.

Com duia el fet que el director José Manuel Palacios hagués sigut demandat en diverses ocasions per articles del setmanari?

Conec Pepe Palacios des de fa molts d'anys i hem viscut tota la política junts. És una persona tranquil·la, culta, molt seriosa i sempre deia que no li passaria res quan anava al jutjat, era veritat: mai no li va passar res, però eren coses que no es podien evitar i, a més, no era culpable. Hi va haver qui tenia ganes de portar-lo al jutjat, però tot va sortir bé.

En la reedició d'*El Diarier* com va minvar el dèficit del setmanari?

El nostre pensament era afavorir el ciutadà i que pogués comprar el setmanari amb un cost barat, perquè assumien les despeses, no volien que el setmanari tingués un preu molt car. Van apujar el preu alguna vegada, però assumien poder-lo subvencionar perquè costés barat al

ciutadà i volien mantenir-ho així.

També hi va haver canvis en la mida i el disseny?

També volien fer-lo una mica atractiu i amanós per llegir-lo i per això van posar esta mida més gran. Crec que és la mateixa que ara, és el millor per al lector i és més atractiu.

Què destaca de la seua època a l'alcaldia?

Considero la meua època com una de les millors coses que m'han passat en la vida. Sóc de Vinaròs i de la meua època tinc bons records, sols queden els agradables. Ser el primer alcalde per elecció democràtica considero que és el millor que li pot passar a un polític.

Vinaròs és un poble madur políticament i mogut. Quan va entrar la democràcia van pensar que es devien canviar les coses. Va haver-hi una coalició amb l'UPI i el PSOE i el 1983 el PSOE va obtenir la majoria absoluta.

Però la primera legislatura va ser èpica, terrible i extraordinària, ho van poder trampejar com podien fins la majoria absoluta.

Vinaròs ha canviat molt. Nosaltres vam entrar amb 80 milions de presupost i vam acabar amb més de 2.000 milions de pessetes. Només en el canvi de pressupost es veu el gran canvi de Vinaròs, un canvi extraordinari.

Com portava les crítiques que es publicaven a *El Diarier*?

La crítica s'ha de fer, però nosaltres havíem de saber qui la feia. Mentres no foren insults, que no es poden tolerar, cada u podia opinar el que cregués convenient, tants els partits polítics com els ciutadans; en definitiva, com ara. I com a alcalde sempre ho he dut bé. No es pot posar censura al setmanari si no és que siguen insults, o es falte algú. Els escrits són d'opinió i crítica, no sols és lloança, també cal criticar i totes les opinions són bones, tothom té dret d'opinió.

Es va acostumar a vore's a *El Diarier*?

Sí, perquè a la premsa provincial també hi apareixia i no hi ha altre remei, perquè una persona pública ha d'acostumar-se a sortir i a estar a disposició de la premsa, que el seu nom surta als mitjans de comunicació.

Per què creu que el setmanari ha durat cinquanta anys?

Primer, perquè és el primer que va sortir i una vegada que la gent s'acostuma, el compra. És el que ha informat la ciutat i és una continuació d'editar-se estos cinquanta anys.

Hi haurà *Diarier* per a cinquanta anys més?

Mentres es faça a Vinaròs i hi haja un ajuntament democràtic amb consciència democràtica d'allò que és la vida política, no té per què deixar-se d'editar.

Anem de festa

Al Sabadell Atlántico estem amb la tradició,
estem amb la cultura i amb el saber popular.

I també sabem que això és molt important
per a vostè.

Per això en aquests moments anem de festa.

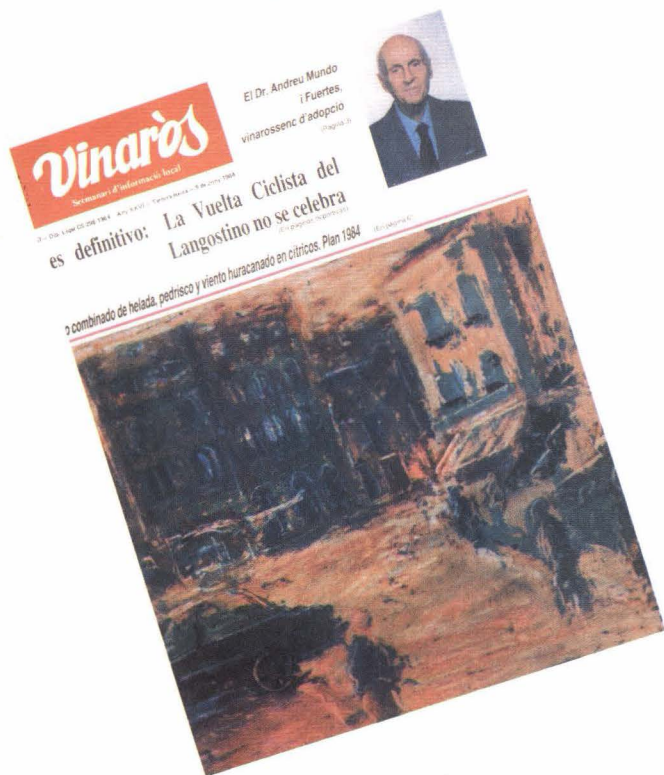
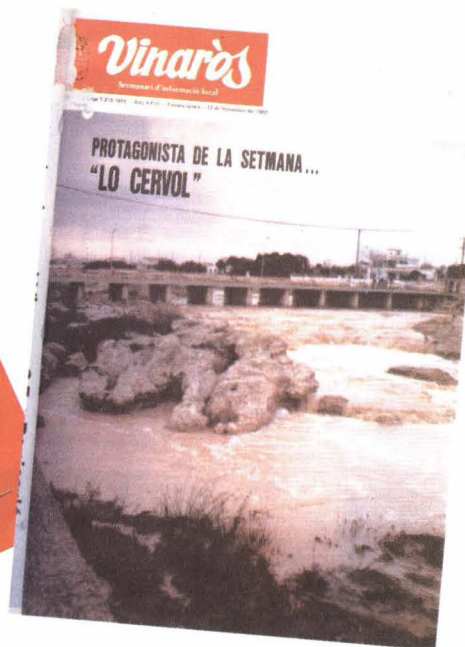
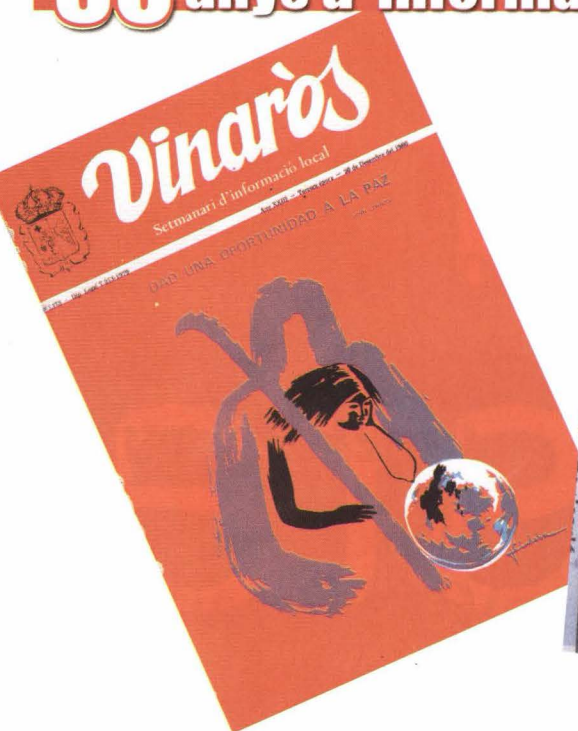
Per celebrar-ho junts i gaudir tots plegats
d'uns dies inoblidables.

Anem on vostè vagi. Anem de festa.

Sabadell Atlántico

Caràcter emprenedor

MARIANO CASTEJÓN

“ Era l’any 1973 i com a assidu a la biblioteca municipal de què el Sr. Foguet era el responsable, a més de redactor i muntador d’*El Diariet*, se’m va acostar una tarda fins a la taula al costat de la finestra i em va dir: “A tu que t’agrada escriure, podries fer un article per a l’especial de fires. Cal omplir moltes pàgines i jo no dono a l’abast”

Amb motiu d’esta efemèride del nostre entranyable *Diariet*, miro cap arrere i recordo, quasi com si fóra avui, quan el *sinjó* Foguet em va encomanar el primer article per a este setmanari. Era l’any 1973 i com a assidu a la biblioteca municipal de què el Sr. Foguet era el responsable, a més de redactor i muntador d’*El Diariet*, se’m va acostar una tarda fins a la taula al costat de la finestra i em va dir: “A tu que t’agrada escriure, podries fer un article per a l’especial de fires. Cal omplir moltes pàgines i jo no dono a l’abast.”

I el que escric li vaig contestar: “Del que vulgues, oferix la teua visió de les festes”.

I este va ser el meu primer article en el setmanari *Vinaroz*, número 848 del 23 de juny de 1973. “L’altra cara de les festes”

El *sinjó* Foguet va seguir motivant-me perquè continuara escrivint, des d’articles, notícies, entrevistes, crítiques... fins i tot cròniques de bous i de futbol. La veritat és que allò m’agradava i també per mitjà del senyor Foguet vaig passar a ser, uns anys més tard, corresponsal de premsa i ràdio.

Després del canvi polític es va iniciar la tercera època del *Vinaròs*. Després d’un any, dos mesos i catorze dies de prolongat parèntesi reapareixia *El Diariet* amb la capçalera que reivindicava el nom històric de la nostra ciutat.

Dels últims anys de la dècada dels setanta i de la dècada següent recordo especialment els viatges a Sant Carles de la Ràpita, a la impremta Dassoy, on cada dijous ens desplaçàvem el senyor Foguet, el director Juan Bover i jo.

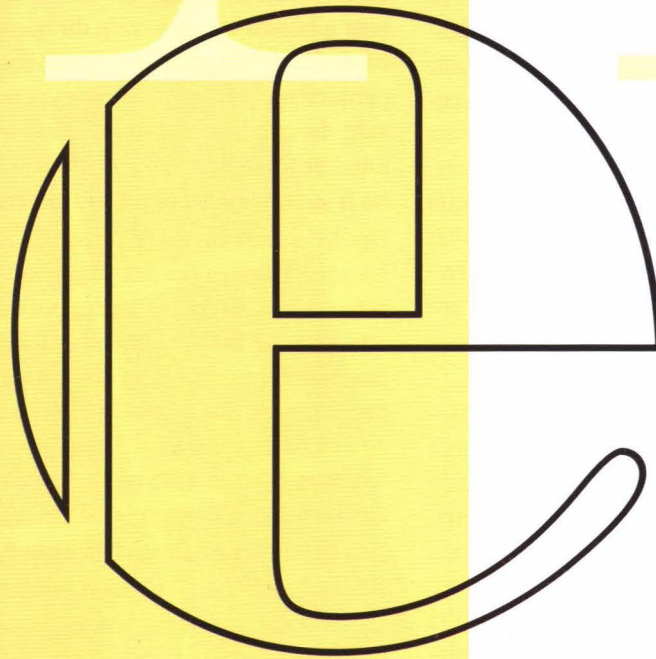
No puc passar per alt el fet de testimoniar el meu sentiment de total admiració cap a estes dos grans persones que ja no es troben entre nosaltres, mestres, amics i persones totalment entregades per i per a Vinaròs la labor dels quals, moltes vegades anònima i desinteressada, mai no podrà ser prou reconeguda. Gràcies a elles, en moltes coses, sóc qui sóc.

Mariano Castejón ha estat redactor del Diariet

PUBLI-VAQUER®

Agencia de publicidad general N° Reg. 1.006

ROTULARIA

Arte en Rotulación

PUBLICIDAD

RADIO · PRENSA · TV
REGALOS DE EMPRESA
RECLAMOS PUBLICITARIOS
IMAGEN CORPORATIVA
PROMOCIONES FERIAS

TODO EN ROTULACIÓN

RÓTULOS LUMINOSOS
PLACAS GRABADAS
ROTULACIÓN PVC
LETRAS CORPÓREAS
DIRECTORIOS
VITRINAS Y PANELES DE INFORMACIÓN
PANCARTAS PUBLICITARIAS
SISTEMAS MODULARES DE SEÑALIZACIÓN
DISPLAYS Y SISTEMAS DE PRESENTACIÓN

DISEÑO GRÁFICO

DISEÑO DE LOGOTIPOS
IMAGEN CORPORATIVA
ROTULACIÓN POR ORDENADOR
IMPRESIÓN DIGITAL

SAN FRANCISCO, 61 BAJOS 12500 VINARÓS

TEL. 964 45 19 35 FAX. 964 40 79 36 - pvaquer@infonegocio.com

José Palacio:

“La meua va ser una època tan polèmica i preocupant com bonica; una experiència extraordinària”

És el director que més temps ha estat al capdavant del *Diariet*, i conserva nombroses “anècdotes”, algunes de les quals fins i tot el van dur al jutjat. Tot i això, Palacio conserva un bon record d'aquesta etapa de la seua vida i de la publicació

Com va arribar a dirigir *El Diariet*?

Després de les primeres eleccions democràtiques es va buscar un director que estigués preparat i que no fos de cap partit perquè no s'identifiqués la publicació amb cap tendència. Es va pensar en Juan Bover, i tots van estar d'acord perquè el coneixien i era, a més, el cronista oficial. *El Diariet* era una manera de col·laborar en la crònica del poble, però allò va ser tot just passades les primeres eleccions i tothom volia dir coses. Dos anys després, Juan Bover va comunicar a l'alcalde que no podia resistir les pressions. *El Diariet* tenia uns límits, no es podien fer tantes coses ni hi havia tantes pàgines i va dimitir perquè no podia més. El següent director va ser Vidal, que tampoc no va aguantar la pressió perquè tothom se li queixava. Llavors l'alcalde em va dir de fer-me'n càrrec de manera provisional. I vaig estar quasi catorze anys. Però sempre vaig defensar que un regidor no pot ser director d'*El Diariet*.

Com s'elaborava?

Vam tindre la sort que a la impremta estaven preparats i ens van ajudar. Bover i jo anàvem els dijous a muntar-lo a Sant Carles de la Ràpita. Reuníem el material i allí mateix improvisàvem les pàgines. Si es compara com feien la caixa de la maqueta a com es fa ara, ara és millor, però era extraordinari veure que només havien d'ordenar-lo, perquè en aquella època es feia pràcticament sol, amb la gran quantitat de textos que enviava la gent. Però el problema era que en alguna ocasió ens quedàvem sense material i a la impremta havíem d'improvisar algun article. Normalment, ens sobrava material i a la setmana següent la gent es queixava perquè no s'havia publicat el seu escrit. Com que era polític, jo estava més acostumat i vaig aguantar més la pressió.

Una de les coses que ens limitaven amb els fulls era fer un número múltiple de quatre. La gent pensava que es podia publicar tot el que ens enviaven i això era impossible. Va ser una època bonica, polèmica i preocupant, però m'ho vaig passar molt bé, va ser una experiència extraordinària.

Quines van ser les principals dificultats en què es va trobar?

El més polèmic va ser uns temes un poc escabrosos, que ens van dur al jutjat, dos dels quals quan estava Bover. També recordo una vegada una parella que es va separar i pareixia que *El Diariet* era el mitjà per tirar-se les coses al cap. També per diversos temes la gent s'enfadava perquè es considerava ofesa i em va tocar anar al jutjat. Recordo una vegada que em van portar al jutjat no perquè jo hagués escrit alguna cosa, sinó perquè consentia que es publicara. Recordo dos casos: un va ser una denúncia en què en el text havien posat que a la bandera espanyola li havia posat el nom “d'estanquera”. Em van cridar i em van dir que era una ofensa a la bandera i que era perillós i vaig dir que per a mi no era una ofensa perquè els cartells dels estancs contenien la bandera nacional i en aquella època els camions cisterna de la Campsa portaven pintada la bandera. Vaig fer un poc d'acudit, el jutge em va mirar i em va dir: “pues también tiene usted

razón, mórchese”. En una altra ocasió vam publicar un escrit dels xiquets de l'institut. Era l'època en què hi havia una mica de guerra amb el tema de la llengua. Van escriure un article en el qual deien que la llengua que ensenyaven els professors era una farsa. I els professors es van enfadar, van anar a buscar-me i els vaig dir que podien contestar. Llavors van enviar un escrit i em van portar al jutjat. Allí no vaig voler donar el nom dels xiquets perquè no era cap cosa greu i pensava que el millor era ensenyar-los i els vaig dir que aprofitessin l'ocasió per fer una classe magistral. Vaig anar al jutjat de Castelló i van enviar-me a casa.

Se li va passar pel cap tirar la tovalla?

No. M'agrada la política i penso que cal defensar la diversitat d'opinions. En aquella època em van passar moltes coses així, però crec que criticar una persona per un tema públic es pot fer sempre sense blasfemar, ni posar-se en qüestions de la vida particular. Crec que vam obrir molt *El Diariet* a tot tipus d'opinions, que és el que em va costar tota classe de disgustos. Un altre problema era que la gent que escrivia ho feia a mà. Hi havia alguns als quals no entenien la lletra i d'altres escrivien tal com raja i no tenia sentit. Vam tindre problemes amb molts de lectors pel fet que si posàvem escrits en valencià o català, em pareix bé que s'escriguen en les variants que vulguen.

Era deficitari *El Diariet* en aquella època?

Era molt deficitari, la qual cosa ens va portar crítiques. Però vam mantenir la postura que si érem capaços de subvencionar un equip de futbol, una cosa municipal com *El Diariet* s'havia de mantenir perquè la gent pogués estar informada.

És *El Diariet* un símbol per a Vinaròs?

Cal emmarcar *El Diariet* en una tradició periodística de Vinaròs i és que, per exemple, al segle XIX hi havia moltes publicacions –ara n'hi ha diverses–, i a més de diferents tendències polítiques que arreplegaven polèmiques. La gent s'hi identifica i el veu molt seu. Les pàgines que van tindre un èxit extraordinari van ser les d'Àngel Giner, tot i que alguns les criticaven. També va ser el temps en què es va donar importància a les fotos. I és que una imatge val més que mil paraules i a la gent li agrada molt.

I el secret del seu èxit?

Perquè ho fa la gent, i ho fa de gust. La gent s'hi identifica i pel fet de ser de l'Ajuntament i públic la ciutadania considera que és seu. Algunes de les pàgines amb més èxit són les esqueles, perquè són qüestions del poble que la gent vol saber.

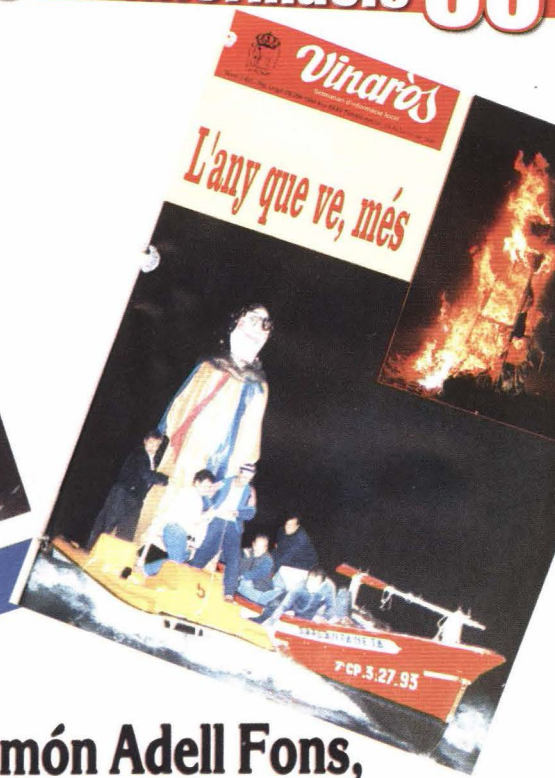
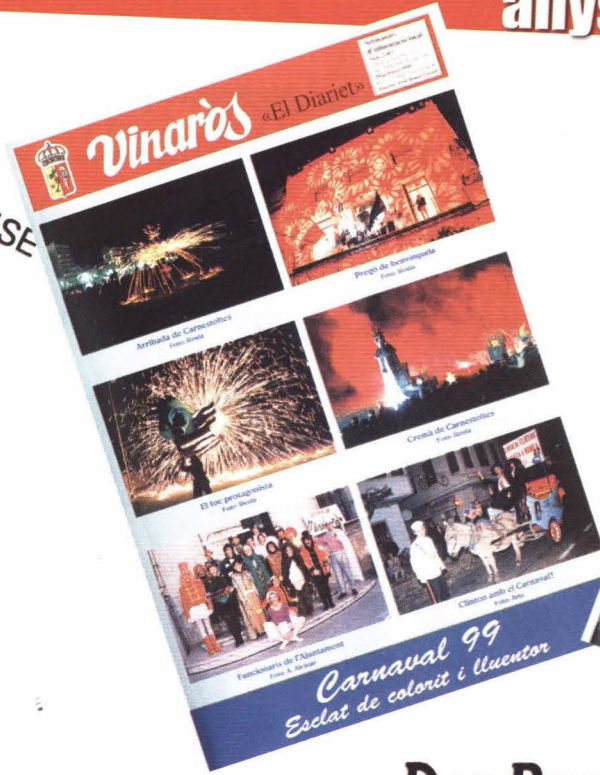
El Diariet marca la història del poble?

Reflectix i arreplega la història de Vinaròs, però hi ha un problema com en tota la premsa, perquè cada diari té una tendència. El problema és que una cosa és donar la notícia i comentar-la i una altra és donar opinions. En premsa cadascú defensa uns interessos. I això ha passat en determinades èpoques d'*El Diariet*. Però el *Vinaròs* ha tingut una vida extraordinària dins de la tradició periodística d'este poble.

COLONIA VINAROCENSE
EN MEXICO

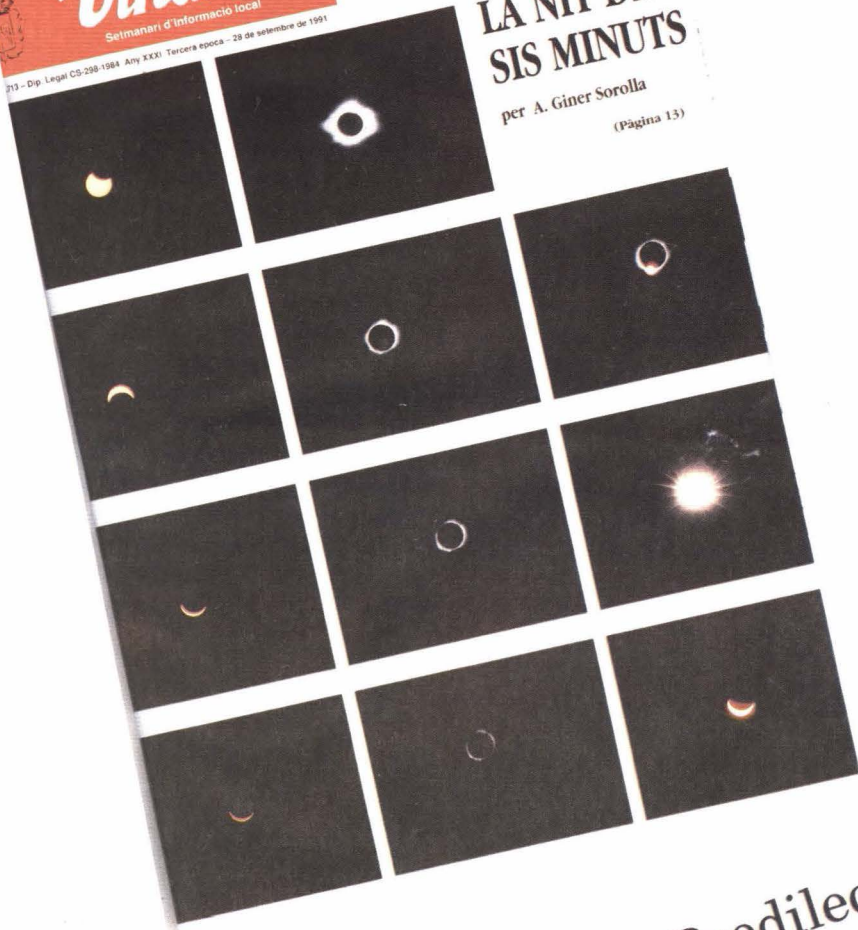

RELACION DE MAYORALES DE 1983

LA NIT DE
SIS MINUTS

per A. Giner Sorolla
(Pàgina 13)

**Don Ramón Adell Fons,
Fundador de nuestro Semanario,
ha muerto**

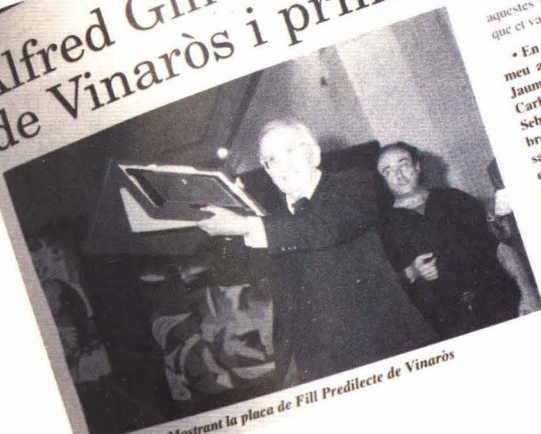
El lunes pasado, día 27 de Junio, falleció cristianamente en nuestra ciudad el que fue fundador de nuestro Semanario Don Ramón Adell Fons a la edad de 69 años. La estima y aprecio que Don Ramón se ganó durante su vida se vio reflejado en el acto del sepelio, que tuvo lugar en la tarde del día siguiente en la Iglesia Arciprestal.

Don Ramón fue un hombre dedicado a la enseñanza. Era Profesor de E.G.B., ya jubilado. Ocupó en otros tiempos la más alta representación de la ciudad que le vio nacer. Fue Alcalde de Vinaròs desde el 24 de Septiembre de 1952 hasta el 10 de Diciembre de 1959, según las notas que poseo.

Fue durante su mandato en la Alcaldía cuando fundó el Semanario VINAROS, el cual pasaría a titularse VINARÒS a partir de 23 de Junio de 1979. El primer número salía a la luz pública el 30 de Marzo de 1957 y hasta hoy mismo son 1.551 los números que se han publicado. ¡Qué fríos son los números! ¡1.551 sábados saliendo el Semanario; ¡Cuánta historia encierran estos ejemplares! Y también, cuánto trabajo diario, para que sea una realidad el que cada sábado los vinarocenses tengan su «Diariet» en las manos.

Don Ramón llamó a un grupo de personas para comunicarles su idea de publicar un Semanario, o mejor que idea, según me comentaba el propio Don Ramón, el deseo mayoritario expresado

Alfred Giner Sorolla, Fill Predilecte
de Vinaròs i primer "Alè Vinarossenc"

Mostrant la placa de Fill Predilecte de Vinaròs

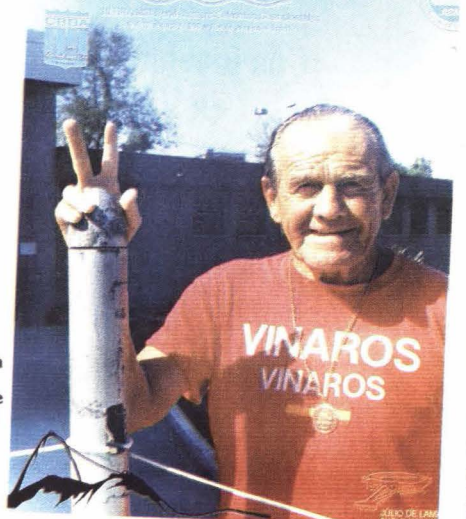
«...Com va estar la teua resposta a aquestes expressions de l'homenatge que et van dedicar?»

• En primer lloc vaig expressar el meu agraiament al Bloc de Progrés, Jaume I, al seu President coordinador, Carles Santos, i al seu altres membres d'aquesta agrupació van proposar a l'Ajuntament l'homenatge. En el meu breu discurs també vaig mostrar el meu reconeixement al Consell municipal per la seva decisió de fer en la vida -vaig manifestar- ho Predilecte de Vinaròs. Tot el que he desitjat a l'excel·lent formació escolar dels mestres Sánchez Asensi i Antoni Carbonell a l'escola del Grup de Baix.

• Voldria, en primer lloc, dir estic molt agraït no sols als meus amics i autoritats i al poble de Vinaròs pe seva assistència en aquest acte. I terriorment he rebut moltes felicitacions, entre les quals vull destacar de Manuel Vilaplana; vull d'una manera especial agrair al meu pare de Sebastia Miralles Selma, que em va dedicar un sentit article sota el títol "Una absència justificada". Va acompanyar l'acte amb un gran sopar de cuina vinarocensa, dels fruits de la nostra mar i sobretot la idea genial de l'acte de panis amb sèpia i un sucet de sopa de panis amb sèpia i un sucet de campanar de xocolata.

En un altre aspecte va ser com a complement de l'homenatge l'acte de la coral "Garcia Julbe", dir

World Masters Swim '90

Antonio Figueredo, subcampión del mundo en la playa de Copacabana

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE VINARÒS MIGJORN

Una de les fites democràtiques que tenien els components de l'UPI (Unitat Popular Independent), amb el suport de l'Associació de Veïns de Vinaròs com a tasca primordial i primera, va ser reeditar 'El Diariet' obrint-lo, però, als nous corrents democràtics

Els tres regidors de l'UPI, abans del primer ple de la democràcia acompanyats de Conxin Llambrich

Celebrant la legalització de l'Associació de Veïns de Vinaròs Migjorn

Va haver-hi un temps en què *El Diariet* no va sortir, aquest lapse no va ser en cap cas degut a canvis estructurals ni econòmics. El tancament voluntari es degué a canvis polítics.

Aquesta suspensió o parèntesi que va durar exactament un any i dos mesos i mig, va deixar la nostra població sense notícies, només tenim les que divulgaven els diferents partits que lluitaven en contra de la dictadura, presents al nostre poble i gràcies a ells i només a ells i un butlletí que va editar l'Associació de Veïns de Vinaròs Migjorn, es podrà refer la història local.

Segons el govern de l'època, conscient de la seua suposada destrucció si es donava cap tipus d'informació a la població, va optar per dissoldre o suspendre, segons el cas, tota la premsa que estava en les seues mans i que en un moment donat podria proporcionar-li algun maldecap.

És per aquest motiu que es va tancar el nostre *Diariet* per un llarg període de temps, segons diuen els que justificaven aquest

tancament "a consecuencia del cambio político operado en la vida nacional..." [sic], per això, una de les fites democràtiques que tenien els components de l'UPI (Unitat Popular Independent), amb el suport per l'Associació de Veïns de Vinaròs i que assoliren la presidència de cultura (Sebastián Carlos) i la regidoria de cultura (Quico Sanç), era proposar-se com a tasca primordial i primera, reeditar *El Diariet*, obrint-lo però als nous corrents democràtics. Aquesta reobertura, que com déiem abans va durar mes d'un any, es va dur a terme el 23 de juny de 1979 i es va fer instituint, entre altres coses, un consell de redacció format per persones al marge de tota activitat política i municipal i com deia el mateix *Diariet*: "esperamos y admitiremos todas las colaboraciones que nos envíen... y en sus página tendrán cabida los escritos que nos lleguen en lengua valenciana".

I el nou *Vinaròs*, que va renàixer i sense interrupcions, amb petites però importants variacions, s'ha mantingut fins als nostres dies.

JAIME CASAJUANA

Como administrador que fui d'El Diariet', quiero dedicar un recuerdo al primer señor que desempeñó este cargo, Joaquín Simó Federico, al cual entre otras cosas se le tiene que agradecer las muchas fotografías que de Vinaròs se pueden publicar siempre que se quiere recordar algún acontecimiento y que actualmente sigue siendo un excelente colaborador en este sentido

En el cincuenta aniversari de la fundació del *Semanari Vinaròs*, *El Diariet*, per part de la direcció actual se me da la oportunitat de este petit comentari, debido a que durante un tiempo tuve la responsabilidad de su administración, pudiendo lograr unos favorables resultados económicos dada la inestimable colaboración del en aquel entonces director, el malogrado Juan Bover (Q.E.P.D.) y como publicista Francisco Vaquer. Es tiempo de recordar a sus fundadores, mosén Milián y los señores Foguet, Carbonell, Molés y como alcalde Ramón

Adell. Este rotativo ha batido el récord de duración, ya que los múltiples rotativos que ha tenido nuestra ciudad en su historia ninguno ha llegado a las bodas de oro. Como administrador que fui del mismo, quiero dedicar un recuerdo al primer señor que desempeñó este cargo, Joaquín Simó Federico, al cual entre otras cosas se le tiene que agradecer las muchas fotografías que de Vinaròs se pueden publicar siempre que se quiere recordar algún acontecimiento y que actualmente sigue siendo un excelente colaborador en este sentido. Termino, deseando larga vida a *El Diariet*.

Jaime Casajuana va ser administrador del Diariet

¿Qué hay detrás de
una caja que te dice

NO?

Sólo **VENTAJAS**

Crédito **NO**mina Bancaja

NO pagues comisiones.

NO pagues intereses durante 6 meses.

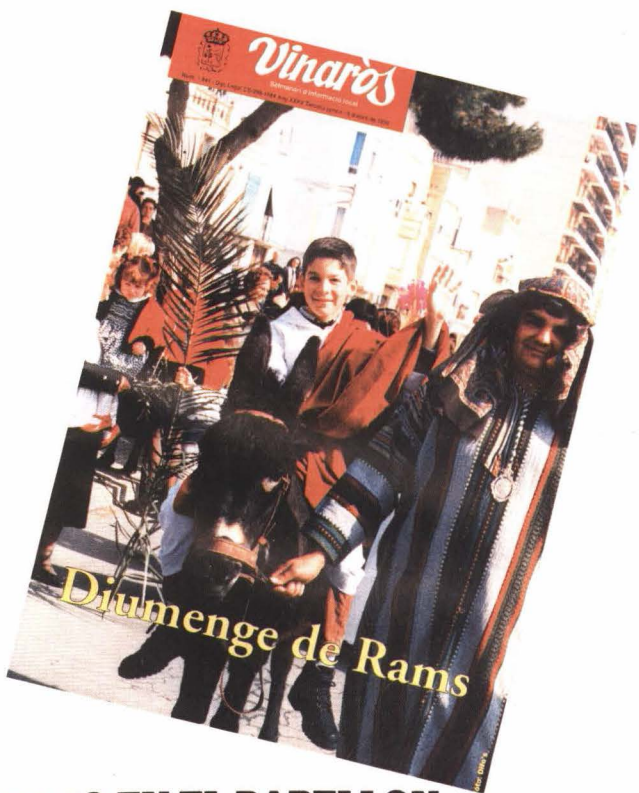
Un crédito para conseguir hasta 10 veces tu sueldo sin pagar comisiones ni intereses durante 6 meses. Un crédito sujeto a las condiciones habituales de aprobación, que puedes devolver hasta en 7 años en condiciones preferentes.

El Crédito **NO**mina Bancaja. El **NO** nunca ha sido tan positivo.

Entra en www.bancaja.es y descubre todas las ventajas de tener tu **NO**mina Bancaja.

Crédito
NO
mina
Bancaja

Si **NO** es bueno para ti, **NO** es bueno para nosotros.

Diumenge de Rams

EXITAZO EN EL PABELLON

En el último segundo España venció a EE.UU.

El público fue formidable

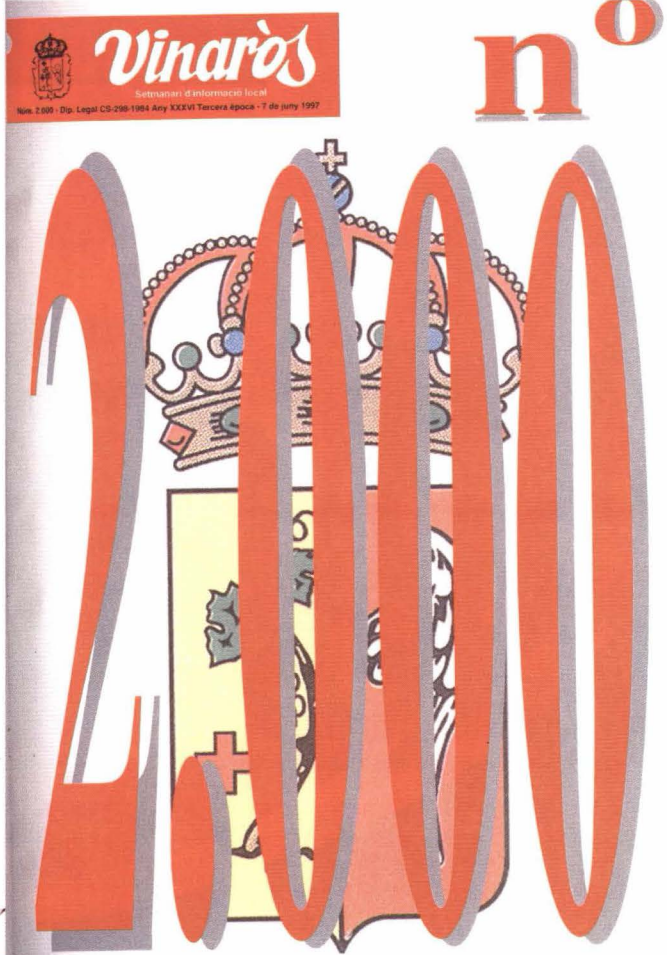
La selección española de baloncesto junior se impuso a la de Estados Unidos, en el partido amistoso celebrado el pasado domingo en el Pabellón Polideportivo de nuestra ciudad, que tras un emocionante final pudo dar la vuelta al marcador que siempre había sido favorable a los americanos. Tan sólo a falta de veinte segundos, con el cronómetro parado, Martín conseguía el primer empate a 85 y en su segundo tiro colocar por primera vez a España arriba en el marcador, luego un balón perdido por los americanos propició los tres puntos de diferencia finales.

Sin embargo los comienzos del partido fueron bien diferentes, ya que la selección española estuvo durante los diez primeros minutos a

merced de los americanos, quienes con un baloncesto espectacular rompían los sistemas defensivos españoles, legándose a los diez minutos con un preocupante 17-33. Todo ello gracias a la buena dirección en pista del fabuloso John Johnson, quien movía con gran precisión a sus compañeros, desviando a Delías Brooks, autor de varias canastas de gran calidad. Esto hizo que Pinedo se olvidase de algunas zonas, que había sido bastante buen resultado a poco se fueron limitando las acciones en el marcador, gran derecho de facción del seleccionado española, ya que los americanos en este aspecto son muy superiores.

Vinaròs

Setmanari d'informació local
 Núm. 1.929 - Dip. Legal CS-298-1994 Any XXXV Tercera època - 13 de gener de 1996

GRÀCIES ALS NOSTRES LECTORS

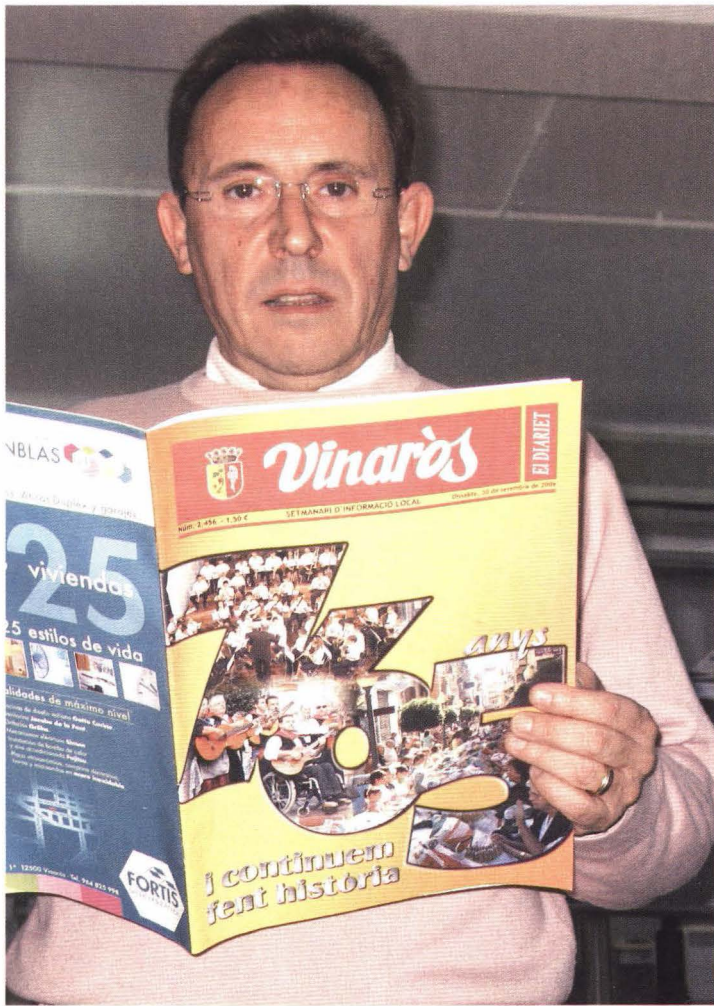
Disseny: DIFO'S

Renau en Vinaròs

▲ Carles Santos, pregoner de la Fira 99

Jordi Romeu:

“El Diariet ha durat 50 anys per la idiosincràsia de Vinaròs, que té una tradició periodística que es remunta al segle XIX”

Confessa que la seua entrada va ser polèmica, però va establir les bases de funcionament del setmanari. Noves seccions, la modificació de la maquetació de la portada o la desaparició d'articles d'opinió signats amb pseudònim van ser tres de les novetats que es van incloure sota la direcció de Jordi Romeu

Com recorda la seua entrada a *El Diariet* de Vinaròs?

Quan jo vaig entrar hi havia una certa tensió política i s'escriuien molts d'articles amb pseudònims, alguns com si ja foren redactors, quan la resta d'opcions polítiques tenien una col·laboració setmanal. En un ple a proposta de Nova Esquerra i PSOE em van proposar com a director d'*El Diariet* i ho vaig ser des del febrer de 1998 fins a dos mesos abans de les eleccions de 1999 quan es va saber que presentava la meua candidatura pel PSOE. I aquí va ser quan va entrar Gaspar Redó.

Què destacaria d'aquella època?

La meua va ser una entrada una mica polèmica però vam establir unes bases de funcionament del setmanari *Vinaròs* i aquestes bases es van aprovar en ple. Es va decidir eliminar qualsevol col·laboració que estiguera en pseudònim. Aquesta decisió va ser positiva i mai més no van tornar a portar col·laboracions signades amb pseudònims. El motiu és perquè es tracta d'un mitjà de titularitat municipal i eren pseudònims reiterats en diferents atacs. Després vam modernitzar el setmanari en el sentit que es va donar cabuda a un consell de redacció amb un representant de cada partit dels que formaven l'Ajuntament. També vam obrir la

“Si no hi hagués la conjugació dels vinarossencs, els equips de govern que el mantenen i no hi hagués la col·laboració de la publicitat, dels comerços i el món productiu, el setmanari ja hauria desaparegut”

seu del setmanari al Pirulí i ens reuníem cada setmana i parlàvem tots els partits. Vam organitzar l'arxiu del setmanari *Vinaròs*, que estava on treballava l'administrador, Jaime Casajuana. Un altre aspecte a destacar va ser l'aparició de noves seccions, la modificació de la maquetació de la portada i els nous col·laboradors que comptava amb gent que s'havia apartat d'*El Diariet*. Per exemple, hi va haver la secció fixa “Quadern de bitàcola” que feia José Àngel Guimerà i vam recuperar Antonio Carbonell amb les seues caricatures i acudits. També va entrar Lola Monreal i destaco la figura d'Àngel Giner, que sempre demanava més pàgines per a més fotos. Els esports estaven una mica desorganitzats i els va coordinar Sebastián Vidal i Àngel Giner. En aquells moments el setmanari

va agafar força i va tindre una tirada de 2.500 exemplars, va augmentar el nombre de subscriptors i la seua venda.

Com va dur la pressió que suposa el càrrec de director?

Tothom sabia qui era i d'on venia, i jo m'anava a comportar com a director del diari i els partits ho van entendre. Recordo que les cròniques del ple les cobria jo i ocupaven una pàgina o dos on constaven els punts. En acabar el ple, cada portaveu feia una declaració que acompanyava la crònica amb igualtat de condicions. De vegades, rebia crítiques per una banda i per una altra, es pot veure que tots estaven equiparats en espai perquè hi haguera representació de totes les forces.

El fet més important va ser que em va tocar cobrir amb redactors com Julián Zaragozà, el qual va ser un col·laborador estret, la notícia de la moció. Us podeu imaginar les rodes de premsa i tot el que va generar. Va ser una època amb tensió i la gent esperava molt *El Diariet*. Vam intentar reflectir tot des de les diferents posicions. Un setmanari municipal havia de reflectir fets polítics de la vida municipal.

Per què creu que el setmanari continua després de 50 anys?

El Diariet ha durat 50 anys per la idiosincràsia de Vinaròs de tindre una tradició periodística que es remunta al segle XIX i que ha permès que eixa tradició haja continuat en diverses publicacions. En el cas de Vinaròs el que és habitual és comprar el diari i ve implícit a la família, des dels més joves al més grans. El manteniment del setmanari és perquè hi ha persones que no surten a la llum pública però que sense la seua col·laboració, *El Diariet* no haguera sortit i també al treball desinteressat dels col·laboradors. En el vessant econòmic, el finançament és triple: els subscriptors i els compradors, l'Ajuntament i la publicitat, la qual està arrelada amb persones com Paco Vaquer i la seua empresa, que fa moltíssims anys que treballen per aconseguir publicitat i que fan que siga una important font de finançament del *Vinaròs* cada setmana.

Què significa el setmanari per a vosté com a vinarossenc?

És una institució local, és una tradició els dissabtes anar a comprar el setmanari. Si no està a les cases el troben a faltar, és un cas únic de premsa local que es mantingue aquest tipus de premsa. Si no hi hagués una espècie de conjugació: els vinarossencs, els equips de govern que el mantenen i no hi hagués la col·laboració de la publicitat, dels comerços i el món productiu, el setmanari ja hauria desaparegut.

D. Manuel Foguet, nombre para el nuevo Centro de E.G.B.

En la mort de l'acadèmic Mossèn Milian

Josep Montero i Guardiola

El 17 de Abril del pasado año, manteniamos una larga conversación con Mosén Milian que posteriormente publicamos, a manera de reportaje, en el suplemento dominical de «Castellón Diario». Reproducimos a continuación dicho reportaje, en su integridad, como homenaje y recuerdo a este ilustre personaje.

Su vida transcurre ahora entre Vinaròs y su ciudad natal, Morella

El historiador mosén Manuel Milián, a sus 80 años, aún conserva su espíritu investigador

J. Emilio Ferraloso
Mosén Manuel Milián nació el 1 de junio de 1926, en la capital del País, Morella. A sus ochenta años, pasa su vida a caballo entre su ciudad natal, en la época vinaroesa y Vinaròs, durante el invierno. Fue empadronado en Morella el año 1933 y realizó la primera misa en la Anepresal de Morella. Hace ocho años celebró su 50 aniversario sacerdotal, conmemorado con el Papa Juan Pablo II en el Vaticano. En todos estos años, todo su tiempo libre ha estado dedicado a seguir en cualquier archivo para elaborar documentación histórica y artística, contabilizando más de 133 trabajos publicados.

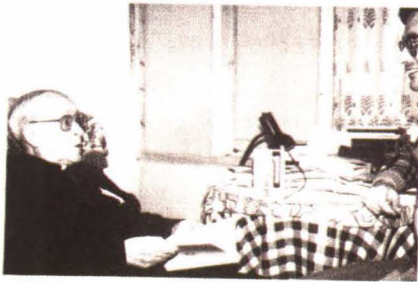

Foto: A. Akmar

marca del País.

Actualitat

Mossèn García Julbe por acuerdo de la Corporació «Hijo Predilecto de Vinaròs»

Concierto Homenaje La Coral de Vinaròs se llamará «García Julbe»

El pasado sábado, todo el pueblo de Vinaròs rindió homenaje al insigne vinaroeso Don Vicente García Julbe, puesto que el amplio templo parroquial fue insuficiente para albergar al concierto público que asistió al concierto-homenaje, que organizado por el Ayuntamiento, Iglesia y Coral Vicent Ripollés, se le tributaba al compositor y musicólogo vinaroeso.

Le siguió en el turno de parlamentos, el compositor vinaroeso, Carlos Santos Ventura, que en nombre de los muchos alumnos que a lo largo de los años han tenido como maestro a Don Vicente García, hizo de portavoz de sus sentimientos y glosó de forma amplia la figura de extraordinaria envergadura del homenajeado. Se centro en su faceta de compositor y más adelante de maestro, del que dio cuenta muchas cosas que agradecer pues fue de los primeros.

García Julbe en el seminario, ante el que dirigió la misma.

citando a los vinaroesos al contar con un hijo predilecto.

SALVADOR QUINZÁ

Del director que guardo más cariño es de D. Juan Bover Puig, amigo personal mío y al cual convencí para que entrara de director. Le agradezco mucho sus consejos y enseñanzas de cómo escribir y hacer entrevistas. Espero que en gloria esté, y vea desde el cielo la celebración de este 50 aniversario”

Felicidades, ‘Diariet’

Hace la mitad de la vida de nuestro *Diariet* aproximadamente, que he tenido la suerte de colaborar con este medio escrito y semanal, en que, por cierto, estoy muy contento que se pueda imprimir en nuestra ciudad, el cual nos va a cumplir su 50 aniversario.

Gracias a mis colaboraciones, he tenido la suerte de conocer a mucha gente, e incluso de ganarme buenos amigos, unos ya no están, y en los otros, sigue hoy en día nuestra amistad.

Recuerdo con alegría cuando el director Pepe Palacios allá por lo años noventa, me hacía miembro del consejo de redacción diciéndome: “*encara que escrius més de missa que els capellans*”. Fue Pepe un buen compañero, y pese a que se decía

de él que habían escritos que no publicaba, en lo que se refiere a mí, nunca me rectificó ni quitó ni un punto ni una coma.

Del director que guardo más cariño es de D. Juan Bover Puig, amigo personal mío y al cual convencí para que entrara de director. Le agradezco mucho sus consejos y enseñanzas de cómo escribir y hacer entrevistas. Espero que en gloria esté, y vea desde el cielo la celebración de este 50 aniversario.

Para finalizar, quiero agradecer públicamente a todos los directores que he tenido, el que me hayan publicado mis colaboraciones, que es al fin y al cabo, lo que pedimos todos aquellos que colaboramos con este medio escrito, y más siendo de forma desinteresada. Felicito al actual consejo de redacción, y os digo como en la canción “y que cumpláis muchos años más”.

bricolaje • jardinería • decoración

**!No te pierdas el especial de 28 páginas
con todo lo que necesitas para disfrutar
tu tiempo libre!**

**VEN A POR EL TUYO,
LO TIENES A UN PASO**

especial aire libre Del 19 de marzo al 30 de junio de 2007

Todo para el buen tiempo

399€

financiación **33,25€** /mes 12 meses

Conjunto Sevilla
Madera de Mora
• Mesa extensible 170-230x100
a 189€ Ref. 124664
• 4 sillas sin brazos
a 31,67€/unidad. Ref. 1246174
• 2 sillas con brazos
a 41,66€/unidad. Ref. 1246172
Colores no incluidos

BRICORAMA

Tu centro de confianza

BRICORAMA

tu centro de confianza

En C.C. El Portal del Mediterráneo, Crta N-340 km 1049, Vinaròs.

Àngel Giner

Àngel Giner va ser un gran col·laborador del nostre *Diariet* i tots recordarem les seues cròniques esportives i entrevistes i sobretot les notícies de societat que ens donaven a conèixer els esdeveniments socials i familiars de molts vinarossencs, i dels forasters, desconeguts o famosos, que visitaven la nostra ciutat; i que va reflectir en aquestes pàgines fins a l'últim moment.

Quatre imatges que reflectixen la versatilitat d'Àngel Giner: amb Sara Montiel, amb els veterans del Vinaròs C.F., amb el cardenal Enrique Tarancón i a la inauguració del carrer que du el seu nom

Vinaròs, 21 d'agost de 2004

De todo un poco

EL BULLICIO
ÀNGEL GINER

Pasar vacaciones en Vinaròs y desde Barcelona, Rafael de Roca y esposa María Dolores.

Desde Madrid, Germán Lorente, vacaciones en Vinaròs.

Desde Barcelona, Enrique Sanz y Rosa María Ayza

Cristina Espert Sans desde Zaragoza, agosto en Vinaròs.

Desde Zaragoza, los señores Vaquero, vacaciones en Vinaròs.

Desde Barcelona, Juan Pérez, esposa Isabel, vacaciones en Vinaròs.

Pacho Puchol y Katita Antón estuvieron unos días en Gante (Bélgica) con la familia de Clemente y su hija Rocío.

Bodas de plata de Paco Peña y esposa Remedios Martínez. La ceremonia en la Virgen del Remei de Alcanar. La familia e invitados, obsequiaron con un bufet en su finca.

Tino Giner y Pili López vacaciones en Menorca

Una nueva etapa del diariet con impresión distinta bien acogida por los lectores.

El club de fútbol Vinaròs devolvió la visita al Tortosa en partido pendiente.

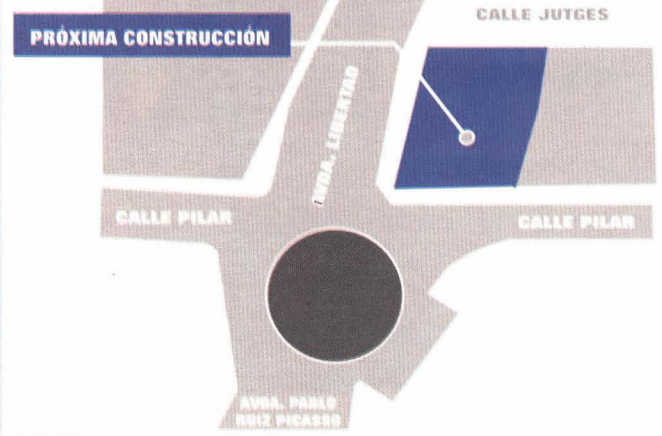
Moment de la rebuda victoriosa del programa de TVE *Los hombres saben, los pueblos marchan*

Próxima construcción en Calle Pilar, esquina Avenida Libertad de 25 viviendas de 2 y 3 habitaciones

Proyectamos
con tus sueños
Emplazamiento muy céntrico
Acabados de primera calidad
Facilidades de pago

BEMIR
Promociones Inmobiliarias
e-mail: pbemir@apli.info
AVDA. LIBERTAD

INFORMACION Y VENTAS:
C/ San Francisco, 113
VINARÒS
Tel: 964 450 322
Móvil: 629 127 319
Fax: 964 452 152

Gaspar Redó:

“Les circumstàncies polítiques del moment em van portar a ser director d’*El Diarier*”

Gaspar Redó ha estat el director més efímer “del nostre benvolgut *Diarier*”, com ell l’anomena. Va ser a les acaballes de la legislatura de 1995-1999, quan Jordi Romeu va haver de deixar el càrrec per presentar-se a la candidatura del PSPV-PSOE de Vinaròs. Durant aquests mesos, recorda que la redacció d’*El Diarier* estava desbordada per la gran quantitat d’articles d’opinió que rebia.

Ets el director més efímer de la publicació. Explica’ns les circumstàncies polítiques que et van portar a dirigir-lo

En la legislatura de 1995-1999 en la qual estava de regidor va haver un canvi polític a causa de la moció de censura i quan faltaven uns 18 mesos per acabar la legislatura, el PSOE va entrar al Govern i jo em vaig fer càrrec de la regidoria de Cultura. Més avant, a prop d’acabar la legislatura, el company Jordi Romeu, que estava de director, va haver de dimitir per presentar-se a la candidatura del PSOE de Vinaròs en la candidatura de 1999-2003. Romeu va deixar un buit a *El Diarier* i llavors la comissió de govern em va proposar com a director fins a final de legislatura. Des d’aquest moment en què vaig prendre possessió del nostre benvolgut “diarier”, em vaig multiplicar tot el que vaig poder perquè la gent gaudís de la lectura d’*El Diarier*.

De quina manera s’elaborava llavors *El Diarier*. Quin era el vostre mètode de treball?

Ens reuníem cada dimarts el consell de redacció a l’edifici del pirulí. Ens dividíem el treball per seccions i a l’hora de la veritat es feia una valoració. Però pràcticament totes les col·laboracions tenien cabuda. Pensaàvem que havia de ser un mitjà molt plural. La supervisió final, però, era del consell de redacció.

“Els debats polítics que hi van haver en aquell moment van ser molt interessants”

Quins eren els problemes més habituals amb què us trobaveu per elaborar-lo?

Un dels problemes era que en ser l’últim tram de la legislatura se’ns van desbordar els articles d’opinió. Estàvem saturats pels articles polítics dels partits. I algunes setmanes vam haver d’afegir pàgines per poder abraçar-ho tot.

Què representa per tu, en l’aspecte personal, haver estat director d’*El Diarier*?

Personalment, va marcar una etapa que considero molt positiva. Com a vinarossenc em sento orgullós d’haver estat director d’*El Diarier* encara que haja estat de manera efímera. Les circumstàncies polítiques del moment em van portar a ser director del setmanari, cosa que sempre he

agraït als companys del nostre Equip de Govern, que em van donar plena confiança per desenvolupar el càrrec. És un càrrec pel qual t’has de desviure, perquè no té hores i exigix molta dedicació per omplir-lo setmana rere setmana. Tota la vida me’n sentiré orgullós.

Destacaries alguna notícia agradable o desagradable que recordes especialment d’aquesta època i que s’hagués publicat a *El Diarier*?

Potser quan el Vinaròs va pujar de categoria. Aquí parlo una mica amb el cor a la mà, perquè sempre he estat involucrat amb els temes esportius de la ciutat, sobretot en futbol, i Vinaròs es mereix un equip com a mínim a Tercera Divisió nacional. També els debats polítics que van haver-hi en aquell moment van ser molt interessants i això va desembocar de manera positiva perquè els vinarossencs prengueren consciència i anaren informats a les urnes.

T’imagines un dissabte sense *Diarier*?

No, perquè és un atractiu de tots els vinarossencs. El nostre benvolgut diarier l’estem esperant cada setmana per poder-lo comprar per allò d’assabentar-te de les coses municipals. Sempre hi ha detractors, però també hi ha gent que alaba la feina que es fa al setmanari. Les col·laboracions s’han de lloar perquè es fan de manera desinteressada.

En el teu cas, ets també col·laborador habitual de la secció d’esports. Quants anys portes vinculat a *El Diarier*?

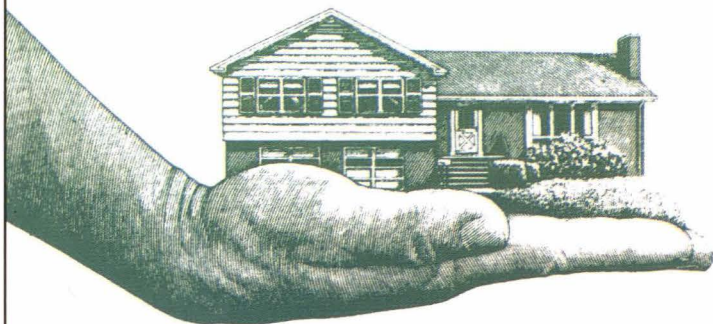
Com a col·laborador, des de l’any 1975 aproximadament. La lectura i l’escriptura sempre m’han agradat i sempre he enviat algun article d’opinió o esportiu. Però sempre ho he fet de manera aficionada, per col·laborar en *El Diarier*.

Recordes la primera vegada que vas escriure a *El Diarier* i què vas sentir?

L’any 1966 quan vaig anar a la mili, vaig escriure des del quarter de Cartagena una poesia dedicada a totes les mares. Quan vaig tornar, moltes mares l’havien llegit i m’ho recordaven emocionades. Va ser una cosa que vaig fer per fer una gràcia i va resultar ser molt emotiva.

Vols afegir alguna cosa?

Per finalitzar no em voldria oblidar de la gran ajuda de Julian Zaragoza, que estava de redactor del setmanari *Vinaròs* i que es va desviure col·laborant i treballant perquè tot sortís amb la qualitat que es mereix.

AGUILERA.5

A s e s o r í a e i n m o b i l i a r i a

PROMOCIÓN Y CONSTRUCCIÓN DE VIVIENDAS
COMPRA-VENTA • ASESORAMIENTO • EMPRESAS
DESARROLLO ACTUACIONES URBANÍSTICAS

*En calle San Andrés
de Vinaròs
próxima construcción de
34 viviendas de 2, 3 y 4
dormitorios, ático y
sobreático más parking.*

Oficinas

C/ Agustín Comes, 2

12500 VINARÓS (Castellón)

Tel. 964 45 45 44 · Fax: 964 45 65 64

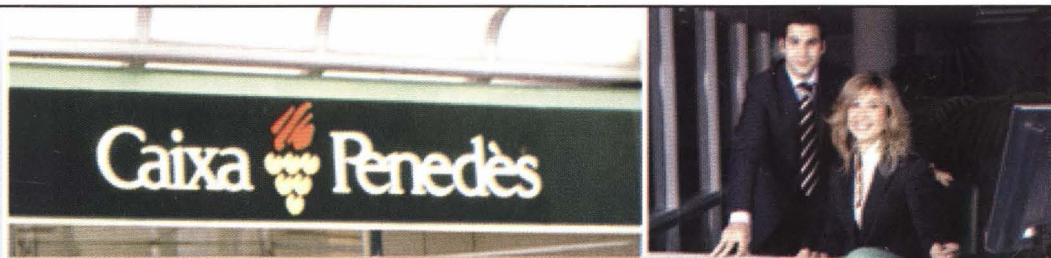
info@promoaguilera.com · www.promoaguilera.com

C/ Juan Ribera nº 25

12500 VINARÓS (Castellón)

Tel. 964 45 41 42

**CONSTRUYE
PROMOCIONES
MIGUEL AGUILERA**

PERSONES AL SERVEI DE PERSONES.

Som **Caixa Penedès**, amb un gran equip de professionals i més de 620 oficines.

T'oferim un servei amb les tecnologies més avançades

i productes amb les solucions que s'adapten a les teves necessitats.

La nostra finalitat última és estar **sempre molt a prop teu**

i reinvertir en benefici de la societat.

Caixa Penedès
www.caixapenedes.com

Canvi de disseny i professionalització

Impremta: PECSA

Amb la pujada al govern local del Partit Popular i sent alcalde Jacinto Moliner, s'inicia una nova etapa per a *El Diariet*. La impressió, en paper i format de diari, es realitza a la impremta PECSA de Castelló. Durant aquesta època, el disseny es modernitza i *El Diariet* es professionalitza.

Vinaròs «El Diariet»

Setmanari d'informació local
Num. 2.216
Any LXII - Tercera època,
22 de setembre de 2001
Preu: 150 pessetes
0,89 euros

760
aniversari carta pobla

144
etapa
vuelta ciclista a espanya

Generación solidaria

Hijo predilecto

La Cabala
COSTA NORTE VINARÓS
ABIERTO TODOS LOS DIAS
DESDE LAS 16 HORAS.
DOMINGOS Y FESTIVOS
A LAS 13 HORAS.
MARTES DÍA DE DESCANSO

RECOMENDACIÓN DEL CHEFF
"Prueba nuestro chuletón" y nuestras especialidades en carnes, arroces, pescados además, paellas y fideuà para llevar

CELEBRACIONES. La actividad social en la localidad está marcada esta semana por la celebración del 760 aniversario de la Carta Poble y la llegada de la Vuelta Ciclista.

Jacinto Moliner:

“Em consta que *El Diariet* ha sigut un exemple per a altres poblacions”

Considera el Diariet com un mitjà de comunicació imprescindible que forma part de la vida quotidiana dels vinarossencs. Durant la seua etapa com a director no va voler exercir com a tal i va deixar la feina en mans de professionals. Moliner es mostra orgullós de que un setmanari municipal haja complert 50 anys entre nosaltres

Com recorda el seu pas per el Diariet de Vinaròs com a director del mateix i com alcalde de localitat?

Jo era director pel càrrec d'alcalde que tenia, no perquè hagués exercit com a tal. Vaig nomenar un cap de redacció que era el que feia les funcions de director i mai vaig voler estar involucrat com a director del mitjà perquè considerant que sent un polític com era no volia que la gent pensara que des del meu càrrec feia un direcció partidista. En eixe sentit m'he mantingut a distància en quant a allò que s'havia de publicar. Però he de dir que dins d'eixe criteri que és informar al ciutadà sempre es va procurar imprimir serietat i responsabilitat i fer informació fidedigna i seria per a no confondre a ningú. Ser director d'un setmanari municipal, i a més sent alcalde, sempre es presta a crítiques, a imaginar que hi ha manipulacions... en cap moment vaig intenvindre en tot això i estic molt orgullós d'haver sigut director d'un setmanari municipal que fa 50 anys que està entre nosaltres. És molt difícil mantindre un mitjà de comunicació d'aquest tipus durant tant d'anys. I, a més, em consta que aquest mitjà ha sigut un exemple davant altres poblacions ja que quan el gestionava el diari

“Ser director d'un setmanari municipal, i a més sent alcalde, sempre es presta a crítiques, a imaginar que hi ha manipulacions... en cap moment vaig intenvindre en tot això i estic molt orgullós d'haver sigut director d'un setmanari municipal que fa 50 anys que està entre nosaltres”

Mediterráneo en moltes convencions que feien portaven com exemple el setmanari de Vinaròs. I tinc la satisfacció de poder-ho dir.

Creu que hi ha una gran responsabilitat a l'estar al capdavant del setmanari?

El primer cap de redacció va ser Juan Bover, i a partir d'ahí, vaig voler estar allunyat i jo m'enterava del setmanari quan surtia el dissabte, no vaig voler involucrar-me. No sé el que han fet els altres polítics però el més important és que hi havia que mantindre este mitjà de comunicació i mantindre al ciutadà informat. I això penso que ho vam aconseguir i crec que ara també s'està fent. També recordar la figura de Juan Bover i la seua gran tasca al capdavant del Diariet, ja que va treballar molt pel setmanari i ho va fer d'una manera magnífica.

Què suposa com a vinarossenc el Diariet per a vosté?

És un ritual quan cada dissabte he de tenir el mitjà al meu abast. És una cosa que forma part de la meua vida i encara que a mi me'l donen cada dilluns a l'Ajuntament com a regidor, me'l compro dissabte, amb la qual cosa tinc dos setmanaris cada setmana. És una cosa que forma part de la nostra vida.

I per a la gent de Vinaròs?

Penso que és el mateix, si a mi em pasa això també els passarà als lectors que té. És un mitjà de comunicació imprescindible.

S'acostuma a vore's a les pàgines del diariet?

Forma part de les persones que estem a Vinaròs, igual surt un que te un càrrec com un que està de festa. Recordo les pàgines d'Àngel Giner, tant famoses i que vam distingir més en les convencions de Mediterráneo. Eixes pàgines de societat d'Àngel Giner, al que guardo un grat record i que també ha marcat la història del Diariet, les recordem tothom. El setmanari ha marcat la història del poble i tots els personatges que han marcat la vida pública i social han eixit en ell i qui vulga saber sobre la història de Vinaròs i els seus personatges pot anar a la biblioteca i consultar els diariets.

Quin creu que és el secret de l'èxit del Diariet?

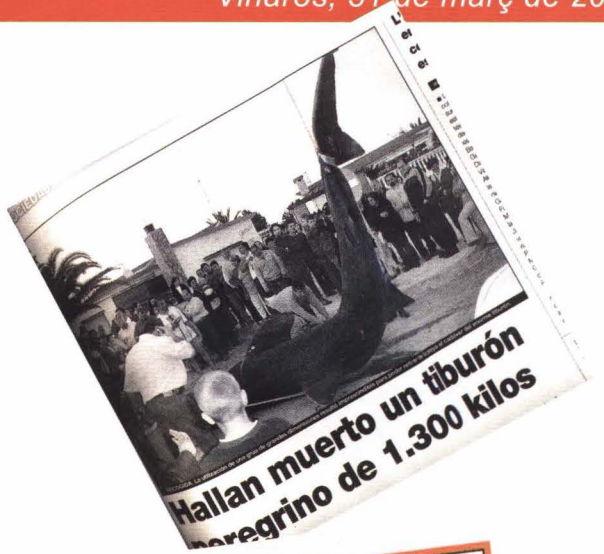
Només n'hi ha un: la voluntat de les persones que ho fan possible. Està la capacitat de poder transmetre al poble l'interés en mantindre un mitjà emblemàtic que marca la idiosincràsia i la forma de viure d'un poble.

Joventuts Musicals: 20 anys treballant a Vinaròs

Fiestas del Carmen

Hallan muerto un tiburón peregrino de 1.300 kilos

Semanari d'informació local
Núm. 2.255
Any LXIII - Tercera època
9 de febrer de 2002
Preu: 0'90
150 pessetes

Gran homenaje a Carles Santos

El Ayuntamiento de Vinaròs homenajea al artista vinarosenc, desde el pasado domingo, 17 de agosto, 'El predictor' de la ciudad de Vinaròs.

Una calle dedicada al artista vinarosenc

Tras el acto de homenaje y reconocimiento de Carles Santos como 'El predictor' de la ciudad, las autoridades locales han decidido dedicar una calle a su nombre. El acto se celebró el pasado domingo, 17 de agosto, en el Ayuntamiento de Vinaròs. Carles Santos, un artista vinarosenc, es conocido por su obra 'El predictor', una obra que ha sido reconocida internacionalmente. El Ayuntamiento de Vinaròs ha decidido homenajearlo dedicándole una calle. El acto se celebró en el Ayuntamiento de Vinaròs, donde se leyó un discurso de reconocimiento a su obra y a su figura. La calle dedicada a Carles Santos se encuentra en el barrio de San Mateo, una zona residencial de la ciudad. La dedicación de la calle es un reconocimiento a su obra y a su figura, que ha sido reconocida internacionalmente. El Ayuntamiento de Vinaròs ha decidido homenajearlo dedicándole una calle. El acto se celebró en el Ayuntamiento de Vinaròs, donde se leyó un discurso de reconocimiento a su obra y a su figura. La calle dedicada a Carles Santos se encuentra en el barrio de San Mateo, una zona residencial de la ciudad. La dedicación de la calle es un reconocimiento a su obra y a su figura, que ha sido reconocida internacionalmente.

Vinaròs «El Diariet»

moltes gràcies

a totes del regnes, comparses i a la c.o.c. del 2002... a cristel castejón i a la colla, a primi rambia i a jalem i alkatre, a rebecca sales i a tomba i tomba, a maria ruiz i a penya valència, a jara palomino i a uiaaaa...!! a natalia lambán i a cherkokys, a maria urgell i fet, a nayade esteller i a penya barça, a silvia boix i a els xocolaters, a noèlia sala i a pensat i sense un duro, a verónica cortés i a karting, a ana isabel cárdenas i a la morterada, a esmeralda adell i a marxeta '87, a karen falco i a pan y toros, a verónica pastor i al fio montepio, a olia roda i a tot a orri, a ana raurell i a va que xuta, a mari carmen querol i els mateixos, a lourdes caballer i a els dormilons, a jenny ripoll i a no em volem querol i a alexandra a com xalem, a abundia i a los agüeles, a silvia juan i a el pilá, a diana zaragoza i martorell i a ni fu ni fa, a isabel ferreres i a sortim porque volem, a rosa vallés i a depressa i corents, a maria josé ferrá i a los bituneros, a blanca justo i a centro aragonés, a judith uribe i a ja hi som, a angels buj i a tot dins d'un got i a vanessa aulet i a fot-i canya

Fitur, escaparate del turismo

La presencia de Vinaròs en Fitur sirvió para promocionar nuestra gastronomía y la oferta de viviendas de segunda residencia en la ciudad. PAGINA 6

Carnaval, carnaval

El Carnaval inunda las calles. La participación es espectacular y se repiten las tradiciones: Pere Suquet elabora el dulce cartel del carnaval. PAG. 29

El Vinaròs rompe su mala racha

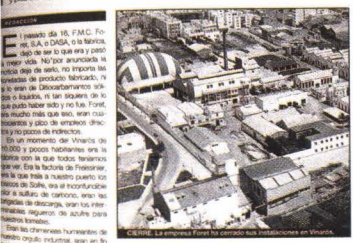
El Vinaròs rompió el pasado miércoles su mala racha en la competición al obtener un punto en el difícil campo del Gandía (0-0). PAGINAS 32 y 33

CUENTOS TRADICIONALES DE CASTELLÓN

HOY NUEVO CUENTO GRATIS con el Diariet PÍDELO EN TU QUIOSCO

Cuando Foret era sólo La Fábrica

Esta empresa era mucho más que sus productos de plástico, era cuatrocientos y pico de empresas y no pocos de indios. Ahora quedan hombres y nombres

Don Antonio Davalos, Don Gabino Morillo, Santiago Tejero, Juan Manuel Artal, lo lo Soma, Casacón, Pizarro, el pastel, el rapido son recuerdos vivos para toda una ciudad. De Foret eran las aguas potables, la conducción desde la base del Pico de Aneto, el cine de Cineplex, Pizarro, el arte de reconocerse, Juanito Sierra y Juan Casal los nombres en la que no pasaba, que desde la perspectiva del ordenador suena a virus, de los años, y junto a todos ellos, Don Luis Rubio, el último director, que entendiendo Llavell y a que todo significa muy a pesar suyo, el fin de una era ya irrevocable. Era Comas, la pila y Pico Foresta en la senda desahogada nos hablan de la presencia de gentes y los restos de Vinaròs en la multinacional P&G. Foret, S.A., en toda España, pero eso es otra historia. A más de uno se nos escapó una lágrima fuerte, la fábrica ya no está. Vinaròs es una ciudad agrícola y recordando la ubicación de Foret, mucho más que la futura urbanización que allí se levante no tiene su nombre, como lo lleva El Mol de las. Yo he visto y oído hablar de la 'reventa' de la meta, de la forma de acción a gente que como Maset lleva 30 años jubilado.

Emotiu homenatge als regidors

El dia de la Constitució, l'Ajuntament va reconèixer la feina realitzada per tots els regidors de les legislatures constitucionals

L'alcaldé vinarosenc, Javier Balaña, va destacar "la generosa personalitat dels que han volgut estar al front del cursors"

Llévate una Casa Temple

XALOC RESIDENCIAL, Vinaròs

Viviendas y Áticos de 1, 2, 3 y 4 dormitorios
Espacios verdes y piscina

Desde 125.000 €

ÚLTIMAS VIVIENDAS A LA VENTA

902 44 22 21
www.noutemple.com

Nou Temple

PROMOCIONES

Limpiezas
ROCALBI, s.l.

FOSAS SÉPTICAS - REDES ALCANTARILLADO - DESAGÜES
BÚSQUEDA Y LOCALIZACIÓN DE ARQUETAS Y DESAGÜES ENTERRADOS
ASPIRADOR DE AGUA PARA PEQUEÑAS INUNDACIONES EN LOCALES COMERCIALES, PARKINGS, PISOS...
MANTENIMIENTO DESAGÜES COMUNITARIOS

Avda. Zaragoza, s/n • Apdo. 538 • 12500 **VINARÒS** • Tel./Fax 964 45 52 82 • Móvil 617 31 73 45

Avda. Castellón, 6 (esquina Pio XII) Tel. 964 40 22 83 **VINARÒS**

y también... Arcipreste Bono, 6 Tel. 964 45 68 03 **VINARÒS**

**ORTO
ROCA**

ORTOPEDIA TÉCNICA

**PLANTILLAS
PRESCRIPCIONES
ZAPATOS ESPECIALES
PRÓTESIS DE TODO TIPO
TRATAMIENTOS**

Expertos en edición
e impresión de:

ARTES
GRÁFICAS

castel
Impresores

imprimimos tu vida a todo color

Dr. Fléming, 6 • 12500 **VINARÒS** • Tel. 964 450 085 • Fax 964 452 012
webmaster@editorialantinea.com

**Revistas
Libros y
Catálogos**

EMMA BAS

Complir cinquanta anys és, per a un mitjà de comunicació, tota una fita. El setmanari *Vinaròs -El Diariet*, com ens agrada dir-li als del poble— és un fet mediàtic fora d'allò habitual. Són les pàgines a través de les quals els vinarossencs—els que hi viuen i els que estan fora— s'assabenten d'allò que passa a la ciutat, de les informacions útils, de quina és la farmàcia de guàrdia, l'horari de l'autobús o de qui ens ha deixat.

Des que tinc memòria, *El Diariet* de Vinaròs ha estat a casa meua el contacte

La relació de la meua família amb 'El Diariet' ja venia de lluny i és que a l'impremta de Javier Soto, el padrí del meu pare, va ser on es va editar els primers anys la publicació i allí es reunia el consell de redacció, amb representants dels poders de l'època

amb el poble. Recordo la meua iaia Lola—vinarossenca pels quatre costats— passant amb parsimònia les grans fulles del Setmanari—eren els temps en què imprimia Dasso—, interessant-se, sobretot, pels articles polítics. La relació de la meua família amb *El Diariet* ja venia de lluny i és que a l'impremta de Javier Soto, el padrí del meu pare, va ser on es va editar els primers anys la publicació i allí es reunia el consell de redacció, amb representants dels poders de l'època.

Per totes eixes vinculacions, en el moment en què vaig haver de convertir-me en la cap de redacció d'*El Diariet*,

la responsabilitat va ser el sentiment que va primar en mi. Va ser un temps en què vaig intentar, sobretot, que el Setmanari continués sent el que havia sigut sempre i que no perdés el seu contacte amb el poble, que és el que l'ha mantingut viu durant aquestes dècades.

Ara, des d'un altre mitjà, des de COPE Vinaròs, desitgem que el Setmanari ens continue acompanyant setmana rere setmana, que seguisca sent reflex de la memòria col·lectiva dels vinarossencs i supere, com sempre ho ha fet, polèmiques polítiques, editorials i periodístiques. Des de COPE Vinaròs, per molts anys!

Emma Bas va ser redactora en cap del Diariet i actualment és cap d'informatius de COPE Vinaròs

INMA CASTELL

El 'Vinaròs' ha tingut la sort de comptar al llarg d'aquests anys amb col·laboradors entusiastes que, a canvi de res més que l'orgull de veure els seus articles i les seues imatges publicades cada setmana, han sabut superar canvis d'editors, de partits polítics i de coordinadors amb una il·lusió pràcticament intacta"

50 anys de fidelitat desinteressada

Fa anys, a casa meua, vam celebrar les bodes d'or dels meus pares. En aquell moment, el comentari general era que aconseguir viure 50 anys d'amor i fidelitat era tot un repte que molt pocs podien superar i, encara més, en una societat tan volàtil com la nostra. Ara que el nostre *Diariet* compleix mig segle de vida, torno a pensar en l'increïble que pot arribar a ser que una publicació de tarannà local aconseguisca superar aquest temps amb una salut de ferro. Si em pregunten el secret de l'èxit, crec que el tinc més que clar. El *Vinaròs* ha tingut la sort de comptar al llarg d'aquests anys amb col·laboradors entusiastes que, a canvi de res més que l'orgull de veure els seus articles i les seues imatges publicades cada setmana, han sabut superar canvis d'editors, de partits polítics i de coordinadors amb una il·lusió pràcticament intacta.

N'hi ha hagut, com és el cas del tan estimat Àngel Giner, que no van deixar d'escriure fins que la malaltia va poder amb ell. D'altres, com Andrus, han sabut recordar setmana rere setmana als vinarossencs quines són les arrels d'una ciutat cada cop més hipnotitzada per la construcció, el turisme, és a dir, la pesca i el camp. I, com ells, molts i molts més.

Crec que només els que hem estat treballant en aquests comunicadors locals podem valorar d'una manera adequada el seu treball, repeteixo, desinteressat i donar-los les gràcies per l'ajuda que va suposar comptar amb la seua col·laboració, en el meu cas, al llarg de dos anys.

I és que, més enllà de formats o ideologies, *El Diariet* segueix sent una publicació imprescindible cada dissabte al matí a casa dels vinarossencs. ¡Per molts d'anys!

Inma Castell va ser redactora en cap del Diariet i treballa actualment a la secció d'economia del diari Mediterráneo

Salvador Oliver:

“Tots els alcaldes han donat suport a la publicació del *Diariet*, i suposo que aquesta serà una constant dels governants en el futur”

L'ex regidor de Cultura, Salvador Oliver, va entrar com a director del *Diariet* al mes de febrer de l'any 2000, i es mostra molt satisfet perquè tots els grups polítics van acceptar el seu nomenament. En aquesta època, el *Diariet* es va professionalitzar i la seua impressió es realitzava a Castelló

Què recorda de la seua època com a director del *Diariet*?
La meua època va ser de transició i vaig entrar a febrer de l'any 2000. L'any 2000 va ser un any important culturalment i penso que va ser l'esclat de grans esdeveniments a efectes culturals, no tot allò que es podria fer ni que es mereix Vinaròs perquè en cultura mai es fa massa. L'alcalde d'aleshores, Jacinto Moliner, va proposar que jo dirigís el *Diariet*. La meua opinió era que el director no havia de ser un polític i vaig posar la condició que jo acceptava el càrrec en una època de transició fins que es trobés una altra persona. Van haver circumstàncies que van provocar això. Juan Bover, que va ser director durant molts d'anys l'*alma mater* del *Diariet*, es va jubilar professionalment i volia dedicar-se a la seua il·lusió, que era la investigació històrica de Vinaròs. Ell li va presentar la dimissió a l'alcalde i em va proposar a mi com director i la proposta va anar a la comissió de Cultura. Tinc la satisfacció que tots els grups polítics van acceptar el meu nomenament i portar el dictamen al ple. En eixa comissió estava el PSOE, el PVI i el PP, va passar pel ple i em van nomenar de manera provisional. Altra circumstància va ser que quan nosaltres vam arribar a l'Ajuntament volien canviar coses. *El Diariet* era una

“Han hagut èpoques en les quals el *Diariet* ha estat molt manipulat i era conscient de que el director no havia de ser un polític i encara menys el regidor de cultura. Per això vaig sortir”

d'elles i van decidir professionalitzar-lo una mica i adaptar-lo als nous temps i a la tecnologia. Recordo a Juan Bover anant tots els dijous a fer *El Diariet*, per exemple. A l'any 2000, una altra empresa va guanyar el concurs, Pecsà, que edita el diari Mediterráneo i va ser un trencament molt fort perquè el paper no era el més adequat, era paper de diari i la gent estava acostumada a una altra cosa. Però al menys es va ficar ordre per seccions i que les pàgines estiguessen estructurades per seccions. Vam avançar a tranques i barranques fins febrer de l'any següent i vaig sortir del *Diariet* perquè pensava que no havia de ser el director el regidor de cultura i un polític. I és que el *Diariet* és el diariet de tots. Han hagut èpoques roïnes en les quals el *Diariet* ha estat molt manipulat i per això era conscient de que no l'havia de portar un polític i molt menys el regidor de Cultura.

Què destaca doncs de la seua etapa?

Destaco que vaig aconseguir que una persona molt vinculada a l'esquerra escribira al *Diariet*: Ramon Puig. Era una satisfacció per a mi perquè li donava un aire molt democràtic al setmanari. Però la nota discordant va ser que va deixar d'escriure, ja que en el nou sistema hi havia uns espais que s'havien d'ocupar en una extensió determinada i si eren 30 línies, eren 30 línies. La gent no estava mentalitzada en eixe moment. Abans s'escribia l'extensió que cada qual volia i li vam retallar algun article per aquest motiu. Ell no va ho entendre així. Pensava que li manipulaven els articles, però no era així, i va deixar d'escriure. Malgrat tot, per a mi va ser una satisfacció que una persona com ell escriguera al *Diariet*.

Va ser per a mi una satisfacció molt important com a vinarossenc el dirigir el *Diariet*. També va ser una mica de feina, em vaig desvincular totalment la regidoria de Cultura. Les primeres setmanes vam tindre problemes però va ser una època bonica.

Què suposa per a vosté el *Diariet* com a vinarossenc?

Es com la biblia per als cristians, es va crear al 57 i record i totes les cases sempre han esperaven el *Diariet*. Els que tenen la sort de tindre des del número 1 poden comprovar que hi ha coses molt bones i hi ha investigadors de la història de Vinaròs que acudixen al setmanari perquè és un dia a dia. I quan busques coses vas a l'arxiu, busques la setmana que t'interessa. És una enciclopèdia que ha marcat la història de Vinaròs. Al principi era molt localista, i recordo Antonio Carbonell dibuixant, al senyor Molés i inclús utilitzaven pseudònims però eren ells. És una institució a Vinaròs, no se concebeix Vinaròs sense el *Diariet* i per exemple en l'època que es va deixar de fer era com si ens faltés algo. També hi ha gent que el compra per veure les esqueles. Curiosament, en la setmana de carnaval no va morir ningú i hi ha gent que s'ha extranyat i ho comenta.

Quin creu que és el secret del seu èxit?

Hi ha molta gent sacrificada i també és per l'estima al poble. Quan se va deixar de fer l'obsessió de la nova corporació va ser que tornés a aparèixer el setmanari i la gent ho va agrair. Quan jo vaig entrar el *Diariet* era deficitari i van aconseguir que es rebaixara la despesa. I que al menys continués fent-se. Penso que tots els alcaldes, Adell, Carsi, Balada, Franco, Bofill, Moliner, i Balada han recolzat l'eixida del *Diariet*, suposo que serà l'obsessió de tots els alcaldes.

Tenim *Diariet* per molts anys?

Penso que sí, és un vincle que tenim els vinarossencs, és una sèrie de lligams. Vinaròs s'ha fet gran i hi ha més publicacions, com el 7 Dies, que és una publicació extraordinària, però el *Diariet* és el *Diariet* perquè hi ha molta gent que desitja que arribe el dissabte per fullejar-lo. És un setmanari per a tots.

Vinaròs «El Diariet»

Semànan d'informació local
Núm. 2.198
Any XLIII - Tercera època
19 de maig de 2001
Preu: 150 pessetes
0,89 euros

Reinas de 2001

FOTO: ALCÁZAR

El Vinaròs C. F. ha mantenido, no sin mucho esfuerzo, la categoría. Otro año en Tercera. PÁGINA 22

Manuel pescó un liburón de dos cabezas. PÁGINA 16

El Ayuntamiento quiere afianzar el turismo vasco en la feria de Bilbao del fin de semana. PÁGINA 9

El obispo confirmó a 26 jóvenes en la Arciprestal. PÁGINA 10

Vinaròs «El Diariet»

Semànan d'informació local
Núm. 2.197
Any XLIII - Tercera època
12 de maig de 2001
Preu: 150 pessetes
0,89 euros

Fervor popular: miércoles, Sant Antoni y sábado, Sant Sebastia

El Consell busca urgentment una veuada de Vinaròs para presentar a las reinas de San Juan y María.

Juan Tur es ya el candidato más popular de Vinaròs.

Vinaròs «El Diariet»

Semànan d'informació local
Núm. 2.170
Any XLIII - Tercera època
20 d'octubre de 2000
Preu: 150 pessetes
0,89 euros
Director: Salvador Oliver

Generación solidaria

El obispo en el santuario de San Juan.

Reserva de la zona de San Juan.

Vinaròs «El Diariet»

Semànan d'informació local
Núm. 2.187
Any XLIII - Tercera època
10 de març de 2001
Preu: 150 pessetes
0,89 euros

El Ayuntamiento, de los niños

Este mes nuestro Diariet cumple 44 años.

«Unas de las cosas que más me gustan es cuando todos los niños van a la escuela para hacer nuestra propia revista para publicar».

Fomento aportará 50 millones para la reparación de la desembocadura del Cierro.

Reserva de la zona de San Juan.

Vinaròs «El Diariet»

Semànan d'informació local
Núm. 2.170
Any XLIII - Tercera època
20 d'octubre de 2000
Preu: 150 pessetes
0,89 euros
Director: Salvador Oliver

¡GOTA FRÍA!

El puente del río, desbordado.

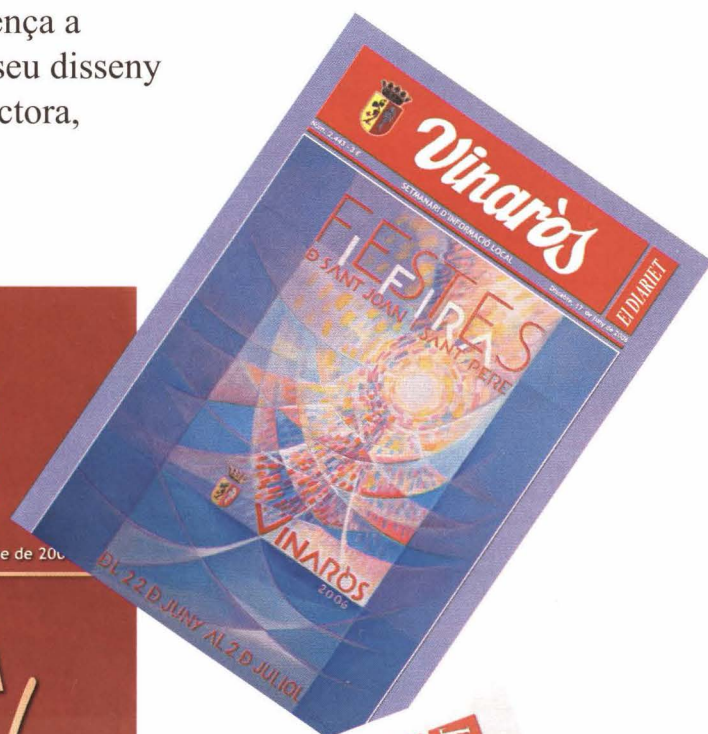
Desperdicios en la playa.

Instalaciones hundidas en agua.

El Diarriet, tot en color

Impremta: CASTELL

Quasi quaranta anys després, *El Diarriet* es torna a imprimir a Vinaròs, aquesta vegada a la impremta Castell. El setmanari es comença a publicar tot en color a partir del mes de febrer de 2006 i el seu disseny s'adapta als nous temps. L'alcalde és Javier Balada i la directora, Marian Fonellosa.

La propera setmana no hi haurà *Diarriet* per vacances de Nadal
El pròxim número sortirà el dia 6 de gener

Javier Balada:

“El Diarriet és el testimoni de Vinaròs i no es pot deixar perdre”

L'actual alcalde, Javier Balada, ens recorda detalls de l'època en què el seu pare era alcalde i opina sobre l'etapa actual. Considera important que s'haja aconseguit la impressió en color d'*El Diarriet*, i tot i que considera que es fa un setmanari “de qualitat”, és crític respecte al seu contingut. L'alcalde ha destacat la labor d'Àngel Giner com a redactor d'*El Diarriet*, “un home que va saber reflectir allò que la gent volia llegir”.

Quin record tens d'*El Diarriet* de l'època quan el teu pare era alcalde?

Recordo que es va començar a imprimir a Castelló, a la impremta Mialfo, del vinarossenc Sebastià Albella, que per la seua relació amb Vinaròs va fer unes bones condicions econòmiques. Va ser el canvi de compondre el text amb caixa a linotípia. Estem parlant dels principis dels anys seixanta. I s'aconseguia fer el diariet en un parell de dies. Recordo que el meu pare anava els divendres a Castelló, moltes vegades acompanyat de Foguet, i en divendres es muntava i es feia en tipografia, a dos tintes, roig i negre. Llavors penso que es realitzaven les portades més interessants i impactants pel seu contingut perquè sempre es buscava un equilibri entre el contingut setmanal i també del que passava el cap de setmana.

De l'evolució d'*El Diarriet*, quina és la etapa que més t'agrada?

L'etapa actual. S'ha aconseguit fer tot en color i la maquetació és prou bona, tot i que encara s'ha de millorar el contingut. Parlem massa de

política i d'esport, i falta donar més espai a altres continguts de l'actualitat.

I d'altres anys?

D'altres èpoques destacaria la labor

“El Diarriet és una part molt important de la nostra ciutat i ha viscut com cap altra publicació la història del nostre poble”

d'Àngel Giner. Sempre m'han agradat les entrevistes curtes. Ell va saber transmetre allò que la gent volia llegir. En la seua primera època feia entrevistes curtes fàcils de llegir, després va fer entrevistes a turistes i gent que venia de fora i en la època que va començar la informació del cor, ell va ser aquí en l'àmbit local un pioner. Amb ell t'asabantaves de totes les tafaneries. Tots el criticàvem, però el *Vinaròs* sempre es llegia per les esqueles i allò que escrivia Àngel Giner.

És curiós perquè tothom coincideix en el fet que era criticat però ningú no amaga que el llegia.

Sí, és així. Però ell va aconseguir publicar allò que la gent volia llegir.

L'època en què el *Vinaròs* es feia a Castelló aguantava per les pàgines d'Àngel Giner, que tocava els temes que li interessaven a la gent. I aquesta és una cosa que s'hauria de recuperar.

Va ser ell qui va dir que un dissabte sense *Diarriet* no seria dissabte.

És cert. No amago que un dels meus desitjos, que mai no he aconseguit, és imprimir *El Diarriet*. Crec que *El Diarriet* és una part molt important de la nostra ciutat i ha viscut com cap altra publicació la història del nostre poble. Durant aquests 50 anys, *El Diarriet* ha estat el notari, el testimoni de Vinaròs i no es pot deixar perdre.

Cap on creu que s'encamina el futur *El Diarriet*?

El Diarriet és un setmanari d'informació local i té dos solucions: fer-lo d'informació totalment local, en el sentit municipal de la paraula, o fer-lo com s'intenta ara. Considero que s'hauria de posar tota la informació municipal interessant com els acords de ple, llicències d'obres, d'activitat, etc. També hauria de tindre informació d'actualitat més social i no tan política. Falten entrevistes, que és una cosa vital. Parlar amb empresaris, esportistes, gent del poble en general, amb maquetació ampla, fotos grans que el faça més atractiu. *El Diarriet* hauria d'entrar pels ulls.

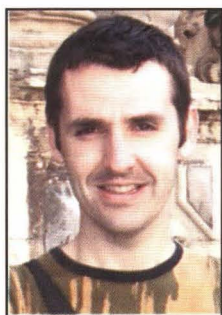
En uns anys, com recordarà l'època en què s'ha imprès *El Diarriet* sent vosté alcalde?

Estic content perquè crec que s'ha aconseguit que es faça un setmanari de qualitat, tot en color, amb bon contingut i una bona maquetació. Només li falta el “ganxo” que li done més vida. En uns anys m'agradaria que hi hagués menys política, menys esports i més actualitat i connexió directa amb la gent a còpia d'entrevistes, reportatges, biografies...

Cinquanta anys de *Diarriet* són molts anys per una publicació.

I per això he de felicitar a totes les persones que hi han participat, contribuït i treballat en la publicació i agrair a tots els vinarossencs que durant cinquanta anys han estat fidels a la publicació i la consideren seua de totes totes.

XAVIER PALOMO

Probablement, la manca de publicacions de caire científic a la nostra ciutat ha estat meritòriament substituïda pel nostre “diariet”. Molt li ha d'agrair l'Arxiu Històric Municipal de Vinaròs que ha trobat en ‘El Diariet’ una finestra per comunicar-se cara a cara amb tots els vinarossencs i les vinarossenques.”

50 anys de *Diariet*

“**A** *Vinaroz, nuestra patria chica, a cuyo servicio consagramos nuestro esfuerzo; en cuya prosperidad y grandeza ciframos nuestra ilusión. A Vinaroz y a todos los vinarocenses.*” Amb aquesta dedicatòria, bé no certament amb aquesta, primer calia deixar ben palesa la submissió absoluta al Generalísimo, obria portada el 30 de març de 1957 la revista setmanal *Vinaroz*. Setmanari de divulgació i informació local. Era el número 1 de l'any I.

Començava així la llarga caminada, cinquanta anys no són cap broma, d'una revista segurament hereva de la llarga tradició periodística de la nostra ciutat. Durant mig segle *El Diariet* ha estat fidel testimoni del dia a dia de la nostra ciutat, convertint-se

en document històric del pols íntim i popular d'un Vinaròs que, probablement, s'ha vist obligat a assumir una dura realitat per a la qual sembla que no estava preparat.

Les seues pàgines han servit per donar a conèixer la nostra quotidianitat, però també per parlar d'història, per reflexionar sobre el passat. Durant mig segle, ha estat una plataforma immillorable per difondre el nostre ric, i innecessàriament maltractat, patrimoni documental, etnològic, arquitectònic, arqueològic, etc. Probablement, la manca de publicacions de caire científic a la nostra ciutat ha estat meritòriament substituïda pel nostre *Diariet*. Molt li ha d'agrair l'Arxiu Històric Municipal de Vinaròs que ha trobat en el *Diariet* una finestra per comunicar-se cara a cara amb tots els vinarossencs i les vinarossenques.

Xavier Palomo és arxiver municipal de Vinaròs

MOSSÈN MIQUEL ROMERO

Un día, al salir de la Asunción, me encontré con don Juan Bover que entonces coordinaba la redacción y la impresión del semanario. Hablamos un rato. Y me invitó a escribir en la revista. Acepté. Y en diciembre del mismo año, 1982, comencé a escribir en el popular ‘Diariet’.”

¡Felicidades mil, *Diariet*!

A la invitación de Marian Fonellosa, me sumo a este 50 aniversario de nuestro semanario. Con mucho gusto.

Llegué a Vinaròs el 4 de noviembre de 1982 para ejercer de cura en la parroquia de Santa Magdalena. El 22 ya comencé a dar clases de religión en el Colegio de la Asunción. Lo mismo haría después en el San Sebastián, en el Foguet, en el Quijote, en el Baix Maestrat, y en los institutos Vilaplana y Leopoldo Querol.

Un día, al salir de la Asunción, me encontré con don Juan Bover que entonces coordinaba la redacción y la impresión del semanario. Hablamos un rato. Y me invitó a escribir en la revista. Acepté. Y en diciembre del mismo año, 1982, comencé

a escribir en el popular *Diariet*. Un trabajo que de manera regular mantuve durante los 22 años que estuve en esta querida e importante ciudad de Vinaròs. Francisco Vaquer, a instancia mía, compuso un artístico logotipo que encabezaría la sección que titulábamos “Iglesia de Vinaròs”.

Me alargaría mucho. Y evocaría un montón de recuerdos agradables para mí. En este número extra, cabe agradecer y felicitar a los creadores del *Vinaròs-Diariet*. Su colección es ahora un tesoro para nuestro pueblo. Y habría que felicitar a los redactores. Y a los lectores, fidelísimos, que han conseguido que hayamos hecho del V-D un referente sólido para la historia de este Vinaròs, *trosset de cel*.

Mossèn Miquel Romero va ser rector de la parròquia de Santa Magdalena i col·laborador del Diariet

EMILI FONOLLOSA

“Els mestres em van animar que escriguera una extensa crònica de la visita, ja que ja veien en mi inquietuds periodístiques i aquesta potser va ser l’esperó per, des d’aquell moment, quedar lligat per sempre amb el món de la premsa.”

Marian, directora abans i ara

Són més de vint els anys que porto col·laborant amb *El Diariet*, el nostre estimat i per sempre diariet, sens dubte sóc un dels col·laboradors més veterans, i això ho porto amb orgull. De tot aquest llarg temps, em ve de seguida a la memòria la que, si no recordo malament, va ser la primera crònica de relleu que vaig publicar a *El Diariet*. Era el curs escolar 1984/1985, era el meu primer curs sencer exercint com a mestre, després d’haver estat l’anterior fent diverses substitucions per la comarca. Tenia l’honor de ser un dels mestres inaugurals del col·legi Manuel Foguet i la primera directora del centre era la que ara dirigeix aquest setmanari, Marian Fonollosa. Curiosa coincidència, no? Així que per a mi, és com si Marian sempre haja sigut directora, siga en l’àmbit professional, siga en el vessant periodístic. Tornant a la primera crònica, va ser, ni més ni menys, que la de la “solemne” inauguració de l’escola; van vindre el conseller d’Educació Cebrià Císcar i altres autoritats. Els mestres em van animar que escriguera una extensa crònica de la visita, ja que ja veien en mi inquietuds periodístiques i aquesta potser va ser l’esperó per, des d’aquell moment, quedar lligat per sempre amb el món de la premsa. El que no vaig reflectir en la crònica va ser la gran anècdota de la inauguració: una de les autoritats va fer l’observació que al rètol d’un dels lavabos per a mestres hi havia una falta d’ortografia, perquè posava “professores” (amb

dues esses) (no s’adonà que el rètol estava escrit en valencià). Des d’aquella extensa crònica, sempre he procurat aportar un granet d’arena per ajudar a fer més completa la revista més vinarosenca. Després d’estar, prompte farà vint-i-cinc anys, implicat amb *El Diariet*, també voldria recordar una altra etapa que vaig estar com a mestre al M. Foguet perquè durant dos cursos vaig coordinar amb un grup d’alumnes una pàgina que fèiem al diariet anomenada “Llapis i goma”, la qual ens va suposar guanyar un dels prestigiosos premis, el Baldiri i Reixac. També vull recordar personalment que han fet molt per tirar endavant cada setmana *El Diariet* Julian Zaragoza, Josep Manuel Palacios, Emma Bas, Imma Castell... però sobretot, Joan Bover, que espero llegisca aquestes quatre ratlles des del butacó ben gros que s’ha guanyat al cel. Els temps han canviat, ara *El Diariet* ja no són “quatre fulls” amb poques fotografies (recordo la complexitat que antany suposava incloure fotografies i per descomptat totes en blanc i negre). Ara cada dissabte, tenim als quioscos un digne producte periodístic, gràcies a aquests grans professionals que són Yolanda Clares i Xavi Flores, dels quals vull destacar l’ús prioritari que fan de la nostra llengua (ja m’agradaria a mi també tindre permís per a fer-ho al diari provincial on col·laboro!). I també vull esmentar la tasca de Ximo Guimerà, tots sota la coordinació de Marian, la meua directora de sempre.

Emili Fonollosa és col·laborador del Diariet i director de la revista digital Vinaròs News

COLÒNIA VINAROSSENC A BARCELONA

“Para los vinarocenses que estamos lejos de nuestra ciudad, su recepción es un aire de patriotismo que esperamos con anhelo cada semana.”

Nuestra más sincera felicitación al semanario *Vinaròs* en su cincuenta aniversario. Para los vinarocenses que estamos lejos de nuestra ciudad, su recepción es un aire de patriotismo que esperamos con anhelo cada semana y sentimos que, aún desde lejos, formamos parte del alma de nuestro Vinaròs. Esta Colonia de Vinaròs a Barcelona agradece la simpatía y

cariño con que siempre han acogido en sus páginas las noticias relacionadas con la misma, y les animamos a seguir, pues *El Diariet* es el cordón umbilical que une Vinaròs con todos los vinarocenses, estén donde estén. Con esta fuerza común, no dudamos se podrán celebrar muchos más aniversarios, repitiendo pues nuestra felicitación más efusiva.

Promociones
MANOLO BALAGUER, S.L.

**Grupo
Inmobiliario
Vinaròs, S.L.**

¡ Construyendo futuro... !

PLAÇA DELS HORTS DEL ESCRIBANO, 2 - Tel. 964 45 60 11 - VINARÒS

CANAL 56

“Cincuenta años son muchos años, pero a nuestro entender todavía le queda mucho por contar de una ciudad en constante crecimiento que se ha situado en capital de una comarca a la que le depara un futuro realmente esperanzador.”

50 años de una tradición

Es difícil relatar en pocas líneas lo que ha supuesto *El Diarier* para una ciudad como Vinaròs que cuenta con una larga e importante trayectoria periodística cuando hablamos de publicaciones de carácter semanal, principalmente. Prueba de ello son los innumerables artículos que se han publicado en *El Diarier* en ese sentido gracias al trabajo desinteresado de muchos que desgraciadamente quedarán en el anonimato porque es difícil acordarse de todos.

A pesar de las nuevas tecnologías como Internet, entre otras muchas, *El Diarier* sigue conquistando el corazón de los vinarocenses con la frescura y el atractivo, por qué no decirlo, que le caracteriza.

Cincuenta años son muchos años, pero a nuestro entender todavía le queda mucho por contar de una ciudad en constante

crecimiento que se ha situado en capital de una comarca a la que le depara un futuro realmente esperanzador.

Todo el equipo de Canal 56 se suma a este emotivo cumpleaños más cuando *El Diarier* forma parte ya de nuestra vida. Felicidades, muchas felicidades a todos los que han hecho y hacen posible que nuestro querido *Diarier* sea una realidad desde hace cincuenta años.

Pero antes de despedirnos quisiéramos tener un pequeño recuerdo para dos personas que han formado parte de ese importante equipo y también el nuestro, como han sido José Luis Puchol y sobre todo Ángel Giner que reflejaron con artículos y fotografías buena parte de la historia de Vinaròs de los últimos cincuenta años. Información que posteriormente se ha fraguado en libros sobre nuestra historia, por lo tanto, *El Diarier* debería tener un puesto preferente en nuestra biblioteca. Felicidades.

ANNA FIBLA

“Els polítics que han governat el nostre poble han instrumentalitzat massa cops aquest mitjà de comunicació, precisament per la importància que l'atribueixen i, de vegades, enarborant fervorosament la bandera de la llibertat d'expressió, posant i traient directors i redactors, alguns dels quals fins i tot eren els mateixos alcaldes o regidors.”

CRÒNICA

Vaca sagrada

De primer, felicitar a tots els que durant 50 anys han participat en l'elaboració del setmanari *Vinaròs*. Una gran tasca que es mereix el reconeixement dels vinarossencs, i al que jo personalment m'afegeixo de cor. Fullejant els diferents números d'*El Diarier*, des dels seus començaments fins ara, ens adonem de seguida de l'evolució del nostre poble, de la nostra postguerra, de la democràcia i de l'actual segle XXI. És una eina imprescindible per conèixer la història més recent.

La característica principal del Vinaròs és que sempre ha estat editat per l'Ajuntament, és un mitjà d'informació públic. És aquesta institució municipal l'encarregada del seu funcionament i del seu manteniment, el que implica el gran component polític que ha tingut i té. En els seus inicis no cal ni dir-ho, la dictadura imposava unes normes molt estrictes a seguir i va ser utilitzat per

a difondre les idees del Movimiento.

Encara que pot semblar el contrari, ja en democràcia, la seua línia editorial no va canviar; em refereixo a fer-ne un ús partidista. Els polítics que han governat el nostre poble han instrumentalitzat massa cops aquest mitjà de comunicació, precisament per la importància que l'atribueixen i, de vegades, enarborant fervorosament la bandera de la llibertat d'expressió, posant i traient directors i redactors, alguns dels quals fins i tot eren els mateixos alcaldes o regidors. Crec, sincerament, que els vinarossencs davant la “vaca sagrada” llibertat d'expressió també hauríem d'exigir el dret de rebre tota la informació. I, per damunt d'ideologies, demanar solvència informativa.

No cal dir que en cinc dècades, i aquests últims anys en són un bon exemple, també hi han hagut persones d'opinions i de conviccions que han emprat el seu treball per fer el *Vinaròs* en majúscules.

Vinaròs

late con fuerza

Vinaròs es una ciudad viva. Una ciudad inmersa en un constante crecimiento. Impulsora de servicios e infraestructuras, bienestar y desarrollo para sus vecinos.

Ahora no podemos dejar de crecer. Hay que continuar trabajando para generar nuevos proyectos. Desarrollando un nuevo centro residencial y centro de día con viviendas tuteladas para nuestros mayores, facilitar el acceso a la vivienda a centenares de jóvenes, generar empleo, dotar de plazas públicas de guardería y desarrollar nuestra ciudad de una forma ordenada y sostenible.

No dejemos que el corazón de Vinaròs deje de latir...

Jordi Romeu - **nous temps a Vinaròs**

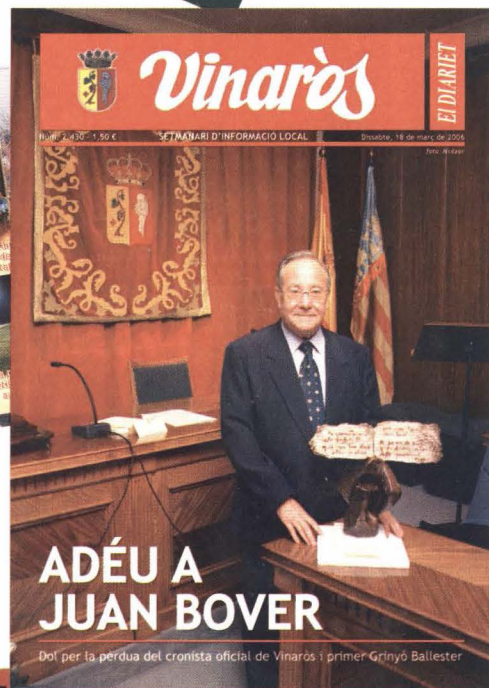
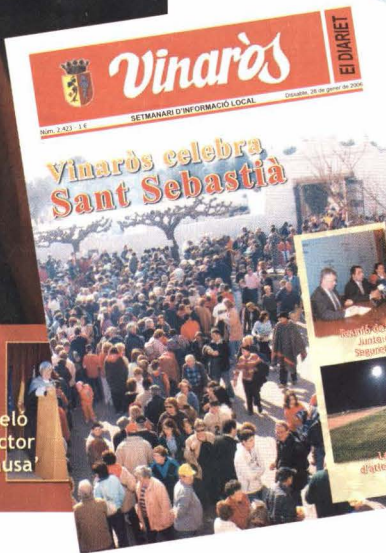
PSOE

Núm. 2.433 - 1,50 € SETMANARI D'INFORMACIÓ LOCAL Dissabte, 8 d'abril de 2006

foto: fotogrames.com

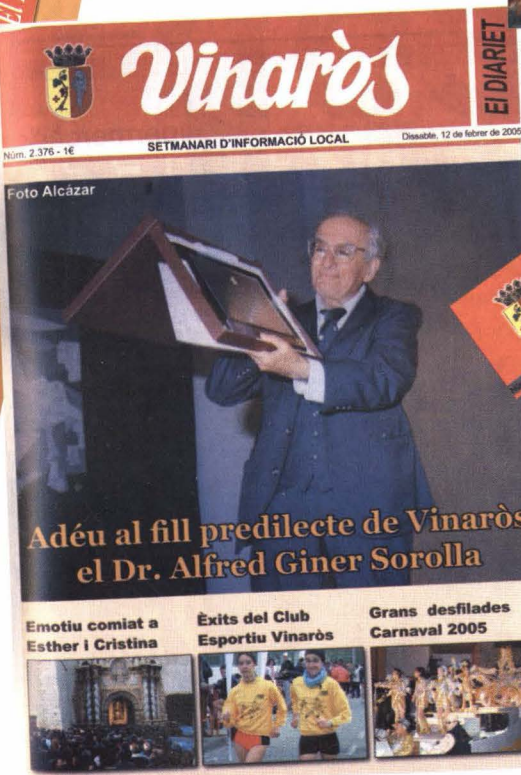

Programació de Setmana Santa

Eleccions a la COC

Adjudicades les obres d'ampliació de l'hospital

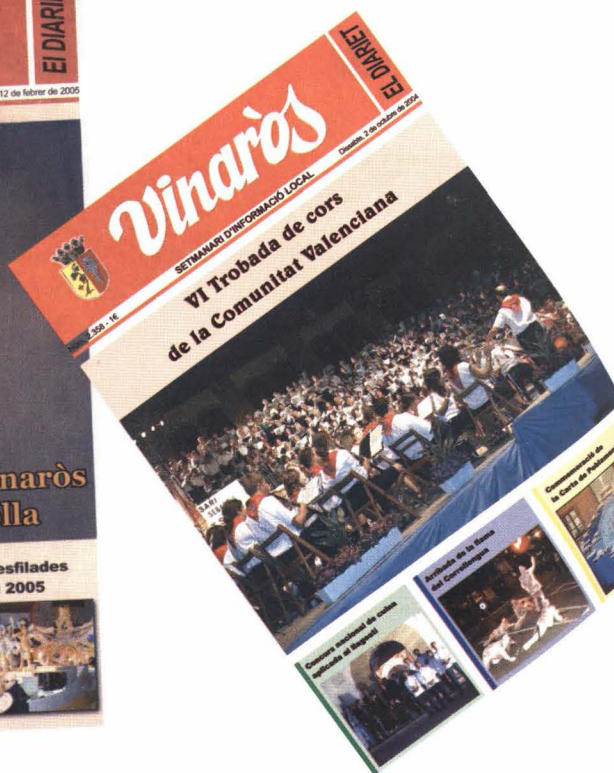
Pedro Barceló investit doctor 'honoris causa'

Emotiu comiat a Esther i Cristina

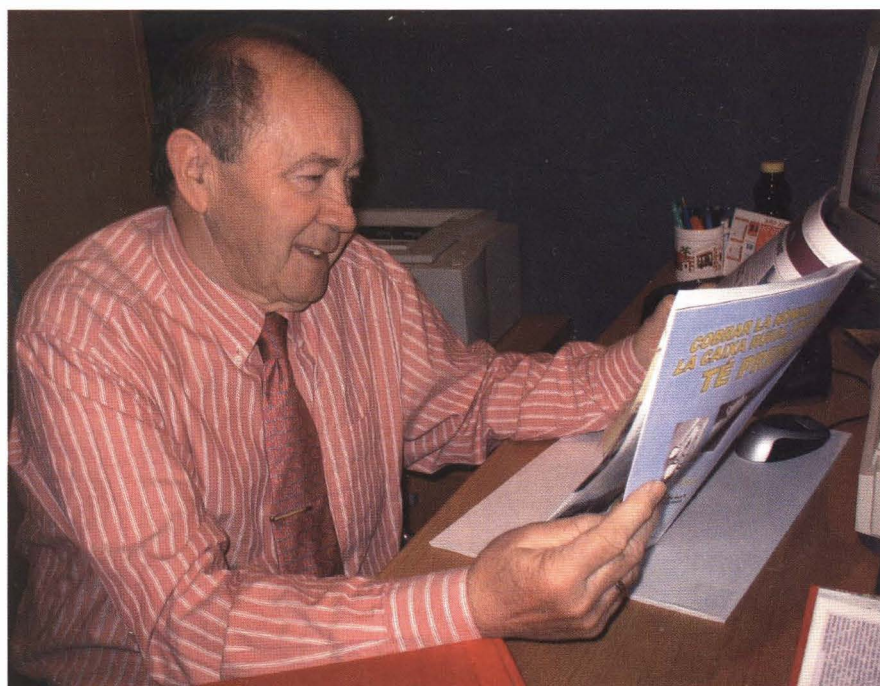
Èxits del Club Esportiu Vinaròs

Grans desfilades Carnaval 2005

Francisco Vaquer

35 anys de publicitat al *Diariet*

INFORMATOR
HOJA SEMANAL DE INFORMACION Y RECLAMO

VINAROZ

Durant el temps que el setmanari no es va publicar, Francisco Vaquer va ser l'impulsor, juntament amb Vicent Vidal Tabueña, d'un full informatiu anomenat *Informator*. La seua missió era suplir la mancança informativa que hi havia a la ciutat. L'*Informator* oferia informació local, de farmàcies, pel·lícules i publicitat. Vaquer va dissenyar la seua capçalera l'any 1978.

Francisco Vaquer se n'encarrega des de fa 35 anys de la publicitat al *Diariet*, una feina que resulta essencial per mantenir la publicació setmana rera setmana. Quan Vaquer va obrir la seua empresa, a Vinaròs no hi havia una cultura publicitària, la qual cosa dificultava molt una tasca per a la qual va comptar sempre amb la col·laboració del seu pare. En els seus inicis, a partir de l'any 1963, i durant molt de temps, els anuncis els confeccionava manualment. Actualment, les noves tecnologies faciliten la feina.

Antonio Gerada Puchal, "Juanito"

Comença a col·laborar en El *Diariet* l'any 1957 portant la secció de publicitat i esqueles. Posteriorment continuarà la seua col·laboració en l'empresa PubliVaquer, fins la seua jubilació l'any 1982.

JULIÁN ZARAGOZÁ

dies
actualitat de
Vinaròs

“Encara recordo aquells viatges a la impremta Jordi Dassoy de Sant Carles de la Ràpita, eren els dijous a últimes hores del dia, quan anàvem a la veïna ciutat del Montsià, en vehicle propi, per ultimar 'El *Diariet*'.”

50 anys d'El *Diariet*

La celebració d'un aniversari sempre és motiu d'alegria i més tot just ara quan celebrem els 50 anys del setmanari *Vinaròs*, el diariet que cada dissabte forma part de moltíssimes llars de Vinaròs. I és que sempre és bo estar al dia de tot el que passa més a prop que és el que més ens interessa.

El mig segle de vida del *Vinaròs* ha d'estimular-nos en la nostra relació veïnal perquè la comunicació és essencial en tots els àmbits i més en la societat d'avui en dia. Encara recordo aquells viatges a la impremta Jordi Dassoy de Sant Carles de la Ràpita, eren els dijous a últimes hores del dia, quan anàvem a la veïna ciutat del Montsià, en vehicle propi, per ultimar *El Diariet*. Això sí, durant la setmana les col·laboracions i la publicitat s'enviava amb l'autobús de línia en un gran sobre amb l'anagrama de l'Ajuntament. Sens dubte, era una altra manera de treballar. Jo personalment el que

més recordo de la meua etapa al setmanari *Vinaròs* va ser la moció de censura, fet democràtic naturalment, però que em va servir per conèixer una mica més els polítics municipals d'un ajuntament que és el que edita *El Diariet*, tampoc no puc oblidar el director d'aquells temps, Juan Bover (E.P.D.), ja que cada setmana compartíem viatge fins a la Ràpita i després omplíem el setmanari *Vinaròs*, tasca gens fàcil tant en el seu interior com en la portada com a fil comunicador dels diferents colors polítics d'una ciutat que sempre ha estimat la premsa escrita.

El *Vinaròs* és una publicació plural i hem d'estar orgullosos de celebrar els 50 anys perquè possiblement n'hi hagen pocs a l'Estat espanyol que tinguen esta edat i més amb el suport del corresponent ajuntament de cada legislatura que és el que vota el poble, per tant entre tots li hem de donar llarga vida al nostre estimat *Diariet*, el que tanta falta ens fa cada cap de setmana.

Vinaròs EDIARIET
Núm. 2.449 - 1,50 € SETMANARI D'INFORMACIÓ LOCAL Dissabte, 6 de gener de 2007

VISCA SANTOS

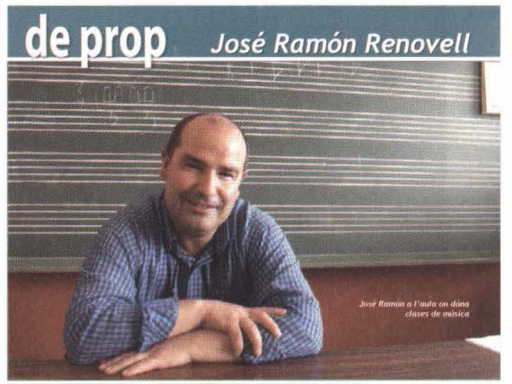
Després de quatre anys sense actuar a Vinaròs, la foscora de l'església arxiprestal va ser l'escenari de la interpretació del *No al No*

El madrileny Alberto Moreno guanya el Concurs de Cuina aplicada al llagostí

El certamen atrau nombros públic i mitjans de comunicació

de prop José Ramón Renovell

José Ramón a l'aula en d'una classe de música

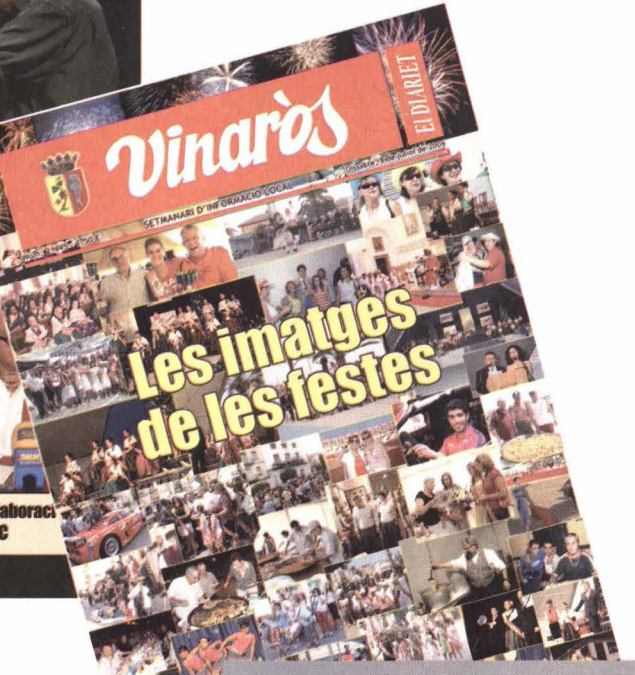
Indrets de Vinaròs: EL CARRER MAJOR

LA ALIANZA obre el centenari amb un logo i un calendari commemoratiu

Adjudicada l'elaboració del PLA ACÚSTIC

Les imatges de les festes

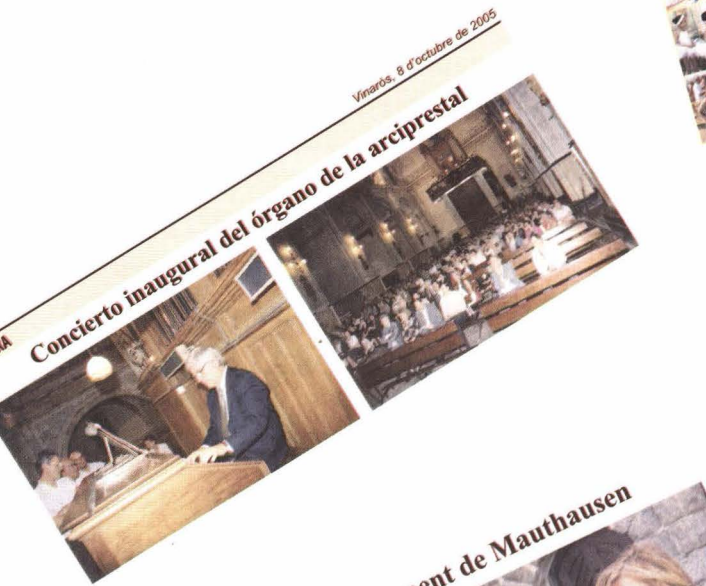
Cultura

Pedro Barceló, nuevo doctor honoris causa por la Universitat Jaume I de Castelló

Pedro Barceló: "Mai no..."

Vinaròs, 8 d'octubre de 2005

Concierto inaugural del órgano de la arxiprestal

Indrets de Vinaròs (1)

El Jardí de Sòl de Riu

El litoral potser és la part del territori valencià que més ha canviat en les últimes dècades. També ho ha fet pràcticament tot el litoral vinarossenc. Sòl de Riu, en canvi, és de les úniques zones que s'ha mantingut quasi sense modificacions al llarg dels últims segles. Aquest entorn de gran bellesa paisatgística va començar a formar-se fa milers d'anys. El delta de l'Ebre ha influït en la forma dels penya-segats, de la peculiar vegetació i de la rica fauna que s'hi pot trobar. Ens endinsem a l'interior del jardí de Sòl de Riu.

Vinaròs, 765 anys

Vinaròs hufa los espelmes del seu 765 aniversari

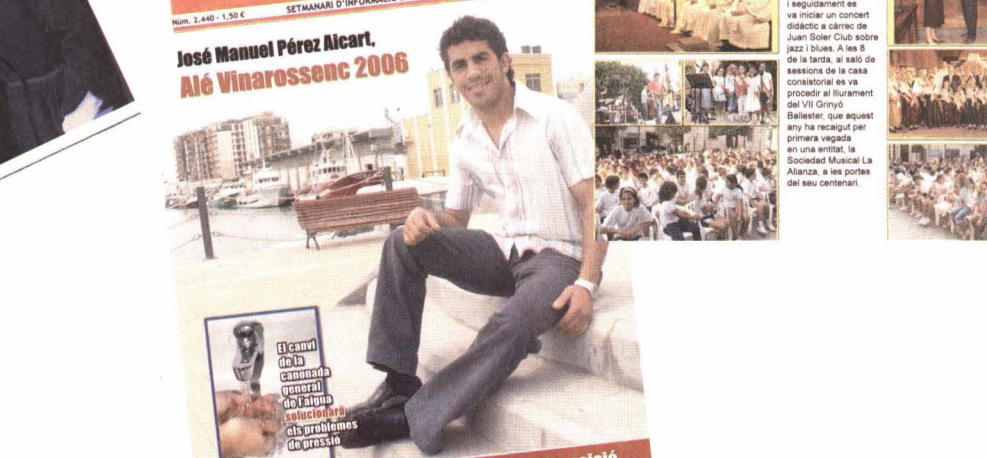
Commemoració de l'alliberament de Mauthausen

REDACCIÓ
En aquests darrers dies s'han dut a terme a Europa tota una sèrie d'actes en commemoració del setantè aniversari de l'acabament de la Segona Guerra Mundial i de la derrota del nazisme. Entre aquests, cal remarcar el realitzat a Mauthausen, un dels camps d'extermini (encara que estant catalogat com a camp d'espanyols que s'havien exiliat a França després de la Guerra Civil Espanyola. De tots els camps supervivents, 2.335. Ara en resten molt pocs supervivents. De Vinaròs són un, Francisco Batiste Bala, de la Caixa Vinaròs, i a qui se li va atorgar la primera Medalla d'Or de la ciutat de Vinaròs. Per aquesta commemoració es va desplaçar per honorar la memòria de les vinarossencs per honorar la memòria de les víctimes de la ciutat. L'acte va comptar amb la presència del president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, sent el primer president d'estat que ha visitat aquest camp de concentració. Zapatero va confessar a Francisco Batiste, que va actuar com a guia

Núm. 2.440 - 1,50 € SETMANARI D'INFORMACIÓ LOCAL Dissabte, 27 de maig de 2006

José Manuel Pérez Aicart, Alé Vinarossenc 2006

El canvi de la canonada general del litoral vinarossenc i els problemes de pressió

Màxima tensió entre l'Equip de Govern i l'oposició

50 anys de portades

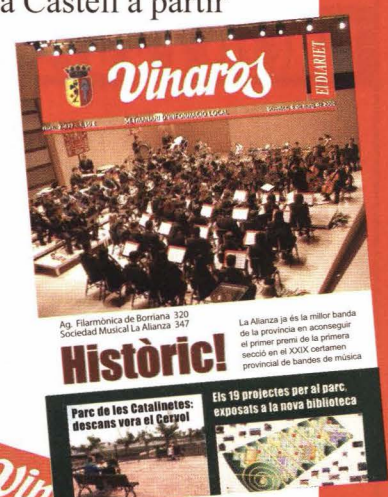
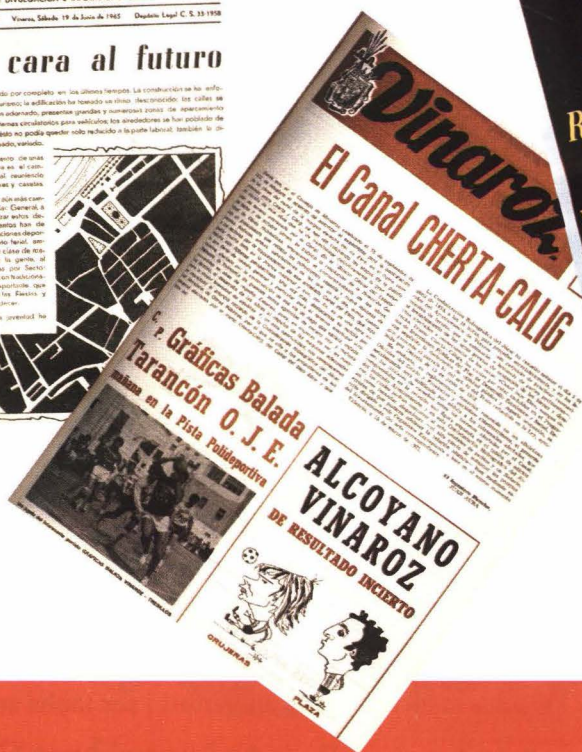
Des de l'any 1957, les pàgines de *El Diariet* han estat sempre testimoni de l'actualitat i la història de Vinaròs. El testimoni gràfic i escrit dels seus 50 anys de vida el situen com el principal referent per conèixer la informació local. Des de finals dels anys cinquanta, els avanços tecnològics han estat molts, la qual cosa es reflecteix en la evolució de les seues pàgines, però l'esperit continua sent el mateix des del primer dia: un treball seriós al servei de la societat vinarossenca. El repàs a les portades d'*El Diariet* dels últims 50 anys no només mostra la transformació viscuda per un mitjà de comunicació que va viure la dictadura i que va créixer amb la democràcia. Un cop d'ull a les portades ens mostra una visita ràpida per la nostra història.

L'evolució impressora d'*El Diariet* es pot contemplar perfectament si tenim en compte les diferents impremtes que li han donat vida al llarg d'aquests anys. Des de la calidesa de la tipografia dels seus inicis i d'una acurada impressió pròpia de l'època (impremta Soto, 1957-1967), es va passar, l'any 1967, a una impressió més moderna amb canvis estètics evidents que van afectar la portada i el seu interior (impremta Mialfo, 1967-1978). La capçalera amb el nom correcte de la ciutat no es va imprimir fins l'any 1979 (impremta Dassoy). A partir d'aquest any i fins l'any 2000 es van succeir diferents canvis estètics en la portada que van afectar sobretot al format de la capçalera, que amb el pas dels anys es va reduir. La impressió a Castelló (Pecsa, 2000-2004) va suposar un fort canvi estètic tant a les portades com a l'interior de la publicació, adequat al periodisme actual, que s'ha mantingut, tot i que amb altres canvis estètics amb la seua impressió a la impremta Castell a partir de l'any 2004 fins a l'actualitat.

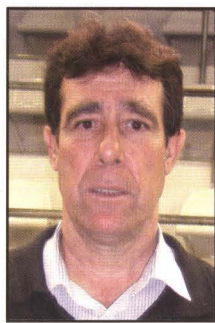

Vinaroz cara al futuro

El passat de Vinaroz ha canviat i el futur ha estat sempre el mateix. La construcció de la infraestructura de transportes, el desenvolupament de les indústries, la creació de zones de recreació i el desenvolupament de les activitats culturals, són els elements que han contribuït a la transformació de la ciutat. Però, tot i així, cal recordar que el desenvolupament de la ciutat ha estat sempre el resultat de la iniciativa i l'activitat dels seus habitants. Per això, cal continuar treballant per aconseguir un futur millor i més desenvolupat.

ANDRÉS ALBIOL

“ Recuerdo alguna anécdota, como cuando una vez se llevaron antes de hora el buzón de los escritos, y aquella semana no salió la pesca. Entonces un grupo de pescadores me preguntó que con qué derecho les habían quitado “su” hoja de pesca d’El Diariet’, a lo que les aclaré el entuerto.”

Felicidades *Diariet*,

Por tu medio siglo de singladura por este costero Vinaròs.

Recuerdo de jovencillo cuando jugábamos al fútbol infantil y salía fotografiado el equipo tras haber realizado alguna proeza en cierto partido. Los chavales estábamos ansiosos por ver la reseña que hacía nuestro emblemático e inolvidable Ángel Giner. Luego transcurrió el tiempo y *El Diariet* ya venía a formar parte de nuestras cotidianas vidas, pues solía ser reflejo de lo acontecido en la sociedad de la ciudad.

Más tarde, cuando un grupo de aficionados del Vinaròs C.F. formamos la Peña Vinaròs, *El Diariet* se hizo fiel reflejo de nuestras ilusiones futbolísticas.

Después se oían voces que en *El Diariet* no se reflejaban cosas del mar, y tal vez me picó el amor propio vinarocense, por lo que consideré que era una lástima teniendo a mano información pesquera, no comentar pasajes del mundillo marinero. Así que, puesto en contacto con los amigos Palacios y Bover, decidí abrir el ojo de buey para que todos los vinarocenses leyeran en *El Diariet* de primera mano las capturas y vivencias de sus gentes, tanto familiares, como amigos y conocidos.

De esta forma seguimos colaborando, y ya vamos a por

la tercera década, en tratar de engrandecer un poco la cultura marítima vinarocense por medio de esta ventana abierta al mar que tenemos en *El Diariet*.

La verdad es que nuestro *Diariet* es muy completo y actual en cuanto a información en general se refiere, pues de ello se encarga una empresa vinarocense (y ya era hora) la Imprenta Castell, con su equipo de redactores.

Recuerdo alguna anécdota, como cuando una vez se llevaron antes de hora el buzón de los escritos, y aquella semana no salió la pesca. Entonces un grupo de pescadores me preguntó que con qué derecho les habían quitado “su” hoja de pesca d’*El Diariet*, a lo que les aclaré el entuerto.

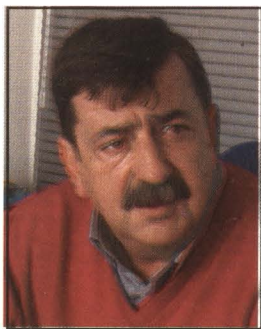
También resaltar que un grupo de maños le comentaba a otro de madrileños, que aquí en Vinaròs teníamos un diario que salía fotografiada la gente en fiestas, vacaciones, etc., como en revistas importantes de las capitales.

Y para terminar, dar las gracias a *El Diariet* porque fue el primer medio de prensa local que alzó la voz en contra del parque eólico que nos querían imponer aquí.

Ves *Diariet*, por eso y muchas cosas más, eres el más grande, y que sigas cumpliendo otros cincuenta. Enhorabuena.

Andrés Albiol és el responsable de la secció de Pesca

RAMON ADELL

“ Si alguna cosa ha distingit ‘El Diariet’ ha estat l’avidesa amb què els ciutadans de Vinaròs esperàvem la seua sortida cada dissabte. Ens contava coses que passaven al nostre poble. Una altra cosa és allò en què entre tots hem convertit la publicació en els últims anys.”

50 anys de *Diariet*

Com a vinarossenc em sento orgullós de l’existència del setmanari *Vinaròs* i del seu 50é aniversari; més per la demostració de tots els diferents governs municipals (uns més que d’altres, tot hi ha que dir-ho) per mantenir la seua publicació durant tots aquests anys que, en massa ocasions, pels seus continguts.

A causa de l’època de la seua aparició ens sobraven quan érem xiquets els seus apartats signats pel *jefe local* del Movimiento del moment (especialment la Consigna de cada setmana no ens agradava) però sí que ens han ensenyat coses els escrits i els versos de Paco Argemí, de Pepe Farga (Joe Correira) o de Manuel Foguet, entre d’altres, i potser per això hem d’agrair quelcom a la publicació que recordem d’aquella època dels primers 25 anys.

Els altres 25 anys (coincidents amb la restauració de la democràcia) han tingut pujades i baixades, però si alguna cosa ha distingit *El Diariet* ha estat l’avidesa amb què els ciutadans de Vinaròs esperàvem la seua sortida cada dissabte.

Ens contava coses que passaven al nostre poble.

Una altra cosa és allò en què entre tots hem convertit la publicació en els últims anys.

De vegades, no és més que una massa amorfa d’escrits on poca cosa transmetem als nostres conciutadans que no sia la desqualificació, la crispació o el pamfletarisme polític.

De totes maneres... feliç aniversari i per molts anys.

Ramon Adell és regidor de Participació Ciutadana

**GUILLEM
BLASI, S.L.**

**REPARACIÓN ELECTRODOMÉSTICOS - INSTALACIONES
DOMÉSTICAS E INDUSTRIALES - PROPANO / BUTANO**

Beretta
calderas
Venta y distribución
a profesionales

SERVICIO TÉCNICO OFICIAL

**BEKO
FAR**

**BLUESKY
BRU**

**HAIER
NORWOOR**

LUX DIRECT ESPAÑA, S.A.

PILAR, 27 - TEL./FAX: 964 45 29 16 - VINARÒS

TOTA LA INFORMACIÓ DE VINARÒS A INTERNET:

<http://news.vinaros.net>

***Construcciones
y Promociones***

PROBELCO, S.L.

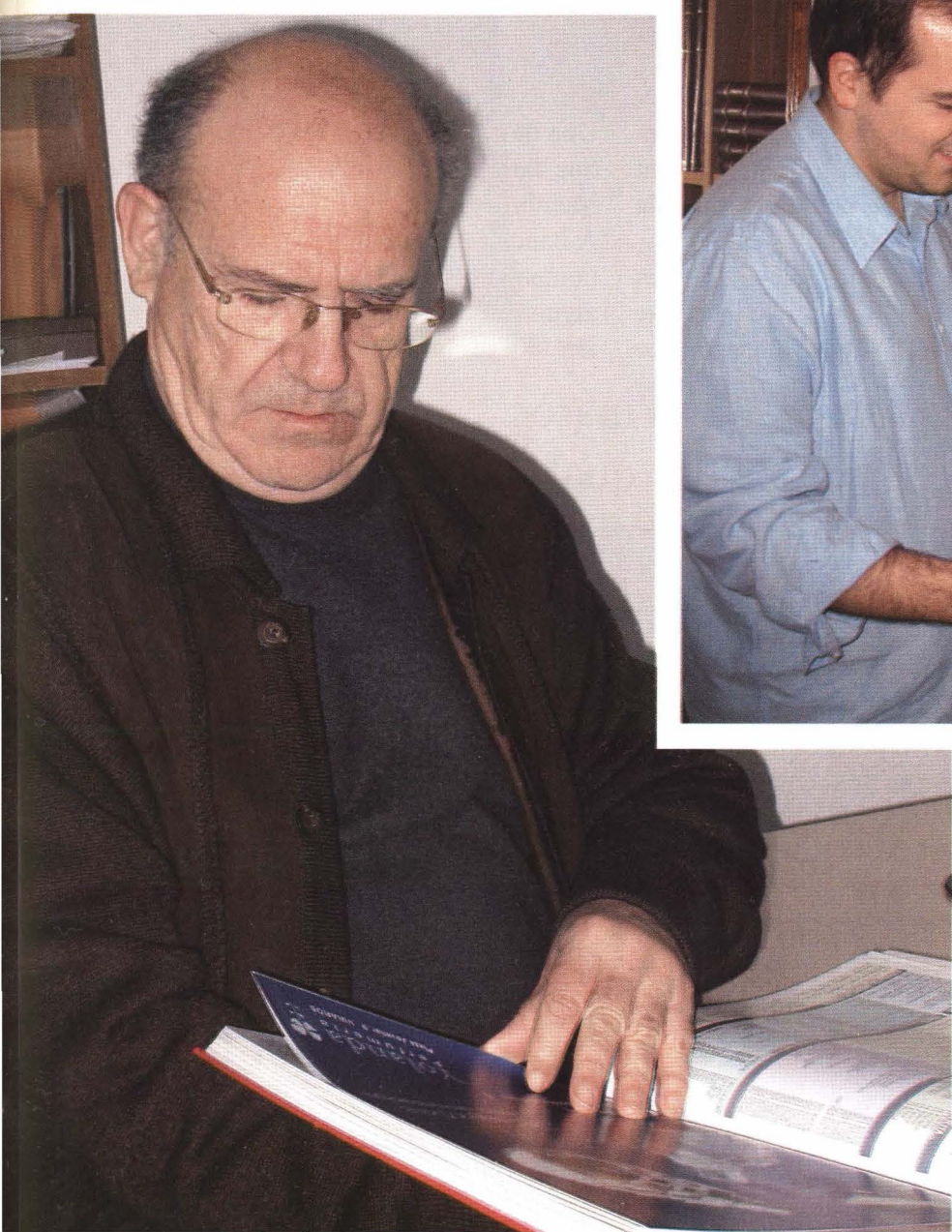
***EXPERIENCIA, BUEN SERVICIO
Y PROYECTOS DE CALIDAD***

Pasaje San Francisco, 35. Local 1 - 2 • Tel. y Fax 964 45 61 49 • VINARÒS

50 anys de fidelitat

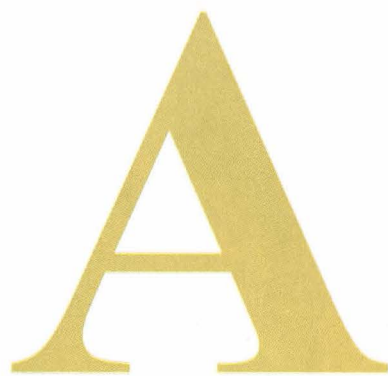
Yolanda Clares

Aquest exemplar d'El Diariet és el número 2.481 en els 50 d'anys d'història del setmanari però, ¿qui pot guardar tots els exemplars, des del número 1 del 30 de març de 1957? Doncs a Vinaròs hi ha qui ha trobat lloc i temps per col·leccionar el setmanari i té una autèntica enciclopèdia vinarossenca. I és que tal com afirmen tots els col·leccionistes de "Diariets", el Vinaròs ha reflectit la història del poble. A continuació, mostrem com una sèrie de vinarossencs han recopilat i guardat tots els Diariets i les històries que s'amaguen darrere d'aquesta passió per Vinaròs i el seu setmanari municipal

El Diariet en comú

Agustín Delgado, Ramón Redó i LLuis Gandia, tres dels col·leccionistes de Diariets que hi ha a Vinaròs

Agustín Delgado és ben conegut a Vinaròs a l'igual que la seua afició per colleccionar material de Vinaròs. Llibres, publicitat o cartells de festes, de bous, de carnaval, de setmana santa... I en aquesta extensa colecció no podia faltar la premsa de Vinaròs, inclòs, per supost, el Diariet de Vinaròs. Els primers numeros del Diariet els van adquirir els seus pares, els més recents, ells mateix, però molts exemplars han sigut aportacions de particulars que saben per la seua afició i contribueixen a ella. D'entre aquestes aportacions està la del número 1000 del Diariet, que es va publicar el 22 de maig de 1976 i que li va donar Agustín Cervera, del qual va eixir justament un article publicat eixa setmana. També del Diariet aprofita articles, reportatges o entrevistes relacionades amb algún personatge o fet determinant en la història de Vinaròs que després classifica. I és que defensa que si ara mateix alguna cosa és fàcil de trobar, dins de cent anys, serà molt difícil o impossible d'obtindre-la i utilitza un minuciós sistema de classificació i ordenació per carpetes.

Delgado posseix una bona recopilació del que ha sigut la premsa vinarossenca i és que tal i ell mateix assenyala, Vinaròs "ha sigut un poble avançat en premsa i periodistes" i recorda els noms de Rafael García, José Villalobos Febrer o Gabaldà Bel, els quals van ser fundadors de diaris. En total en la història de Vinaròs s'han editat 48 publicacions, encara que la veterana és el Diariet. "Quantes publicacions hem vist nàixer i tancar!" recordant que durant aquest 50 anys s'han editat moltes revistes amb poca durada. Creu que el secret de l'èxit del Diariet és ben simple perquè és una publicació que "a tots agrada, hi ha de tot, és familiar i és per a tots"

L'explicació de la proliferació periodística a Vinaròs es pot atribuir al caràcter obert e innovador que la ciutat sempre ha tingut i que segons Agustín Delgado, es deu a un port amb molta importància i influència i que mantenia un contacte en l'exterior "la qual cosa fa tindre mentalitat oberta i en ganes i afició per la informació".

Una de les troballes periodístiques que més recorda va ser quan va trobar un exemplar del diari "El Juglar", del qual no tenia la noció de que existira algun exemplar, tota una sorpresa. Encara que ara és difícil trobar-se en sorpreses d'aquest tipus ja que

"és difícil trobar més premsa perquè queden poques cases antigues i grans, de gent burgesa que era la que podia accedir a la premsa", explica.

Agustín va començar a col·leccionar coses de Vinaròs a l'any 1963, moment en el que va tindre ús de raó "cultural", encara que

Una de les més significatives serà la cesió que farà de 3000 llibres a la futura Casa Membrillera.

A banda té la seua colecció de llibres que nomenen la paraula Vinaròs o que tinguen alguna relació amb la localitat o que parlen d'alguns dels seus personatges. Per

"Sóc un enamorat de Vinaròs", diu Delgado, per explicar la raó per la qual s'ha dedicat durant estos anys incansablement a recollir, classificar i arxivar tot eixe material que supera el lloc per guardar-lo del que disposa

la seua afició per la recopilació l'ha tingut des de sempre, ja que de menut ja arrebegava postals i estampes de Vinaròs.

"Sóc un enamorat de Vinaròs", diu Delgado, per explicar la raó per la qual s'ha dedicat durant estos anys incansablement a recollir, classificar i arxivar tot eixe material que supera el pueste per guardar-lo del que disposa. No és d'extranyar que per això i també, per l'interés d'aportar patrimoni i fons bibliogràfic i cultural, Delgado ha cedit una bona part del seu fons cultural a diferents institucions, museus o associacions.

trobar-los ha requerit d'una àmplia tasca d'investigació que de la qual ha pogut recopilar més de 3000 llibres. "Leer, leer y leer miles y miles de libros con la ilusión de encontrar la cita sobre Vinaròs" se pot llegir al pròleg del seu llibre "Vinaròs a través de los textos literarios" on explica el seu mètode, encara que ara compta amb l'inestimable ajuda d'internet, "una ferramenta molt útil i que m'ha servit molt". No obstant, s'ha trobat en varies decepcions i ha adquirit llibres en els quals finalment no es nomenava Vinaròs.

Vinaroz

Lo que representa el Núm. 1.000 de "VINARÓZ"

1000 números de "VINARÓZ" ya son una gran cifra. Pero, ¿qué representa este número? ¿Qué significa para el pueblo vinarozero? ¿Qué representa para el mundo de la cultura?

Para "VINARÓZ" el número 1000 es un hito. Un hito que representa el esfuerzo de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico llegue a su milésimo número. Un hito que representa el compromiso de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico sea una herramienta de cultura y de información para el pueblo vinarozero.

El número 1000 es un hito que representa el esfuerzo de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico llegue a su milésimo número. Un hito que representa el compromiso de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico sea una herramienta de cultura y de información para el pueblo vinarozero.

El número 1000 es un hito que representa el esfuerzo de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico llegue a su milésimo número. Un hito que representa el compromiso de un grupo de personas que han trabajado para que este periódico sea una herramienta de cultura y de información para el pueblo vinarozero.

"Enamorat" de Vinaròs

Agustín va començar a col·leccionar coses de Vinaròs a l'any 1963, moment en el que va tindre ús de raó "cultural", encara que la seua afició per la recopilació l'ha tingut des de sempre, ja que de menut ja arreplegava postals i estampes de Vinaròs.

Tradició familiar

La família Gandia guarda la col·lecció amb molta estima i considera que a través del Diariet es pot entendre com vivien els nostres pares i els nostres avis la seua joventut

Lluís Gandía collecciona el Diariet seguint la tradició familiar que va començar el seu avi l'any 1957. El pare de Lluís, Rafael era alumne del mestre Manuel Foguet, el qual va dir als alumnes que tenien la intenció de fer un setmanari d'informació local i que preguntaren a casa si volien subscriure's. Així s'inicia la col·lecció de Diariets que poseix la família Gandía i que sempre "han rebut puntualment" segons assegura Lluís.

I durant estos 50 anys, s'han assegurat de que així siguera ja que Rafael era ferroviari i "vaig estar 25 anys fora de Vinaròs i cada setmana el meu amic José Maria Martí, que treballava a correus, me l'enviava als diferents pobles me trobava i era allà on els guardava fins que quan tenia vacances els portava a Vinaròs per a continuar la col·lecció" relata Rafael. Una col·lecció que ocupa una enorme estanteria, sols dedicada al setmanari i que guarden per volums que han variat durant els anys, depenent del tamany. Al primers volums cabien dos anys, als d'ara, tres mesos.

Però a més del Diariet, els agrada col·leccionar la premsa local dels últims anys com el Crònica de Vinaròs, El Servol, Tribuna de Vinaròs o La Revista de Vinaròs. I és que tal i com assenyala Gandía "Vinaròs és una ciutat amb grans inquietuds, amb gent amb empena que fan que sorgixque

**"Després de 50 anys
coleccionant el Diariet no es
pot deixar, seria pràcticament
com abandonar un fill"**

la necessitat de transmetre tot el que passa al nostre poble, per això crec que des de sempre la premsa local ha jugat un paper fonamental dins de la societat vinarossenca", per això l'interés d'arreglar la premsa de la localitat.

Lluís Gandía seguirà coleccionant el Diariet perquè "és com una tradició familiar, a més a més després de 50 anys coleccionant-lo ja no es pot deixar, seria pràcticament com abandonar un fill". A més, el servix com a instrument de consulta i pensa que a través d'ell es pot "entendre com viuen els nostres pares i els nostres avis la seua joventut. Lle-

**"Mantindre un setmanari
durant 50 anys ha de ser un
orgull"**

gir el diariet d'anys anteriors és fer un viatge en el temps i en el meu cas servís per a descobrir de primera mà el passat més recent del nostre poble".

I dins d'este repàs, Gandía sol retomar volums d'anys anteriors al seu naixement i descobreix "coses que te fan parar a pensar on estava Vinaròs abans i com ha evolucionat". D'aquest viatge al passat recorda com als Setmanaris de les dècades dels anys 60-70 el títol era en roig i va morir el Sant Pare les lletres es tornaven negres.

Com a vinarossenc, Lluís considera que el setmanari és una característica que diferencia Vinaròs de la resta de pobles i mantindre un Setmanari com el Diariet durant 50 anys "ha de ser un orgull". A més, creu que s'ha mantingut 50 anys degut a "la proximitat als vinarossencs" i "per saber conjugar a la perfecció informació amb notícies de "societat", de ser capaç de tractar els temes més seriosos i oferir al costat la informació i les fotografies més diverses que retraten el dia a dia de la gent del nostre poble". També confesa que "els dissabtes no són el mateix si no poden llegir el Diariet".

Font de consulta

Per a Ramón Redó El Diariet
és una font de consulta i
documentació de les seues obres

R

amon Redó és a l'igual que Agustín Delgado, un apassionat col·leccionista i estudiós de Vinaròs i és per això, que al seu afany recopilador sobre el seu poble, s'inclou el setmanari Vinaròs. El seu pare va ser comprador del Diariet, però no el guardava, amb la qual cosa Redó va haver d'aconseguir números de la primera època gràcies a l'ajuda del seu amic Juan Bover. Segons relata Redó "a l'any 1974 Bover es va enterar de que els diariets sels guardaven a l'OJE (Organización Juvenil Española), en el local de la falange on se feien diverses activitats. Este local tenia un magatzem on se guardaven els setmanaris que havien sobrat i van agafar Juan i jo els Diariets des de l'any 1957". Gràcies a aquesta troballa va poder confeccionar la seua col·lecció de Diariets, encara que no estiga completa del tot ja que "hi ha números que no van aconseguir per ser de tirada limitada i dels quals no van sobrar", explica.

Redó té classificats i encuadernats els setmanaris de la primera i la segona època, però donat que ja són més de 2400 números de Diariets, ja hi ha problemes d'espai per almacenar els darrers exemplars. És per això, que actualment, el col·leccionisme s'ha redefinit i es dedica a "arreplegar i arxivar els articles i la informació d'allò que m'interesa". I és que el Diariet és per a Ramón una font de consulta que el servix per documentar-se en les obres que ell escriu: "Ara estic fent un llibre sobre andalusos a Vinaròs i acudo al Diariet per saber més coses sobre fets, entitats, informacions...". No obstant, el setmanari sempre invita a una segona revisió "en la qual sempre trobes més coses que en la primera vegada no havies vist" assenyala. Però també reconeix que compta amb l'ajuda i el "filtre" de la seua dona, la qual "l'lig primer el Diariet i em diu allò que he de llegir, lo que

m'interessarà", confessa.

Segons Ramón Redó, la llarga durada d'aquest setmanari en una població en tan-

De la primera època, destaca el paper que van exercir el mestre Manuel Foguet, José Molés o Mossen Milián, els quals van ofe-

El Diariet és per a Ramón Redó una font de consulta que el servix per documentar-se en les obres que ell escriu: "Ara estic fent un llibre sobre andalusos a Vinaròs i recorro al Diariet per saber més coses sobre fets, entitats, informacions..."

tes capçaleres que han tingut poc temps de vida, es deu sobre tot al recolçament de l'Ajuntament i de la gent a la qual "li agrada enterar-se de tot" i també constata l'interés que susciten les esqueles entre els lectors vinarossencs.

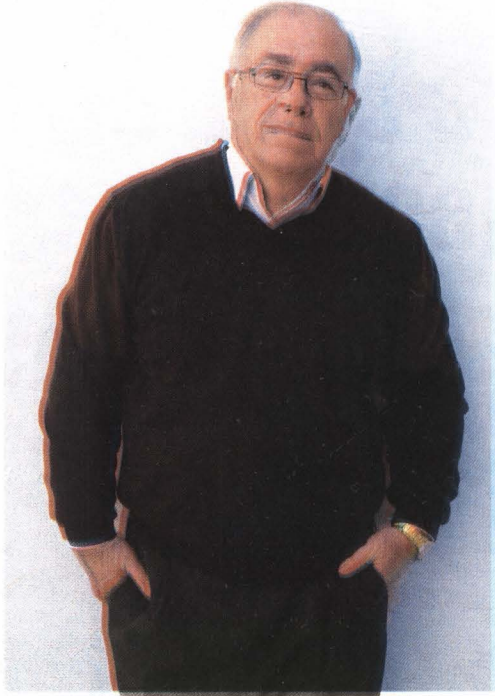
rir uns articles de diferent temàtica amb "un llenguatge culte amb molt de gust. Eren insuperables, sabien bé de què escribien". "El Diariet és essencial", conclou "reflexa lo principal que passe per el poble. És la revista capdavantera".

1957-2007

Vinaròs

Juan Febrer

Va repartir durant 12 anys el Diariet, des del número 2, l'any 1957

Agustín Roig

Durant 34 anys, des de la primera vegada que es va imprimir a Castelló, recollia els diariets i feia la distribució als repartidors. També se n'encarregava d'enviar-ne per correu

Montserrat Juanpere

Des de desembre del 2000 reparteix el Diariet i n'envia per correu als subscriptors foranis

Directors

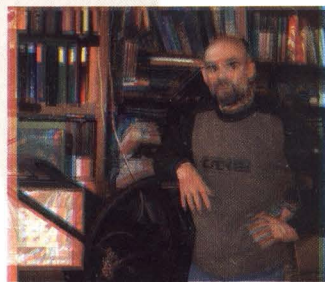
Jaime Nos Ruíz
 Fco. José Balada Castell
 Luis Franco Juan
 Juan Bover Puig
 J.M. Palacio Bover
 Pedro Vidal Tabueña
 Jordi Romeu Llorach
 Gaspar Redó Juan
 Salvador Oliver Fox
 Jacinto Moliner Meseguer
 Marian Fonellosa Torres

Impressors

Impremta Soto- Vinaròs (de 1957 a 1967)
 Mialfo – Castelló (a partir 1967 fins 1978)
 Dasso- Sant Carles de la Ràpita (a partir 1979-2000)
 Pecs- Castelló (7 octubre 2000 a juliol 2004)
 A.G.Impremta Castell- Vinaròs (des d'agost 2004)

Dos imprentes de Vinaròs

José Luis Soto

La impremta Soto, en la primera etapa i la impremta Castell, actualment, són les dues imprentes amb seu a Vinaròs que han imprès *El Diariet*

Pablo Castell

Nota de la redacció

En aquest especial no s'ha pretés fer una història del Setmanari, sino simplement reflectir alguns apartats que hem considerat interessants recordar.

Al llarg d'aquests anys han estat moltes les informacions publicades. Cinquanta anys, són molts anys. Tot no hi cap, la tria ha estat difícil.

Demanam disculpes a aquelles persones i entitats de tot tipus que potser es sentin decebudes, tots i totes han estat en el nostre pensament. A tots agraïm la confiança dipositada en *El Diariet*.

I moltes gràcies als fotògrafs de Vinaròs de totes les èpoques, als anunciants, venedors de premsa, publicistes i impressors.

AGDOJAVI

OTRAS EMPRESAS DEL GRUPO

 TRANSPORTE INTERNACIONAL
AGDOJAVI, S.L.
TEL. 961203063 FAX. 961203103 VALENCIA (SPAIN)

 TRANSPORT INTERNATIONAL
AGDOJAVI FRANCE, S.L.
TEL. 01 69466626 FAX. 91 69466627 PARIS (FRANCE)

 TRANSPORTE INTERNACIONAL
AGDOJAVI YECLA, S.L.
TEL. 968 752585 YECLA-MURCIA (SPAIN)

 FURNITRADE, S.L.
TEL. 96 3629864 FAX. 96 3622966 VALENCIA (SPAIN)

 Transmobel
Transporte Internacional al Servicio del Mueble
TEL. 93 6730040 FAX. 93 6730215 (BARCELONA) SPAIN

MUDANZAS INTERNACIONALES
TRANSPORTES - EMBALAJES - GUARDAMUEBLES

SERVICIO SEMANAL A TODA EUROPA

FRANCIA - BELGICA - HOLANDA - ALEMANIA
INGLATERRA - SUIZA - ITALIA - PORTUGAL

LLAMENOS AL 600 571 657
PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

TRANSPORTE INTERNACIONAL DE MUEBLES

www.agdojavi.com

Es una empresa líder en el transporte del mueble por toda Europa y especialistas en transporte y logística de ferias internacionales.

Flota propia de camiones, a través de la empresa filial Transportes Capsir, S.L.

CAMINO VIEJO DE SILLA, S/N - 46469 BENIPARRELL (VALENCIA) ESPAÑA

Email: agdojavi@agdojavi.com / tel (+34) 961203063 (6 líneas) - fax (+34) 961203103

PROMOCIONES INMOBILIARIAS GILABERT

- 7 chalets en la partida Boverals
avda. Francisco Balada
después de 4 caminos frente farmacia
- 49 viviendas en la c/ San Joaquín
esquina con c/ Aragón
- 5 chalets en la playa El Barco-Saldonar
- 8 apartamentos en la c/ Varadero al lado
de la Plaza de Toros
- 20 viviendas en la calle Asturias,
esquina calle San Fernando

PROMUEVE:

CONSTRUYE:

OBRAS y SERVICIOS
CUBERT, s.l.

**SI BUSCAS VIVIENDA EN VINARÒS,
ATENCIÓN A NUESTRAS PROMOCIONES:
INFORMACIÓN Y VENTA DIRECTAMENTE DEL PROMOTOR
EN c/ dr Fleming, 6 bajos VINARÒS Tel. 964 45 23 11
www.promohogar.com**

**CENTRO ECUESTRE
CIUDAD DE VINARÒS**
Pupilage - Escuela de Doma y Salto
¡CONOCE EL MONTAR COMO DEPORTE!
**Escuela de Doma Clásica y Salto
PUPILAJE Y MANTENIMIENTO**

**Yeguada Gilabert Cuenca
pura raza española**

**¡Animales
visitanos!**
ctra. Zaragoza Km.5
Tel. 687 867 938
Vinaròs (Castellón)
www.ecuvin.com

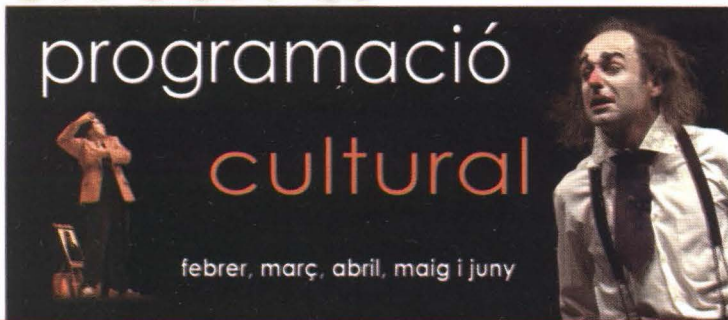
**BAR-BACOA
EL RINCÓN DEL CABALLO**
Almuerzos y comidas Tel. 610 382 299

PUCHOL-LLATSER

**Plaza Tres Reyes, 14
Tel. 964 454 390 y 964 454 351
VINARÒS**

cultura

primavera
2007

programació
cultural

febrer, març, abril, maig i juny

auditori municipal V. Ayguals d'Izco

Dissabte 31 de març de 17.30 h a 19.30 h. Carrers principals **música**

NOVA DIXIELAND BAND

"ens submergirem en el túnel del temps per aterrar en els bojos anys 20".

Aquesta frase resumeix l'esperit del grup. Aquesta formació es caracteritza pel seu to festiu i contagiosa alegria. Els seus espectacles, de gran qualitat musical, inviten a la participació del públic.

ABRIL
Dissabte 21 d'abril a les 18.00 h **teatre infantil**

TEATRO DE TÍTERES LOS DUENDES

"Caperucita, no gracias"

A Susanita li ha encarnegat el seu germà que cuida la seua mascota, un petit ànec. Ella intenta entretenir-lo, però els jocs que li proposa no són ben rebuts. Malgrat això, intenta "subomar-lo" amb llamineres ofertes. Finalment aplega l'hora de dormir i també li d'algunes pors que constituiran el tema central de la història. Temors tractats amb humor, sobre el conte de la Capuceta, en una versió lliure tractada amb molta imaginació i tendresa. Recomanada per a públic familiar. En castellà. Duració 50 minuts. Nacionalitat: Argentina

Divendres 27 d'abril a les 22.30 h. Cicle teatre "Fet act" de Diputació **teatre joves i adults**

CIA. HACER EL HUMOR.ORG

"FM El tao de la risa"

FM es femení i masculí, comèdia física i humor mental, una fantasia musical, la infermera que cura i el capellà que medita, la cura i "el cura", "lo cura", llocura. Tracta d'harmonitzar-se fent l'Humor amb si mateix i el món, per aconseguir així un "orgasme de riure" i per fi la pau mundial.

AGENDA CULTURAL

CAMPANYA D'ANIMACIÓ LECTORA: NARRACIÓ ORAL

Per a públic familiar

Horari: a partir de les 17.30 h

Lloc: Biblioteca Municipal

Organitza Regidoria de Cultura i Educació

24 abril	La màgia de Dario Piera	
8 de maig	Blai Senebre	(Catalunya)
15 de maig	Llorenç Giménez	(Comunitat Valenciana)

EXPOSICIÓ DE SETMANA SANTA

DEL 27 DE MARÇ AL 10 D'ABRIL
DE 18 A 21 HORES, DE DIMARTS A DIUMENGE.

A l'Auditori Municipal. Organitza Regidoria de Cultura i Educació, i JUNTA DE CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA.

NOVA DIXIELAND BAND

ANIMACIÓ DE CARRER

DISSABTE 31 DE MARÇ, DE 17.30 A 19.30 HORES.

Organitzen:

Regidoria de Promoció Econòmica i Comerç, i AFIC.

EXPOSICIÓ DE JOSEP MABRAS GIRONA

DEL 13 AL 29 D'ABRIL,
DE 18 A 21 HORES, DE DIMARTS A DIUMENGE

A l'Auditori Municipal.

Organitza Regidoria de Cultura i Educació.

Inauguració, 13 d'abril a les 19.00 hores.

CONTACONTES, PÚBLIC ADULT

a càrrec de Valentí Pinot

DIUMENGE 15 D'ABRIL, 19 HORES.

A la sala d'actes de la Biblioteca Municipal.

Organitza Regidoria de Cultura i Educació

"Utilitat de l'homeopatia en l'edat infantil"

a càrrec de Jesús Calvo Parra, metge homeòpata.

DIJOUS 19 D'ABRIL, 19 HORES.

ESCOLA DE FAMÍLIA:

A la sala d'actes de la Biblioteca Municipal.

"CAPERUCITA, NO GRACIAS"

DISSABTE 21 D'ABRIL, 18:00 HORES

XMOSTRA DE TEATRE FAMILIAR PLENILUNI: , de la Companyia TEATRO DE TÍTERES LOS DUENDES. A l'Auditori Municipal. Organitza: Regidoria de Joventut, Regidoria de Cultura i Educació, i Teatres de la Generalitat Valenciana.

FIRA DEL LLIBRE

DIUMENGE 22 D'ABRIL, De 10 a 14 hores a la Plaça Sant Agustí Cercavila de Nanos i Gegants

11:30 HORES. Activitats d'animació lectora que combinen la ciència i el coneixement amb la lectura: "Avions i objectes voladors" (Edats: De 8 a 12 anys)

A la Plaça Sant Agustí.

12:00 HORES CONCERT DE LA BANDA JUVENIL de la Societat Musical La Alianza a l'Auditori Municipal.

12:30 HORES. Espectacle de màgia a càrrec de Blai Senebre. A la Plaça Sant Agustí.

19:00 HORES. CONCERT DE QUARTET QUIXOTE, 2º Premi del Concurs de Música de Cambra "Ciutat de Vinaròs".

A l'Auditori Municipal. Organitza Regidoria de Cultura i Educació.

RECITAL DE POESIA ERÒTICA

a càrrec de Robert L'Eixabegó.

DILLUNS 23 D'ABRIL, 19:30 HORES. A la sala d'actes de la Biblioteca Municipal. Organitza Regidoria de Cultura i Educació.

EXPOSICIONS, MÚSICA TEATRE, CINEMA...

SERVICIO PÚBLICO

TAXI Lorca

Vinaròs

24 horas viajes concertados

646 698 197

RÍO CUARTO

Abrazo fraternal

Javier Balada y Juan Jure se abrazan a las puertas del ayuntamiento justo antes del hermanamiento entre las dos ciudades

Pleno municipal

La decisión fue adoptada por unanimidad de todos los grupos políticos de la corporación municipal

Ciudades hermanas

Yolanda Clares

Vinaròs y Río Cuarto ya están hermanadas. Toda la corporación municipal aprobó en el pleno extraordinario que se celebró el pasado lunes el pacto de hermanamiento entre ambas ciudades aprovechando la visita que ha realizado a Vinaròs una delegación procedente de Río Cuarto.

Pacto de hermandad

A la izquierda, la firma del acto de municipalidad en Río Cuarto en noviembre de 2005. A la derecha, el hermanamiento se firmó en Vinaròs el pasado lunes

& VINARÒS

Bendición de la plaza

Mossén Emili Vinaixa bendice la nueva plaza Río Cuarto situada en el complejo Miralles, entre la calle del Pilar i la de Sant Ramon

Esta delegación estuvo presente en este pleno extraordinario en el cual se rubricó el pacto por parte de las dos máximas autoridades de ambas localidades, el alcalde de Vinaròs, Javier Balada, y el presidente del Consejo Deliberante de Río Cuarto, Juan Rubén Jure. Los portavoces de los grupos políticos que forman el Equipo de Gobierno y el resto de la delegación argentina también suscribieron el pacto con su firma en un acto emotivo por el recuerdo del lazo que ha unido las dos ciudades debido a la gran cantidad de vinarocenses que emigraron a Río Cuarto.

Uno de los momentos en los que mejor se expresó el sentimiento de unión entre ambas ciudades fue cuando Juan Jure donó al Ayuntamiento la medalla que su abuelo obtuvo desde España. "Son dos ciudades separadas por el mar, pero unidas por la sangre", afirmó Jure, quien mostró que desde su ciudad tienen ganas de "fortalecer los vínculos con Vinaròs y conocer su cultura". Por su parte, Balada recordó que fueron 200 las familias las que fueron a Río Cuarto y que ahora hay unos 2.000 descendientes de vinarocenses en esa ciudad, por ello se firma "este pacto de unión para trabajar unidos y unir más lazos porque nos complementamos". También surgieron el nombre de personas que han contribuido a mantener la relación entre Río Cuarto y Vinaròs como Cecilia Lládser, Rómulo Miralles o Emili Fonollosa desde su portal *Vinaròs News*. Para finalizar el pleno, el Ayuntamiento de Vinaròs entregó a Juan Jure dos obsequios: una placa de Vinaròs y una gran lámina de la ciudad.

Después del pleno se inauguró la nueva plaza que tiene como nombre Río Cuarto y que se encuentra en el denominado Complejo Miralles. En la inauguración se recordó que los terrenos sobre los cuales se edifica la nueva plaza pertenecieron a la familia Miralles, de la cual estuvo Rómulo Miralles (nacido en Río Cuarto e hijo de vinarocenses), quien sugirió que la nueva plaza se llamara Río Cuarto y a quien se le hizo entrega de una bandera. Mossén Emili Vinaixa fue el encargado de bendecir la nueva plaza. Como culminación a la inauguración se hizo un intercambio cultural: actuó la bailarina argentina Karina (del ballet Iberia) y después lo hizo el grupo local Les Camaraes.

La delegación argentina ha realizado diversas actividades durante su estancia en Vinaròs como las jornadas de trabajo en diferentes comisiones o las visitas guiadas por Xavier Palomo por el término municipal. También se les homenajeó en la cena de despedida que se celebró el martes y en la cual actuó la coral Sant Sebastià. Esta visita complementa la que realizó la delegación vinarocense en noviembre de 2005 y donde se rubricó el acto de la municipalidad que hermanaba a ambas ciudades.

Bandera para Rómulo Miralles

Rómulo Miralles nació en Río Cuarto y es hijo de vinarocenses, los cuales fueron antiguos propietarios del terreno donde se sitúa la plaza. Él fue quien sugirió el nombre de la misma

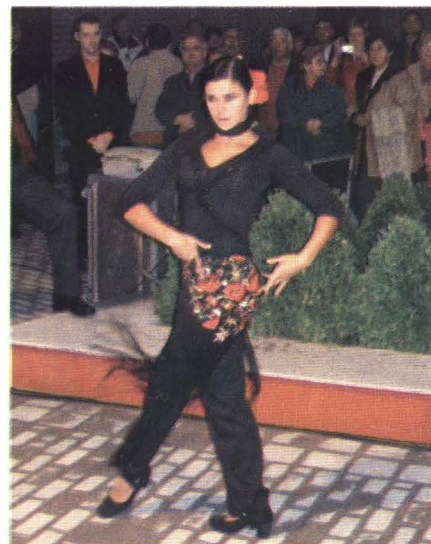
Entrega de obsequios

Vinaròs obsequia a Río Cuarto con una placa y una lámina de la ciudad

Hermanamiento de culturas

La bailarina Karina por Río Cuarto y Les Camaraes por Vinaròs mostraron de esta manera las raíces culturales de cada ciudad

esports

Gaspar Redó, cap d'esports

Rafael Marcos Simó

Siguen los buenos resultados para nuestros clubes

De los buenos resultados logrados por los equipos locales que están compitiendo en los diferentes frentes, hay que destacar esta semana sobre todo la extraordinaria, y a la vez escandalosa, victoria del equipo femenino senior de fútbol sala F.S. Vinaròs-Cala Montero, que en un magnífico encuentro disputado en el pabellón polideportivo municipal vapuleó sin contemplaciones al equipo F.S. Ibérico de Sagunto, nada menos que por 24-0 en la jornada correspondiente al campeonato provincial, del cual ya es virtual ganador.

También hay que resaltar en fútbol sala senior masculino la victoria de F.S. Vinaròs-Aguilera, que en un excelente partido venció también en la cancha del pabellón municipal al F.S. Librilla de Murcia en jornada de la Primera División nacional A endosándose un holgado 4-0, por lo que cada vez está más cerca de la permanencia.

En baloncesto, el equipo femenino senior C.B. Vinaròs-Augimar está confirmando a pasos agigantados su recuperación al vencer al fuerte conjunto Unicaja por 68-59 después de realizar un inteligente encuentro.

En cuanto al fútbol, el Vinaròs C.F. logró un importante empate con sabor a victoria contra su eterno rival, el C.D. Benicarló, en un clásico "duelo" de rivalidad comarcal donde el protagonista fue la gran deportividad de los dos equipos. ¡Así debe ser!

Los veteranos también ganaron en el terreno de juego del Sant Jaume d'Enveja dentro de la liga de fútbol Veterano Catalunya-Sud, por lo que están a un paso de lograr un nuevo título. Enhorabuena a todos, animándoles desde esta columna deportiva a seguir en esta trayectoria.

Suma y sigue

Se reanudó la competición con el derbi por excelencia y a pesar que no hubo goles –fue lo único que le faltó al partido–, se vio un buen espectáculo y el numeroso público asistente tanto de un equipo como de otro al final salió contento porque al saberse el resultado del Alcora y Borriol, se ampliaba un poco la ventaja en la lucha por la permanencia. Comportamiento exquisito tanto en la grada como en el terreno de juego, siendo la única nota negativa la grave lesión de Masip en un encontronazo fortuito con Layo.

El partido

Los langostineros jugaron sus bazas y desde el pitido inicial se fueron a por el partido presionando muy arriba a su rival. El primer tiempo fue un monólogo albiazul que no se tradujo en el marcador. En la reanudación, el juego ya se igualó merced a los tres cambios que realizó de salida el cuadro benicarlano. El balón ya rondaba ambas porterías, pero el rey gol no llegó y terminó tal como empezó.

La nota negativa

No tuvo suerte Masip en la vuelta a lo que ha sido su casa y afición de siempre. En un encontronazo fortuito salía malparado rompiéndose el pómulo y afectar el golpe a un hueso del oído y a un nervio. El jugador fue trasladado a Castelló donde fue intervenido y al igual que Pol –que ya ha sido intervenido de su lesión–, dice adiós a la temporada. Tan sólo desearles una rápida y mejor recuperación y que el año que viene puedan seguir atesorando su calidad en los terrenos de juego.

La jornada

El duelo particular entre el Vall d'Uixó y el San Pedro se inclinó para el lado local, lo que unido a las derrotas del día anterior de Alcora y Borriol hace que el punto sumado les venga bien tanto al Vinaròs como al Benicarló para ampliar un poco su ventaja respecto a sus perseguidores en la lucha por la permanencia. Alcalà y Sant Mateu eran goleados en sus desplazamientos a Borriana y Sagunt, por lo que cada vez tienen más cerca la Primera Regional que en un par o tres de semanas podrían estar ya matemáticamente descendidos. Por la parte alta, el Almassora doblegaba al líder Vila-real, ajustando la clasificación beneficiándose también el Benicàssim. El Vilafamés y el Sant Jordi empataban en su envite y el Saguntino, Almenara y Orpesa sacaban sus tres puntos. Si la lucha por la permanencia está abierta a pesar de que hay dos plazas casi cubiertas, la lucha por arriba es más abierta aún, nueve puntos son los que separan al líder Vila-real del Acero, décimo clasificado, por lo que los equipos que están implicados tienen que sumar de tres en tres si no quieren perder el tren de la promoción y se están cumpliendo los pronósticos que decían que esta temporada iba a ser la más igualada y competida de los últimos años. Esta jornada presenta varios partidos atractivos e interesantes con enfrentamientos directos. Por su parte, el juvenil perdía su partido en Torrelblanca frente al Platges de Torrenostre, con lo que no pudo colocarse líder.

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS · ACTIVITATS ESPORTIVES DEL CAP DE SETMANA

DISSABTE, 31.03.2007

HORA	ESPORT	CATEGORIA	PARTIT	LLOC
9.30	JOCS ESPORTIUS			Pavelló Poliesportiu – Pista 2
10.00	HANDBOL		ESCOLES ESPORTIVES D'HANBOL	Pavelló Poliesportiu – Pista 1
17.30	FUTBOL SALA	JUVENIL MASC	MAESTRACK - LLANGOSTÍ- LES USERES	Pavelló Poliesportiu – Pista 2
20.00	FUTBOL SALA	SENIOR MASC.	CALA MONTERO VINARÒS F.S. - PLAYAS DE CASTELLÓ F.S.	Pavelló Poliesportiu – Pista 2

DIUMENGE, 1.04.2007

HORA	ESPORT	CATEGORIA	PARTIT	LLOC
9.00	FUTBOL	ALEVÍ	VINARÒS C.F. C - PLATGES TORRENOSTRA A	
10.00	FUTBOL	BENJAMÍ	VINARÒS C.F. A - C.D. RODA A	Camp Municipal Les Capsades
10.30	FUTBOL	BENJAMÍ	C.E. CIUTAT DE VINARÒS - C.F. LA JANA	Camp Municipal Les Capsades
11.00	FUTBOL	ALEVÍ	VINARÒS C.F. A - C.D. RODA A	Camp Municipal Les Capsades
11.30	FUTBOL	ALEVI	C.E. CIUTAT DE VINARÒS - C.F. LA JANA	Camp Municipal Les Capsades
12.00	FUTBOL	BENJAMÍ	VINARÒS C.F. C – BENICARLÓ D	Camp Municipal Les Capsades
12.00	FUTBOL	PREBENJAMÍ	VINARÒS C.F. - BENICARLÓ C	Camp Municipal Les Capsades
16.00	FUTBOL	AMATEUR	C.E. CIUTAT DE VINARÒS - RACING CLUB DE BENICARLÓ	Camp Municipal Les Capsades
18.00	BASQUET	JUVENIL FEM.	GRUPO INMOBILIARIO - C.B. PEGO	Pavelló Poliesportiu – Pista 2

DIES: 1 DE ABRIL

EXCURSIONS HIVERN 2007 AULA DE NATURA

HORA	SORTIDA	ACTIVITAT	INFORMACIÓ
6.00	DES DE L'AULA DE NATURA	XODOS - PENYAGOLOSA	Raül Oliver, tel. 630 571 769

Aquests horaris poden variar.

Al derbi del Maestrat sólo le faltaron los goles (0-0)

Tras un partido que contó con casi todos los ingredientes de un derbi futbolístico, los dos equipos se emplearon a fondo a lo largo de los noventa minutos. Hubo ambiente en las gradas, cosa que hacía tiempo no se veía y sobre todo deportividad.

0 BENICARLÓ: Calduch, Óscar, Piqueres, Jordi (Cornago, min 46) (Martorell, min 90), Layo, Bel, Xavi, Víctor Esbrí, Panisello (Irrigaria, min 46), Raúl Martínez (Iván, min 46) y Julve.

0 VINARÒS: Casanova, Pedro, Cristian, Masip (Vicente, min 9), Narcís, Armando, Espinosa, J.J. (Nelu, min 58), Agustín, Valentín y Marcos.

ÁRBITRO: Marines Morillo, delegación de Castelló, ayudado en las bandas por Álvarez Muñoz y López Lliberos. Mostró tarjeta amarilla a los locales Jordi, Raúl Martínez, Víctor Esbrí, Bel y Cornago; a los visitantes Valentín y Nelu; roja directa para Layo (min 78) y al auxiliar del Benicarló (min 90).

INCIDENCIAS: La mejor entrada de la temporada en el Municipal, unas 400 personas, con presencia de seguidores del Vinaròs C.F.

Vicent Ferrer

Eso hizo que los aficionados de los dos equipos saliesen contentos por lo visto sobre el terreno de juego, aunque todo el mundo coincidió que sólo le faltó al partido la salsa de los goles, pero ambos equipos no destacan por su facilidad de ver puerta. Un reparto de puntos que cabe considerarse como justo ya que cada equipo dominó más en un periodo del mismo y más conociendo los resultados de los equipos que están por debajo de la clasificación, que perdieron todos.

El primer tiempo fue para el Vinaròs, que sorprendió a los benicarlandos con una salida muy fuerte, dominando la parcela central del terreno de juego, desde donde se lanzaban balones en busca de sus delanteros que en las pocas oportunidades que tuvieron no estuvieron afortunados. En una acción a balón parado hubo un fuerte encontronazo del que salió mal parado el central del Vinaròs Cristian Masip. El Benicarló quería, pero no podía porque su rival estaba mejor ordenado, de tal

manera que pocas incursiones hubo hacia la portería defendida por Casanova.

En la segunda mitad, tras realizar tres cambios, aunque se volvió a quedar en el campo el de siempre, el Benicarló tomó el mando del partido, pero al igual que le pasó al Vinaròs, su dominio no se correspondió con jugadas de gran peligro, y con el abuso de entrar casi siempre por la misma banda se facilitó el trabajo defensivo del rival. La gran oportunidad local la creo Cornago, entrando por la derecha, pero su centro lo fallaron dos delanteros locales. Viendo como estaban las cosas Santi Forner decidió la entrada de Nelu, que supuso mayor peligro para el Benicarló. Una gran jugada del mismo, yendo directo al área forzó un agarrón de la camiseta y la posterior expulsión de Layo. La falta la sacó Armando y Calduch se adornó con una palomita.

Esa ventaja numérica la aprovechó el Vinaròs para irse más arriba en busca de la victoria, mientras que el Benicarló no supo aprovechar las jugadas de contragolpe.

esports bàsquet

Vinaròs

Una fuerte defensa del Augimar Vinaròs en el último cuarto sirvió para doblegar al Unicaja Canarias

El partido resultó muy tenso a lo largo de todo el encuentro, porque ambos quintetos necesitaban la victoria

68 AUGIMAR VINARÒS

(17+17+16+18): Laura Gil (11), Abril García (5), Estela Ferrer (18), Erika Gómez (26), Laura Jornet (6) –cinco inicial–, Eva Rojo (7), Ana Ocón, Patricia Expósito y Laura Pinto. 14 personales, sin eliminadas.

59 UNICAJA CANARIAS

(19+16+15+8): Verónica Matoso (8), Marta Medina (11), Daiza Alvarado (6), Jackie Weaver (7), Marian Alamo (16) –cinco inicial–, Yanira Pérez (2), Laura Fernández (2), Saray Cruz y Sara Morro (6). 24 personales, sin eliminadas.

ÁRBITROS: Madrid y Calatrava.

MARCADOR PARCIAL: 17-19, 34-35 (descanso), 50-50, 68-58 (final).

El juego de ataque del conjunto canario fue más variado, logrando entrar con más facilidad hasta la canasta, aprovechando el mínimo resquicio en la defensa local.

El partido resultó muy tenso a lo largo de todo el encuentro, porque ambos quintetos necesitaban la victoria para intentar mejorar su posición en la tabla y las vinarocenses, además, querían despedirse del público con una victoria, cosa que consiguieron, situándose al final de la jornada en la quinta posición.

Todo el trabajo efectuado por los dos equipos quedó en tablas al final del tercer cuarto, empate a cincuenta puntos, donde las tinerfeñas llegaron a tener una ventaja de cinco puntos, que no supieron mantener, porque Augimar Vinaròs apretó en defensa y logró recuperar varios balones.

La última fase del partido decantó la balanza para Augimar Vinaròs ya que el entrenador Ray Santana ordenó una defensa muy fuerte, presionando dos jugadoras a la rival que llevaba el balón. Ello propició recuperaciones, rápidas transiciones que sirvieron para colocar un parcial de 11-0 que fue determinante para la victoria local, pese a que en un último intento las canarias recortaron hasta los seis puntos, pero fue el canto del cisne.

El último partido de liga será en la cancha del Icaro Jovent Palma, que perdió en la cancha del Segle XXI. Un partido donde la quinta plaza definitiva estará en juego.

Texto y fotos: Vicent Ferrer/Vinaròs

El Augimar Vinaròs merced a una fuerte defensa en el último cuarto del partido logró imponerse a su difícil rival el Unicaja Canarias, tras verse un partido muy igualado en los tres primeros periodos, donde las diferencias en el electrónico siempre fueron mínimas.

Gustó el conjunto tinerfeño en su visita a Vinaròs, con un juego que puso en muchos apuros a las locales, que en los dos primeros periodos lograron estar dentro del partido merced a los triples sumados en los últimos instantes de posesión y a los balones metidos en la zona, donde tuvieron problemas para anotar debido al poderío físico de las pivots canarias.

RESULTADOS JORNADA 25 (24/03/2007)

Equipo	Puntuación	Fecha	Hora
DON PISO GIRONA - CADÍ LA SEU D'URGELL	70-67	24/03/2007	19:00
U.E. MATARÓ - OLIS SÓLLER JOVENTUT MARIANA	67-80	24/03/2007	19:00
I. TENERIFE AGUERE - BELLA EASO CASABLANCA	91-81	24/03/2007	18:00
FEMENÍ SANT ADRIÀ - GESPROARQ VILADECANS E.	42-88	24/03/2007	19:00
AUGIMAR VINARÒS - C.B. UNI-CAJACANARIAS	68-58	24/03/2007	19:00
SEGLE XXI - ICARO JOVENT PALMA	68-61	24/03/2007	19:00
NEXUS C.B. OLESA - IRLANDESAS	83-63	24/03/2007	19:00

CLASIFICACIÓN JORNADA

	Equipo	P.J	P.G	P.P	P.F	P.C	PTO
1	CADÍ LA SEU D'URGELL	25	23	2	1895	1577	48
2	OLIS SÓLLER JOVENTUT MARIANA	25	20	5	1919	1629	45
3	GESPROARQ VILADECANS ESTRUSAL	25	18	7	1685	1498	43
4	NEXUS C.B. OLESA	25	18	7	1765	1552	43
5	AUGIMAR VINARÒS	25	14	11	1734	1686	39
6	ICARO JOVENT PALMA	25	14	11	1727	1686	39
7	DON PISO GIRONA	25	12	13	1600	1647	37
8	C.B. UNI-CAJACANARIAS	25	11	14	1582	1645	36
9	IRLANDESAS	25	10	15	1510	1560	35
10	FEMENÍ SANT ADRIÀ A	25	10	15	1440	1611	35
11	SEGLE XXI	25	9	16	1444	1612	34
12	LA BELLA EASO CASABLANCA	25	8	17	1770	1862	33
13	ISLA DE TENERIFE AGUERE	25	5	20	1708	1874	30
14	U.E. MATARÓ	25	3	22	1460	1800	28

LES COL·LABORACIONS PER AL PRÒXIM DIARIET S'ADMETRAN FINS AL DILLUNS 2 A LES 13 HORES. MOLTES GRÀCIES.

III Campionat Local de Natació – Trofeu Grup Cala Montero

Club Natació Vinaròs – Cala Montero
El passat 24 de març, organitzat pel C.N. Vinaròs – Cala Montero, es va celebrar a la piscina Servol de Vinaròs, la segona jornada del III Campionat Local de Natació – Trofeu Grup Cala Montero, en què van prendre part un centenar de nadadors d'edats compreses entre els 6 i els 12 anys. En esta segona i definitiva jornada els més xicotets, pertanyents al grup G-0, van competir en els estils lliure i esquena, mentre que els grups G-1 i G-2 ho van fer en esquena i papallona. Com en la primera jornada, les distàncies van variar segons les edats dels nadadors. Així, el G-0 (nascuts en el 1999 i 2000) van nadar 25 m; el G1 (nascuts en el 1997 i 1998) nadaren

50 m i el G2 (nascuts en el 1995 i 1996) nadaren 100 m. Pel que respecta al sistema de puntuació, cal aclarir que segons l'ordre d'arribada, s'assigna una puntuació a cada nadador. El vencedor de cada categoria és el que més punts obté en la suma de totes les proves. En cas d'empat a punts entre diversos nadadors, figura en primera posició aquell qui la suma de tots els temps siga la millor. Finalitzada la competició, el regidor d'Esports, Felipe Fonellosa, va procedir al lliurament dels trofeus i medalles a tots els nadadors participants. Acabada esta segona jornada, la classificació final va quedar de la següent manera:

CATEGORIA G - 0 FEMENINA

Pos	NOM	ANY	25 LLIURES	25 BRAÇA	25 LLIURES	25 ESQUENA	TOTAL
1	MARIA COMPTE EJARQUE	99	25	25	25	25	100
2	LLÚCIA JAIME GÓMEZ	99	20	20	22	22	84
3	LAIA ALBIOL MARTÍNEZ	99	22	22	20	18	82

CATEGORIA G - 0 MASCULINA

Pos	NOM	ANY	25 LLIURES	25 BRAÇA	25 LLIURES	25 ESQUENA	TOTAL
1	MARTÍ SEGARRA BALAGUER	99	25	25	25	22	97
2	ERIC ARRAGONÉS BAYARRI	00	22	22	22	20	86
3	MIGUEL PUCHAL MERCADER	99	15	16	19	25	75

CATEGORIA G - 1 FEMENINA

Pos	NOM	ANY	50 LLIURES	50 BRAÇA	50 ESQUENA	50 PAPALLONA	TOTAL
1	AROA GUADIX CASTILLO	97	25	25	25	20	95
2	ARIADNA SIURANA MARCO	97	22	20	20	22	84
3	MIREIA QUERALT CHALER	97	20	18	19	25	82

CATEGORIA G - 1 MASCULINA

Pos	NOM	ANY	50 LLIURES	50 BRAÇA	50 ESQUENA	50 PAPALLONA	TOTAL
1	JOSÉ JUAN MARTÍNEZ TORRES	97	25	22	20	20	87
2	JOAN FERRER BELTRAN	98	20	20	25	19	84
3	JESÚS SANCHO TENA	97	22	18	22	15	77

CATEGORIA G - 2 FEMENINA

Pos	NOM	ANY	100 LLIURES	100 BRAÇA	100 ESQUENA	100 PAPALLONA	TOTAL
1	JUDITH SANZ SIMO	95	25	22	25	25	97
2	ANA ROCA TORRES	95	22	19	22	22	85
3	PILAR PALMEIRO PABLO	96	20	25	20	18	83

CATEGORIA G - 2 MASCULINA

Pos	NOM	ANY	100 LLIURES	100 BRAÇA	100 ESQUENA	100 PAPALLONA	TOTAL
1	ANTONI BORDES ADELL	96	22	20	25	20	87
2	ALBERT CASTAÑEDA SUBIRATS	96	19	22	18	22	81
3	JOAN COMPTE EJARQUE	96	20	19	17	25	81

esports futbol / futbol sala/ futbol base / waterpolo *Vinaròs*

Campeonato regional juvenil

Los juveniles no consiguieron vencer

2 C.F. PLATGES
1 VINARÒS C.F.

VINARÒS C.F.: Dani Balfagón, Josep, Álex Alberto, Ovidio, Jhony, Snoopy, Carlitos, Ernesto, Osquitar y Cuca.

Gaspar Redó

Encuentro muy disputado la pasada jornada en el terreno de juego del Platges, equipo que se mostró muy duro y marrullero con la complacencia de un árbitro que con sus decisiones perjudicaba en todo momento al conjunto vinarocense, el cual se veía impotente a pesar del dominio para poder contrarrestar esta importante ayuda que a la postre resultó decisiva para llevarse inmerecidamente los tres puntos.

El primer tiempo fue de claro dominio del Vinaròs Juvenil, que se fue al vestuario con un gol a favor logrado en una gran jugada por Osquitar, pero la segunda mitad cambió el decorado y el equipo local con la descarada ayuda arbitral venció de forma totalmente injusta.

Campeonato Veteranos Catalunya Sud

Recital del equipo vinarossenc

3 A.V. VINARÒS C.F.
0 A.V. SANT JAUME

A.V. VINARÒS C.F.: Cuartero, Benja, Carlos, Keita, Ferrà, Carbó, Vázquez, Jaime, David, Salva y Mañanes. También jugaron Martínez, Eric, Anibal, José y Juanjo.

Gaspar Redó

El equipo que prepara Diego Roa volvió a dar un recital en el terreno de juego de Sant Jaume d'Enveja demostrando una vez más que es en mucho el mejor conjunto del campeonato de la liga de veteranos Catalunya Sud.

Con un juego técnico al primer toque

se deshizo fácilmente de un rival que a pesar de poner mucha voluntad no inquietó en ningún momento la meta bien defendida por cuartero que apenas tocó balón y, cuando lo hizo, demostró con sus escasas intervenciones una gran seguridad debajo de los palos.

Los jugadores del equipo langostinero rayaron a gran altura, por lo que si siguen en esta línea son los máximos favoritos para reeditar el título de campeones de Catalunya-Sud.

Los goles fueron logrados por Carbó de un buen disparo desde fuera del área, Jaime, rematando un pase de Salva y Juanjo culminando una magnífica jugada de Anibal.

Donat que el termini límit de recepció de les col·laboracions del Diariet d'aquesta setmana era dilluns a les 13h, algunes de les cròniques d'esports no ha estat possible la seua publicació. Disculpeu les molèsties.

1ª NACIONAL A - Jornada 24

Una nueva victoria para seguir luchando

4 PROMOCIONES AGUILERA
0 LIBRILLA - LIBRIPLAST

PROMOCIONES AGUILERA: David Herrera (p), Juanma Torres, Javi Coll, Carlos Sánchez, Javi Alcácer (A)—cinco inicial—, Ricard Fuentes, Miguel Borrego, Juanma Fábrega (A), Agustí Guimera, Óscar Balfagón y Raúl Sebastián (p.s.).
Goles: Juanma Torres, Javi Alcácer y Juanma Fábrega.

El Promociones Aguilera recibía en el Pabellón Municipal de Vinaròs al equipo murciano del Librilla, último clasificado (aunque a tres puntos del Llangostí) pero que venía de ganar dos de los últimos tres encuentros, en clara línea ascendente y apurando sus últimas oportunidades de salvación, las cuales pasaban por la victoria ante el Llangostí, que de haberse producido hubiera dejado a ambos equipos empatados a puntos, pero el goal average a favor del Librilla. Pero esto no fue así y la salvación para los murcianos se antoja casi milagrosa.

El Promociones Aguilera salió a por el

partido desde el principio ya que lo único que le valía era conseguir los tres puntos para seguir vivos en la competición. A los siete minutos de partido el Llangostí ya iba por delante en el marcador, realizando una buena defensa y permitiendo muy poco peligro en su propia portería, pero no se conseguía batir al meta contrario y con esa mínima ventaja llegaríamos al descanso.

La contienda se reanuda con una consigna, no encajar un gol e ir en busca de algún gol más, sin prisas pero sin pausas. Y el gol llegaría antes de los cinco minutos de la segunda mitad, este segundo gol dio un poco más de tranquilidad al Promociones Aguilera que siguió en su línea de recibir poco peligro y poder sentenciar con un tercer gol. Cuando faltaban menos de siete minutos para el final, el Librilla sacó portero jugador y recibió en dos jugadas consecutivas dos goles que lo terminaron de hundir, no reaccionando de ahí hasta el final y terminando con una justa victoria para el Llangostí.

El próximo sábado 30 desplazamiento a Elche para ver si se pueden traer unos puntos para Vinaròs.

ESCOLA FUTBOL BASE VINARÒS C.F.

RESULTADOS JORNADA 25/03/2007

LLIGA FED. VALENCIANA

CADETE A	5	CIUTAT DE CASTELLÓ	0
INFANTIL A	1	CIUTAT DE CASTELLÓ	5
CD CASTELLÓ A	7	ALEVÍN A	0
ALEVÍN B	13	CF SANT RAFAEL	1
CF LA JANA	2	ALEVÍN C	7
CD CASTELLÓ A	3	BENJAMÍN A	1
BENJAMÍN B	15	ACD PENÍSCOLA B	1
CF LA JANA	1	BENJAMÍN C	3
BENICARLÓ BF	4	PREBENJAMÍN	1

CLASIFICACIÓN ESCOLA FUTBOL BASE VINARÒS C.F.

25/03/2007

VINARÒS C.F.	CLAS.	PJ	G	E	P	GF	GC	PT
CADETE A	10º	22	6	8	8	42	43	26
CADETE B	7º	17	7	3	7	36	39	24
INFANTIL A	15º	22	3	2	17	24	81	11
INFANTIL B	13º	20	3	1	16	15	81	10
ALEVÍN A	9º	20	7	2	11	55	76	23
ALEVÍN B	2º	24	20	1	3	153	39	61
ALEVÍN C	4º	22	16	3	3	154	68	51
BENJAMÍN A	2º	20	16	1	3	105	38	49
BENJAMÍN B	3º	24	19	2	3	137	35	59
BENJAMÍN C	7º	23	13	2	8	84	60	41
PREBENJAMÍN	5º	19	13	1	5	102	35	40

Blanca Gil brilla en el mundial de waterpolo

Redacció

Encara que no van guanyar, l'equip de waterpolo femení va fer un bon paper al campionat del món que se celebra a Austràlia. Sobretot, la gran protagonista va ser la vinarossenca Blanca Gil, la qual va marcar els sis gols de l'equip espanyol que s'enfrontava a la selecció d'Estats Units.

esports enduro / motocros

Vinaròs

Campeonato territorial de enduro Juanma Cuenca Castejón sube al podio en Onda

Gaspar Redó
Comenzó la temporada motorista y en la modalidad enduro ya se han disputado dos carreras, la primera en la localidad de Castellnou de Sogorb y la segunda en Viver. Después de estas pruebas, hay que resaltar que nuestro piloto local Arturo Pitarch está liderando la clasificación de la categoría senior. A pesar de ello el joven Arturo está un poco contrariado ya que en la última carrera disputada en Viver se cometió una especie de encerrona contra él, ya que los jueces hicieron caso omiso no penalizando una infracción cometida por otro piloto

que conllevaba la descalificación del mismo, lo que habría cambiado el signo de la carrera en favor de Arturo. De todos modos hay que alabar la extraordinaria carrera disputada por Arturo Pitarch, que de seguir en esta positiva trayectoria estamos seguros de que su éxito en el campeonato territorial está asegurado. Por último, hacer mención de agradecimiento a las firmas que hacen posible que nuestro piloto siga en la brecha: Racing Boutique, Race Tecla, Gro, Mag, Patronat d'Esports, Aigües de Vinaròs, C.P. Capivert, Caixa Rural y Zyssa.

Redacció
El pasado domingo día 25 empezó el territorial valenciano de motocross, en el circuito de Onda. Allí se dieron cita cuatro categorías, entre ellas, la categoría de MX1 donde participa el piloto de Vinaròs Juanma, quien hizo una gran carrera. En la manga clasificatoria Juanma consiguió el cuarto mejor puesto. En la primera manga, el piloto de Vinaròs hizo una gran salida y terminó en tercera posición por detrás de los dos

pilotos oficiales, Álvaro Lozano y Juan Barreda. En la segunda manga, hizo un cuarto puesto y eso le sirvió para subir al podio en compañía de los dos pilotos oficiales. El piloto da las gracias a las empresas que le ayudan: Construcciones Ortiz, Promohogar Vinaròs, Citroën Vinaròs, Vinacaste, Ecuvin Centro Ecuestre, S.B.K. Motos, Racing Boutique, Pub Pachanga, Motar KF, Bar El Recreo Benicarló, Patronato de Deportes, Aigües de Vinaròs.

FIGUERAS

REFIGERACIÓ - AIRE CONDICIONAT

Avgda. Barcelona, 3 - Tel. 964 456 264 - Fax 964 451 500
VINARÒS

LA NOSTRA ENHORABONA A TOTS
ELS QUE HAN FET POSSIBLE AQUEST
FRUCTÍFER TREBALL DURANT 50 ANYS.

Curso autonómico de técnicas de jiu-jitsu

Diego Molina Márquez, departamento de prensa

El pasado día 24 en las instalaciones Fuente de San Luis, se celebró el primer curso autonómico de técnicas de jiu-jitsu (totalmente gratuito) por el Departamento de Jiu-jitsu de la Federación de Judo C.V., promovido por el delegado de la Escuela Federativa, Vicente Agramut Brea. Los requisitos que se pedían eran pertenecer a un club afiliado y estar en posesión de la licencia federativa. A dicho curso gratuito asistieron el delegado de jiu-jitsu de València, Ricardo Cano Zamorano; el delegado de jiu-jitsu de Alacant, Juan Pozuelo

Rubio, y aproximadamente unos 50 deportistas de València, Castelló y Alacant.

En el curso se trabajaron técnicas avanzadas para la lucha de competición, el profesor fue el entrenador nacional Juan Luján 4º dan, supervisado por el maestro y entrenador nacional Vicente Agramunt 6º dan, director de enseñanza del club KO-RYU COMBAT Vinaròs.

Del club KO-RYU COMBAT Vinaròs, afiliado y homologado en Jiu Jitsu y defensa personal, se desplazaron para participar los deportistas José Ramón León, Andreu Carapuig Fibla y Diego Molina.

CLUB BALONMANO VINARÒS

Nada que perder, nada que ganar

SENIOR MASCULINO

18 COSTA VINARÒS
24 SPORTING SALESIANOS

COSTA VINARÒS: Carlos y Pivo (porteros), Serrano (2), Jesús (1), Sean (2), Joan (3), Jhonny (1), Máximo, Rafael, Sasa, Marc (1), Pablo (8).

Partido descafeinado el celebrado en Vinaròs, ya que nos visitaba el quinto clasificado, sin tensión porque el puesto que ocupa lo hubiera seguido teniendo aún perdiendo.

El partido fue luchado por el Vinaròs, ya que en sus filas jugaron todo el partido tres juveniles y dos jugadores de la casa, y se notó sobre todo en la segunda parte, pero antes lucharon dando todo en la pista. Aun así, el Salesianos fue técnicamente superior y con un portero de los mejores del campeonato.

Decir que se perdió, pero no perdemos el sexto puesto, y comentar que el equipo tenía cuatro bajas por lesión importante: Pipa, Rafa, Sasa y Sean, nuestros mejores artilleros y con tantas bajas fue imposible que los dos puntos se quedaran en Vinaròs. Nos quedan dos partidos de liga, desplazándonos esta semana a Benidorm, para jugar contra el campeón de liga. Esperemos que las lesiones hayan pasado y que el equipo dé la talla en Benidorm, ya que ellos son matemáticamente campeones y que, como en Vinaròs, nos llevemos los dos puntos. ¡Mucha suerte!

CADETE MASCULINO

26 COSTA VINARÒS
30 BETXÍ

Gran partido el que se celebró en Vinaròs contra el líder de la

categoría, el Betxí. Los jugadores de Vinaròs llevados por nuestro querido Tremendo, jugaron al límite de sus posibilidades, pues nada se pudo hacer contra un equipo muy bien formado en todas sus líneas y quizá con un portero que creó dudas al estar en la portería, ya que creemos que no era cadete sino juvenil de segundo año.

Pero aun así, el Vinaròs estuvo a punto de ganar el partido, y de no haber estado ese portero, estamos seguros que los puntos se hubieran quedado en Vinaròs. Ellos sabrán lo que hacen, en nuestro equipo todos los jugadores son cadetes y aprenden como cadetes, no se benefician como el Betxí de poner a estos jugadores. En resumen, buen partido y a seguir así, entrenando que es como se aprende.

INFANTIL MASCULINO

22 COSTA VINARÒS
19 CASTELLÓ

Victoria de los más pequeños contra el todo poderoso Castelló, una victoria sufrida con garra, con contraataques de buena factura y sobre todo con el buen juego que día a día va surgiendo en el equipo.

El partido fue complicado ya que la visita era del Castelló, un equipo fuerte, que fue superado por las muchas pérdidas del Castelló, ya que el Vinaròs presionaba en defensa y al final obtuvieron el fruto del esfuerzo.

En resumen, nueva victoria de los más pequeños del club, ya que insistimos, que poco a poco van mejorando y que de seguir así, y por su clasificación la temporada 2007-2008 pueden jugar en rendimiento, una categoría que es otra historia, pero para conseguir esto es necesario seguir con los entrenamientos, pues es como se aprende. ¡A seguir así, chavales!

CLUB ESPORTIU - AIGÜES DE VINARÒS

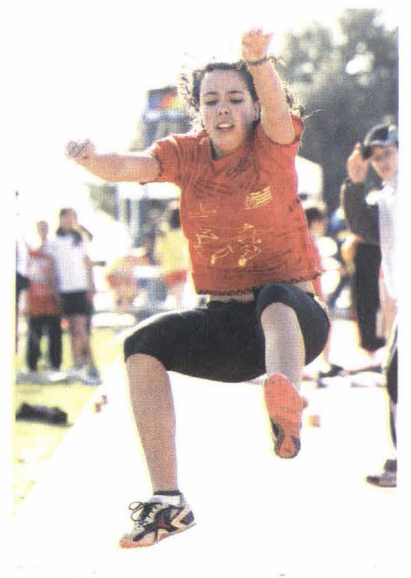
El Club Esportiu participà en el VII Torneig Interclubs de promoció

Emilio Querol

Aquest passat diumenge 25 de març, va tindre lloc a les pistes d'atletisme de Benicarló la VII edició del Torneig Interclubs d'atletisme de promoció. Aquest any hi van participar deu clubs: la Selecció andorrana, la Selecció d'Alacant, la Selecció de Castelló, el

C.A. Els Sitges, el A.A. Catalunya, el C.A. Guadassuar, el C.A. Medilast Lleida, l'Escola d'Atletisme de Benicarló, el C.A. Baix Maestrat i el Club Esportiu - Aigües de Vinaròs. Hi va haver una magnífica participació en aquesta setena edició, d'aquelles que solen fer afició. Les proves van

començar a les 10 del matí on van participar atletes de les categories benjamina, alevina, infantil, cadet i juvenil, i van finalitzar al voltant de dos quarts de tres de la tarda. El Club Esportiu - Aigües de Vinaròs va ser representat per un nombrós grup d'atletes de les categories inferiors,

destacant especialment les categories infantil i cadet, categories en què aquest últim any s'han aconseguit uns grups d'atletes amb molta projecció, aconseguint en aquest torneig millorar els resultats de l'edició anterior i continuant mirant el futur amb optimisme.

ESQUELES

Rogad a Dios por el alma de

María Carmen Remacha Moreno

Que falleció cristianamente en Vinaròs el día 22 de Marzo de 2007, a los 77 años de edad.

E.P.D.

Sus afligidos: hijos, hermanos, cuñado, nietos, biznietos y demás familia ruegan una oración por el eterno descanso de su alma.

Vinaròs, Marzo 2007

Rogad a Dios por el alma de

Francisco Iborra Domínguez

Que falleció cristianamente en Vinaròs el día 23 de Marzo de 2007, a los 81 años de edad.

E.P.D.

Sus afligidos: Hermanos, sobrinos, cuñados, ahijados y demás familia ruegan una oración por el eterno descanso de su alma.

Vinaròs, Marzo 2007

La familia **REMACHA E IBORRA** agradece las muestras de cariño recibidas y asistencia a las honras fúnebres de *María Carmen Remacha y Francisco Iborra*.

Rogad a Dios por el alma de

Julián Gazulla Cerdán

Que falleció cristianamente en Vinaròs el día 19 de Marzo de 2007, a los 46 años de edad.

E.P.D.

Sus afligidos: Padres, hermana, sobrinos, cuñado y demás familia ruegan una oración por el eterno descanso de su alma.

Vinaròs, Marzo 2007

MAPFRE SEGUROS

FUNERARIA JULIAN
TANATORIO SAN SEBASTIAN

Frente Plaza de Toros Vinaròs

TELÉFONO 24 HORAS

964 41 09 09

Móvil 608 66 20 39

AGENCIAS EN TODA LA PROVINCIA
SERVICIOS PARTICULARES Y DE COMPAÑÍA
PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

ANIVERSARIS

10º Aniversario de

Bonifacia Ramiro Navarro

Que falleció cristianamente en Vinaròs el día 5 de Abril de 1997.

E.P.D.

Tu familia no te olvida.

Vinaròs, Marzo 2007

informació

LES
COL·LABORACIONS
PER AL PRÒXIM
DIARIET S'ADMETRAN
FINS AL DILLUNS 2
A LES 13 HORES.
MOLTES GRÀCIES.

Edita:
Ajuntament de Vinaròs

Consell de redacció:

Directora:
Marian Fonollosa Torres

Subdirector:
Xavier Flores Royo

Cap de redacció:
Yolanda Clares González

Redactors:
Andrés Albiol Munera
Gaspar Redó Juan

Col·laboradors:
Rafa Marcos
Vicent Ferrer
Emili Fonollosa
Salvador Quinzà
Centres Educatius

Disseny:

Joaquim-Vicent Guimerà i Rosso

Administració i subscripcions:
Editorial Antinea, Tel. 964 450 085
c/e: antinea@inicia.es

Publicitat:
A qualsevol de les agències de publicitat o al telèfon 964 451 935

Impressió:

A. G. Castell Impresores S.L.
C/ Dr. Fleming, 6, 12500 Vinaròs

Dipòsit legal: CS-298-84

Tirada: 2.500 exemplars

IMPORTANT

Aquest setmanari no accepta com a seues les opinions expressades pels col·laboradors, que tenen l'exclusiva responsabilitat del text publicat amb la seua firma, ni es fa responsable de l'autenticitat de la publicitat.

Vinaròs agraeix totes les col·laboracions, però adverteix que els originals a les diferents seccions no podran sobrepassar les 30 línies de lletra Times

New Roman (cp.12), excepte en el cas de partits polítics, que tindran una extensió màxima de 40 línies. En l'original, hi haurà de constar la firma i figurar el nom, cognoms, domicili, telèfon, fotocòpia del DNI de l'autor, o bé, en el cas d'entitats, del representant responsable. No s'admetran pseudònims. La direcció no es compromet a publicar les col·laboracions que arriben després del dimarts a les 13 hores.

Per correu electrònic:
diariet@vinaros.org, disquet i, en última instància, en paper.

Els escrits que requerisquen resposta sols s'admetrà un torn de rèplica.

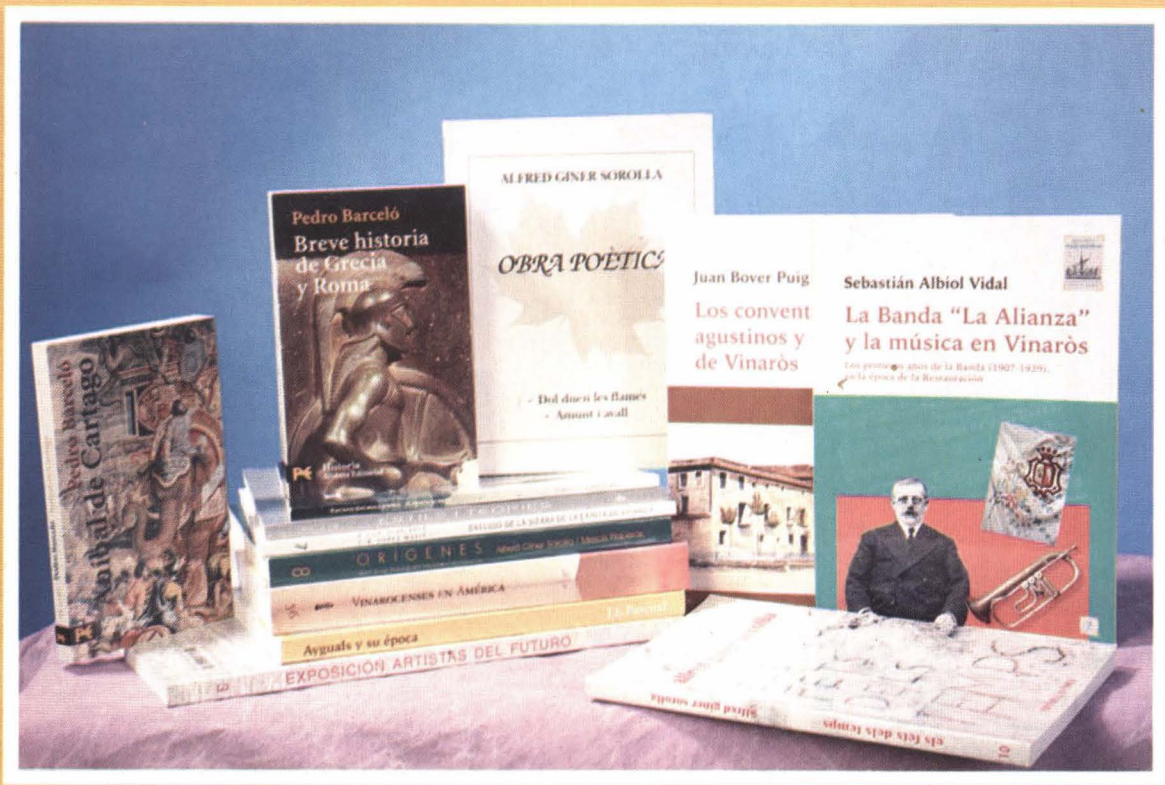
Detalles de Comuni3n
Els Diaris

WITCH MAGIC

ELS DIARIS

ABRIL EL MES DEL LLIBRE

Els llibres
de la
nostra generació
per a la
nostra generació

Durant el mes d'abril,
fent un ingrés de 100 Euro
podràs endur-te un dels
llibres de la nostra col·lecció

10 d'abril - ANIBAL DE CARTAGO, de Pedro Barceló.

11 d'abril - LA BANDA "LA ALIANZA" Y LA MUSICA EN VINARÒS, de Sebastián Albiol.

12 d'abril - AYGUALS Y SU EPOCA, de José Luis Pascual.

13 d'abril - ARTISTAS DEL FUTURO, Alumnes IES Leopoldo Quer.

16 d'abril - RACONS DEL MEU POBLE, de Francesc Agramunt.

17 d'abril - LOS CONVENTOS DE AGUSTINOS Y FRANCISCANOS DE VINARÒS, de Juan Bover.

18 d'abril - ELS FETS DELS TEMPS, d' Alfred Giner.

19 d'abril - BREVE HISTORIA DE GRECIA Y ROMA, de Pedro Barceló.

20 d'abril - ORIGENES, d' Alfred Giner i Mercè Piqueras.

23 d'abril - VINAROCENSES EN AMERICA, de Ramón Redó.

24 d'abril - ARREPENTIMENT!!, de Francisco Esteller.

25 d'abril - OBRA POÈTICA, d' Alfred Giner.

26 d'abril - ESTILS I TEORIES, d' Alfred Giner.

27 d'abril - ESTUDIO DE LA SIERRA DE LA ERMITA DE VINARÒS, de Fernando Fco. Juan i José Ramón López.

CAIXA RURAL VINARÒS

**CAIXA
VINARÒS**

*Sempre
al teu costat!*